II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2019/1344,

12. august 2019,

millega kehtestatakse ajutine tasakaalustav tollimaks Indoneesiast pärit biodiislikütuse impordi suhtes

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrust (EL) 2016/1037 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed, ([1]) eriti selle artiklit 12,

olles konsulteerinud liikmesriikidega

ning arvestades järgmist:

1. MENETLUS

1.1. Algatamine

(1) 6. detsembril 2018. aastal algatas Euroopa Komisjon (edaspidi „komisjon“) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määruse (EL) 2016/1037 (kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed) (edaspidi „alusmäärus“) artikli 10 alusel subsiidiumivastase uurimise Indoneesiast (edaspidi „asjaomane riik“) pärit biodiislikütuse Euroopa Liitu impordi suhtes. Ta avaldas algatamisteate *Euroopa Liidu Teatajas* ([2]) (edaspidi „algatamisteade“).

(2) Komisjon algatas uurimise pärast seda, kui Euroopa Biodiisli Nõukogu (European Biodiesel Board, edaspidi „EBB“ või „kaebuse esitaja“) esitas 22. oktoobril 2018 tootjate nimel, kes esindavad 32 % liidu kogutootmismahust, kaebuse. Tootjad, kelle toodang moodustab 63 % biodiisli kogutootmisest liidus, toetasid kaebust.

(3) Enne subsiidiumivastase uurimise algatamist teatas komisjon Indoneesia valitsusele, et on saanud nõuetekohaselt dokumenteeritud kaebuse, ning kutsus Indoneesia valitsust osalema konsultatsioonidel kooskõlas alusmääruse artikli 10 lõikega 7. Indoneesia valitsus nõustus osalema konsultatsioonidel, mis toimusid 3. detsembril 2018. Konsulteerimise ja Indoneesia valitsusega toimunud edasise teabevahetuse käigus võeti nõuetekohaselt arvesse Indoneesia valitsuse märkuseid. Vastastikusele kokkuleppele siiski ei jõutud.

(4) Pärast algatamisteate avaldamist esitas komisjonile algatamise kohta märkused eksportiv tootja Wilmar Group (edaspidi „Wilmar“). Märkustes väidab Wilmar järgmist:

(a) kaebus ei sisalda subsideerimise kohta piisavalt tõendeid, mis õigustaksid menetluse algatamist;

(b) Indoneesia valitsus ei ole kehtestanud subsiidiumikava biodiislikütuse tootmisharu toetuseks; ning

(c) isegi kui Indoneesia valitsuse subsiidiumikava leiab kinnitust, ei ole Wilmar selle kava alusel subsiidiume saanud.

([1]) ELT L 176, 30.6.2016, lk 55.
([2]) ELT C 439, 6.12.2018, lk 16.

(5) Indoneesia valitsus väitis samamoodi uurimise hilisemas etapis, et kaebus ei sisaldanud piisavalt tõendeid subsideerimise kohta, et põhjendada menetluse algatamist.

(6) Wilmar väitis kaebuses nimetatud eri subsiidiumikavade kohta, et EBB ei esitanud piisavalt tõendeid subsiidiumide olemasolu kohta ja seetõttu on kaebus alusetu.

(7) Osutades eelkõige Indoneesia valitsuse poolt toorpalmiõlile kehtestatud ekspordimaksule ja -lõivule, väitis Wilmar, et kaebuse esitaja ei esitanud piisavalt tõendeid selle kohta, et Indoneesia valitsus oleks Indoneesia toorpalmiõli tootjatele ülesande andnud või neid suunanud.

(8) Lisaks väitis Wilmar, et ükski kaebuses osutatud subsiidiumikava ei ole ekspordisubsiidium. Väidetavad subsiidiumikavad ei ajendanud Wilmari arvates Indoneesia biodiislikütuse tootjaid müüma biodiislikütust ekspordiks, pigem on nende eesmärk täita Indoneesia omamaisel turul biodiislikütuse mineraaldiislikütusega segamise eesmärgid ([3]).

(9) Lisaks väitis Wilmar, et kaebus ei sisaldanud piisavalt tõendeid olulise kahju ohu kohta, mida põhjustab Indoneesia biodiislikütuse import liitu ja et Indoneesia biodiislikütuse import sellist ohtu igal juhul ei põhjusta.

(10) Komisjon tegi algatamisetapis kahjuliku subsideerimise tõendid kättesaadavaks kaebuse avalikus versioonis ning analüüsis neid lisaks tõendite piisavust käsitlevas memorandumis, mille alusel algatati uurimine. Seetõttu oli komisjon vastupidi Wilmari väidetele seisukohal ja põhjendas memorandumis, et tõendeid kahjuliku subsideerimise kohta tundus olevat piisavalt.

(11) 19. juunil 2019 sai komisjon Wilmari kirja, milles väideti muu hulgas, et Indoneesia biodiislikütuse import ei tekitanud liidu tööstusharule olulise kahju ohtu.

(12) Algatamisteates oli märgitud, et esialgsete järelduste etapis tuleks teave esitada 70 päeva jooksul alates selle avaldamise kuupäevast. Tähtaeg lõppes 14. veebruaril 2019. Seetõttu ei olnud võimalik tegeleda kahju tekkimise ohtu käsitleva kirja osaga esialgses etapis ja sellega tegeletakse uurimise lõplikus etapis. Peale selle on algatamisteate punktis 5.2 täpsustatud, et mis tahes märkused kaebuse kohta, sealhulgas kahju ja põhjuslikkusega seotud küsimused, tuleb esitada 37 päeva jooksul alates selle avaldamisest. Huvitatud isikud, kes on esitanud pärast 14. veebruari 2019 kirjaliku esildise või mis tahes andmeid, võivad koos oma märkustega ajutiste meetmete kohta teatada, kas nad peavad asjaomaseid esildisi käesoleva uurimise jaoks veel asjakohaseks, märkides, kuidas tuleks sellist teavet lõppetapis arvesse võtta.

1.2. **Uurimisperiood ja vaatlusalune periood**

(13) Subsideerimise ja kahju tekitamise uurimine hõlmas ajavahemikku 1. oktoobrist 2017 kuni 30. septembrini 2018 (edaspidi „uurimisperiood“). Kahju hindamise seisukohast oluliste suundumuste uurimine hõlmas ajavahemikku 1. jaanuarist 2015 kuni uurimisperioodi lõpuni (edaspidi „vaatlusalune periood“). Vajaduse korral uuris komisjon ka uurimisperioodile järgnenud ajavahemiku andmeid.

1.3. **Huvitatud isikud**

(14) Algatamisteates kutsuti huvitatud isikuid uurimises osalemiseks komisjoniga ühendust võtma. Lisaks teavitas komisjon spetsiaalselt kaebuse esitajat, teisi teadaolevaid liidu tootjaid, teadaolevaid eksportivaid tootjaid ning Indoneesia valitsust, teadaolevaid importijaid, tarnijaid ja kasutajaid, kauplejaid, aga ka teadaolevalt asjassepuutuvaid ühendusi uurimise algatamisest ning kutsus neid selles osalema.

(15) Huvitatud isikutel oli võimalus esitada uurimise algatamise kohta märkusi ning taotleda komisjonilt ja/või kaubandusmenetlustes ärakuulamise eest vastutavalt ametnikult enda ärakuulamist.

([3]) Käesolevas määruses tähendab mineraaldiislikütus fossiilkütusel põhinevat traditsioonilist diislikütust.

1.4. **Väljavõtteline uuring**

(16) Komisjon teatas algatamisteates, et võib kooskõlas alusmääruse artikliga 27 moodustada huvitatud isikutest valimi.

1.4.1. *Liidu tootjate väljavõtteline uuring*

(17) Komisjon märkis algatamisteates, et on moodustanud liidu tootjatest esialgse valimi. Valimi moodustamisel lähtus komisjon suurimast tüüpilisest tootmismahust, mida oli võimalik ettenähtud aja jooksul uurida.

(18) Esialgne valim koosnes kolmest liidu tootjast ja esindas laia geograafilist ulatust. Valimisse kaasatud liidu tootjate toodang moodustas rohkem kui 18 % liidu tootmisharu kogutoodangust. Komisjon palus huvitatud isikutel esitada esialgse valimi kohta märkusi.

(19) Komisjonile esitas esialgse valimi kohta märkused Wilmar. Wilmar esitas märkused valimi suuruse kohta, väites, et kolm tootjat ei olnud piisavalt suur valim, ja taotles veel ühe kahest tootjast koosneva kontserni Biopetrol lisamist liidu tootjate valimisse.

(20) Komisjon on seisukohal, et liidu kolmest suurimast biodiislikütuse tootjast koosnev valim on esinduslik (sealhulgas geograafiliselt) ning et suuremat valimit ei oleks võimalik ettenähtud aja jooksul asjakohaselt uurida. Seetõttu lükati see väide tagasi.

1.4.2. *Importijate väljavõtteline uuring*

(21) Selleks et otsustada, kas väljavõtteline uuring on vajalik, ja moodustada vajaduse korral valim, palus komisjon, et sõltumatud importijad esitaksid algatamisteates nimetatud teabe.

(22) Nõutud teabe esitasid kaks sõltumatut importijat, kes nõustusid enda kaasamisega valimisse. Üks neist importis ebaolulisi koguseid ega müünud neid uurimisperioodi jooksul edasi, seega uuris komisjon üksnes teist sõltumatut importijat. Koostööd teinud sõltumatute importijate vähesuse tõttu otsustas komisjon, et väljavõttelist uuringut ei ole vaja teha.

1.4.3. *Indoneesia eksportivate tootjate väljavõtteline uuring*

(23) Otsustamaks, kas väljavõtteline uuring on vajalik, ning vajaduse korral valimi moodustamiseks, palus komisjon kõigil Indoneesia eksportivatel tootjatel esitada algatamisteates osutatud teave. Lisaks palus komisjon Indoneesia ametiasutustel teha kindlaks muud võimalikud eksportivad tootjad, kes võiksid olla uurimises osalemisest huvitatud, ja/või võtta nendega ühendust.

(24) Nõutud teabe esitasid neli asjaomase riigi eksportivat tootjat, kes nõustusid kuuluma valimisse. Vastuse saatnud ülejäänud äriühingute või äriühingute kontsernide eksport moodustas uurimisperioodil 100 % ekspordist liitu. Eksportivate tootjate piiratud arvu ja koostöö kõrge taseme tõttu otsustas komisjon jätta väljavõttelise uuringu tegemata ja uurida selle asemel kõiki Indoneesia eksportivaid tootjaid.

1.4.4. *Küsimustiku vastused ja kontrollkäigud*

(25) Komisjon saatis küsimustikud Indoneesia valitsusele, neljale eksportivale tootjale, kolmele valimisse kaasatud liidu tootjale ja kahele sõltumatule biodiislikütuse importijale.

(26) Komisjon sai küsimustikule vastused Indoneesia valitsuselt, kõikidelt eksportivate tootjate kontsernidelt, kõikidelt valimisse kaasatud liidu tootjatelt ja mõlemalt sõltumatult importijalt.

(27) Komisjon kogus ja kontrollis teavet, mida ta pidas vajalikuks subsiidiumi, sellest tuleneva kahju (sealhulgas kahju ohu) ja liidu huvi kindlakstegemiseks. Indoneesia valitsuse, Jakartas asuva Indoneesia Vabariigi kaubandusministeeriumi valdustesse tehti kontrollkäik, milles osalesid ka muude asjaomaste ministeeriumide ametnikud.

(28) Alusmääruse artikli 26 kohased kontrollkäigud tehti järgmiste äriühingute valdustesse.

Liidu tootjad ja seotud äriühingud:

— Masol Iberia Biofuel, S.L.U., El Grao (Castellón) ja Campa Iberia S.A.U., Barcelona, Hispaania;

— Saipol, Grand-Couronne, Prantsusmaa;

— Verbio Vereinigte BioEnergie AG, Leipzig, Saksamaa.

Sõltumatu importija:

— Gunvor BV, Genf, Šveits ([4])

Indoneesia eksportivad tootjad ja seotud äriühingud:

— Wilmar Group:

  — Wilmar Nabati Indonesia, Medan

  — Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan

  — Wilmar Trading Pte. Ltd., Singapur

— Musim Mas Group:

  — Intibenua Perkasatama, Medan

  — Musim Mas, Medan

  — Inter-Continental Oils & Fats Pte. Ltd., Singapur

  — Campa Iberia S.A.U., Barcelona, Hispaania

  — IM Biofuel Italy S.R.L., Milano, Itaalia

— PT Ciliandra Perkasa, Jakarta ja First Resources Trading Pte. Ltd., Singapur

— Permata Group:

  — Pelita Agung Agrindustri, Medan

  — Permata Hijau Palm Oleo, Medan

  — Virgoz Oils & Fats Pte. Ltd., Singapur

(29) Pärast küsimustikule vastuste ja puudustele viitavate kirjade saamist ja kontrollkäike ning nagu on selgitatud põhjendustes 219–227, tegi komisjon kindlaks, et Indoneesia valitsus ja Wilmar ei teinud uurimisega täielikku koostööd. Täpsemalt

(a) PT Perkebunan Nusantara (edaspidi „PTPN“), täielikult Indoneesia valitsuse omandis olev toorpalmiõli tootja, ei vastanud ettenähtud tähtaja jooksul Indoneesia valitsuse küsimustiku lisale B, kuigi oli üks äriühingutest, kellel paluti vastata, ning

(b) Wilmar ei esitanud täielikku vastust puudustele viitava kirja tabelile 2 ning esitas nõutud andmed ainult osaliselt.

(30) Komisjon saatis seetõttu nii Indoneesia valitsusele kui ka Wilmar Groupile artikli 28 kohase kirja, mis oli piiratud konkreetse teabega, mida nad ei esitanud. Seega kasutas komisjon puuduva teabe puhul kättesaadavaid fakte.

2. VAATLUSALUNE TOODE JA SAMASUGUNE TOODE

2.1. **Vaatlusalune toode**

(31) Vaatlusalune toode on mittefossiilse päritoluga sünteesi ja/või hüdrogeenimise teel toodetud rasvhappe monoalküülestrid ja/või parafiinsed gaasiõlid kas puhtal kujul või segusse lisatuna (üldtuntud kui biodiislikütus), mis on pärit Indoneesiast (edaspidi „vaatlusalune toode“).

(32) Uurimine näitas, et Indoneesias toodetud biodiislikütus on peamiselt palmiõli metüülester (PME), mida saadakse palmiõlist. Liidus toodetud biodiislikütus on seevastu peamiselt rapsiseemne metüülester (RME), aga seda toodetakse ka muust lähteainest, sealhulgas jääkõlidest ja rafineerimata õlidest.

([4]) Šveitsis asuva sõltumatu importija kontrollimine korraldati seoses liitu importimisega.

(33) Nii PME kui ka RME kuuluvad rasvhapete monoalküülestrite kategooriasse. Mõiste „ester“ viitab taimeõlide ümberesterdamisele, nimelt õli segunemisele alkoholiga, mille tulemusena tekib biodiislikütus ja kõrvalsaadusena glütseriin. Mõiste „metüül“ osutab metanoolile, protsessis kõige rohkem kasutatavale alkoholile. Rasvhapete monoalküülestreid tuntakse ka „rasvhapete metüülestrite“ või FAME nime all.

(34) Kuigi nii PME kui ka RME on mõlemad rasvhapete monoalküülestrid, on neil ka osaliselt erinevad füüsikalised ja keemilised omadused ning eelkõige on neil erinev külmfiltri ummistuspunkt (edaspidi „CFPP“). CFPP on temperatuur, mille juures kütusefilter ummistub kristalliseeruma või tarretuma hakanud kütuseosakeste tõttu. RME puhul võib CFPP olla −14 °C, samal ajal kui PME puhul on see umbes 13 °C. Turul kirjeldatakse sageli konkreetse CFPPga biodiislit kui FAMEXit, näiteks FAME0 või FAME5.

(35) Vaatlusalune toode kuulub praegu CN-koodide ex 1516 20 98 (TARICi koodid 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 ja 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (TARICi koodid 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 ja 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (TARICi kood 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (TARICi koodid 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 ja 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (TARICi koodid 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 ja 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (TARICi koodid 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 ja 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (TARICi koodid 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 ja 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (TARICi koodid 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 ja 3824 99 92 20), 3826 00 10 ja ex 3826 00 90 (TARICi koodid 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 ja 3826 00 90 30) alla.

2.2. **Samasugune toode**

(36) Uurimine näitas, et järgmistel toodetel on samasugused põhilised füüsikalised, keemilised ja tehnilised omadused ning samasugused põhilised kasutusotstarbed:

(a) vaatlusalune toode;

(b) toode, mida toodetakse ja müüakse Indoneesia omamaisel turul;

(c) toode, mida toodab liidu tootmisharu ja mida müüakse liidu turul.

(37) Komisjon otsustas seega käesoleva uurimise puhul käsitada neid tooteid samasuguste toodetena alusmääruse artikli 2 punkti c tähenduses.

3. **SUBSIDEERIMINE**

3.1. **Subsiidiumid ja subsiidiumikavad, mis on kõnealuse uurimisega hõlmatud**

(38) Kättesaadava teabe, sealhulgas kaebuses, algatamisteates ja komisjoni küsimustikule saadud vastustes sisalduva teabe põhjal uuris komisjon väidetavat subsideerimist, mida Indoneesia valitsus teostas järgmiste subsiidiumikavade kaudu:

(a) otsene raha ülekandmine, näiteks biodiislikütuse toetusfondi makstavad otsetoetused;

(b) valitsuse toetus biodiislikütuse tootmisharule, sealhulgas piisavast väiksema tasu eest toorpalmiõli tarnimise kaudu;

(c) valitsuse toetus biodiislikütuse tootmisharule, sealhulgas saamata jäänud või kogumata jäetud tulu kaudu, näiteks noteeritud investeeringute tulumaksusoodustused, tööstuspargi subsiidiumid, uuendusliku tööstusharu maksusoodustused, imporditollimaksu soodustus ning käibemaksuvabastus;

(d) ekspordi rahastamine ja Indoneesia Eximbanki soodustingimustel antud tagatised.

3.2. **Valitsuse toetus biodiislikütuse tootmisharule otsese raha ülekandmisega biodiislikütuse toetusfondi kaudu**

3.2.1. *Kaebus ja subsideerimiskava*

(39) Kaebuse esitaja väitis, et Indoneesia valitsus toetab biodiislikütuse tootmisharu, makstes Indoneesia biodiislikütuse tootjatele toetusi vahe summa ulatuses, mis ilmneb Indoneesia valitsuse biodiislikütuse võrdlushinna ja hinna vahel, millega naftaettevõtjad ostavad biodiislikütust ja mis on diislikütuse võrdlushind.

(40) Uurimise käigus tehti kindlaks, et biodiislikütuse toetusfond, mis on osa õlipalmiistanduste fondist (Oil Palm Plantation Fund – OPPF), loodi 2015. aastal presidendi määrusega nr 61/2015.

(41) Presidendi määrusega nr 61/2015 tehti õlipalmiistanduste fondi korraldusasutusele (edaspidi „korraldusasutus“) ülesandeks koguda ekspordilõivu, mis on kehtestatud palmiõlitoodetele rahandusministri määrusega nr 133/PMK.05/2015.

(42) Rahalised vahendid, mida tolliasutused koguvad palmiõlitoodete ekspordimaksude kaudu, on OPPFi rahalised vahendid ning OPPF on korraldusasutuse ametliku juhtimise all.

(43) Mida kõrgemal väärtusahelas on konkreetne toode, seda suurem on ekspordilõiv: toorpalmiõli ekspordilõiv oli uurimisperioodil 50 USA dollarit tonni kohta, samas kui derivaatidel, sealhulgas biodiislikütusel, oli see 20 USA dollarit tonni kohta.

(44) Indoneesia valitsus selgitas presidendi määrustega nr 24/2016 ja nr 26/2016, et biodiislikütuse toetusfondi mandaat hõlmab biodiislikütuse hankeid ja kasutamist siseturul. Indoneesia valitsus märgib eelkõige, et OPPFi kasutatakse, et toetada biodiislikütuse ostmist valitsusasutuste määratud äriühingute poolt.

(45) Täpsemalt on presidendi määruse nr 26/2016 artikli 9 lõikes 1 sätestatud, et „EBTKE peadirektor määrab bensiiniga tegeleva üksuse (Petrofuel Entity), kes organiseerib fondi korraldusasutuse juhtkomitee poliitikat järgides biodiislikütuse hanke fondi korraldusasutuse rahastamise raamistikus artikli 4 tähenduses“ ja kooskõlas artikli 9 lõikes lõikega 8, milles on öeldud, et „ministri nõusolekul lõike 7 tähenduses nimetab EBTKE peadirektor ministri nimel a. biodiislikütuse tootjad, kes biodiislikütuse hankes osalevad, ja b. biodiislikütuse mahu jaotuse biodiislikütuse tootjate vahel“. Peale selle koosneb korraldusasutuse juhtkomitee üksnes Indoneesia valitsuse eri ministeeriumide ametnikest.

(46) Biodiislikütuse tootjad, kes otsustasid osaleda ja kellele on selle määruse kohaselt kvoot eraldatud, on kohustatud müüma igal kuul teatava biodiislikütuse koguse Petrofuel Entityle. Seni on Indoneesia valitsus nimetanud selliseks üksuseks

(a) PT Pertamina (edaspidi „Pertamina“), riigile kuuluv nafta- ja gaasiettevõte, ja

(b) PT AKR Corporindo Tbk (edaspidi „AKR“), erasektori nafta- ja gaasiettevõte.

(47) OPPF kasutab eraldi maksesüsteemi, kus Pertamina (ja väikeste mahtude puhul AKR) maksab biodiislikütuse tootjatele diislikütuse võrdlushinna (mitte biodiislikütuse tegeliku hinna, mis oleks uurimisperioodi jooksul olnud kõrgem), kusjuures diislikütuse võrdlushinna ja biodiislikütuse võrdlushinna vahe maksab biodiisli tootjatele OPPFi nimel välja korraldusasutus.

(48) Diislikütuse ja biodiislikütuse võrdlushinna määrab presidendi määruse nr 61/2015 artikli 19 kohaselt energeetika- ja maavarade minister järgmiselt:

(a) diislikütuse võrdlushind põhineb Platts Singapore'i teatatud naftahindadel (MOPS) ([5]) ja diislikütuse tootmishinnal Indoneesias.

(b) Rahandusministri dekreedi nr 2026/2017 kohaselt põhineb biodiislikütuse võrdlushind toorpalmiõli omamaisel hinnal, millele lisatakse ümbertöötlemiskulud (125 USA dollarit megatonni kohta 5. maini 2017 ja alates sellest ajast 100 USA dollarit megatonni kohta). Indoneesia valitsus selgitas kontrollkäigu ajal, et toorpalmiõli omamaisele hinnale lisatavad ümbertöötlemiskulud vaadatakse igal aastal üle, mis ei too siiski tingimata kaasa selle summa muutmist. Indoneesia valitsus selgitas, et kui iga-aastase läbivaatamise põhjal selgub, et ümbertöötlemiskulud on endiselt asjakohased, muudatusi ei tehta.

(49) Täpsemalt esitab iga biodiislikütuse tootja – sealhulgas kõik eksportivad tootjad – Pertaminale (või vajaduse korral AKRile) arve biodiislikütuse koguse kohta, mida ostja on kohustatud segamiskohustuse raames kasutama, ja Pertamina (või AKR) maksab tootjale selle perioodi eest diislikütuse võrdlushinna. Uurimine näitas, et enamik biodiislikütuse tootjaid müüsid Pertaminale ja väiksem osa AKRile. Lisaks oli müük AKRile hindade ja kõikide lisatud muude tingimuste osas täielikult identne müügiga Pertaminale. Seejärel keskendus komisjon järgmises analüüsis Pertaminale müüdud kogustele.

([5]) MOPS (Mean of Platts Singapore'i lühend) on S&P Global Plattsi avaldatud Singapuri-põhise naftatoodete hinna hinnangute keskmine kogum.

(50) Selleks et saada hüvitist Pertamina ja AKRi makstava hinna (aluseks on diislikütuse võrdlushind) ja biodiislikütuse võrdlushinna vahe eest, saadab biodiislikütuse tootja korraldusasutusele täiendava arve sama koguse kohta, lisades dokumentide loetelu. Kui korraldusasutus on arve kätte saanud ja kontrollinud selles sisalduvaid üksikasju, maksab korraldusasutus asjaomasele biodiislikütuse tootjale diislikütuse võrdlushinna (mille tasub Pertamina või vajaduse korral AKR) ja selleks perioodiks kehtestatud biodiislikütuse võrdlushinna vahe.

(51) Komisjon analüüsis käesoleva uurimise käigus, kas Indoneesia valitsuse võetud meetmed Indoneesia biodiislikütuse tootmisharu toetuseks korraldusasutuse tehtavate maksete kaudu kujutavad endast tasakaalustatavat subsiidiumi.

(52) Tasakaalustatava subsiidiumi olemasolu kindlakstegemiseks peavad olema täidetud kolm järgmist tingimust: a) rahaline toetus või sissetuleku-/hinnatoetus; b) saadav kasu ja c) konkreetsus (alusmääruse artikkel 3).

3.2.2. *Analüüs*

3.2.2.1. Rahaline toetus

(53) Komisjon tegi esmalt kindlaks, et uurimisperioodil otsustasid kõik eksportivad tootjad biodiislikütuse hankes osaleda ja olid seega kohustatud müüma biodiislikütust Pertaminale ja AKRile. Komisjon märkis ka, et uurimisperioodil oli biodiislikütuse võrdlushind mineraaldiislikütuse võrdlushinnast kõrgem. Selle tulemusena said uurimisperioodil OPPFilt makseid kõik eksportivad tootjad.

(54) Alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunktis i on sätestatud, et valitsus on andnud rahalist toetust, kui valitsuse tegevus sisaldab otsest raha ülekandmist. Kooskõlas WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepinguga on alusmääruse artiklis 2 sätestatud, et valitsus on päritolu- või ekspordiriigi territooriumil asuv valitsus või muu riigiorgan.

(55) WTO apellatsioonikogu leidis juhtumiga „US-Anti-Dumping and Countervailing Duties (China)“ seotud aruandes, et riigiorgan tähendab üksust, „millel on, mis täidab või millele on antud valitsusasutuste ülesanded“ ([6]).

(56) Komisjon märkis, et OPPF on asutatud Indoneesia valitsuse õigusaktiga ja Indoneesia valitsus on sõnaselgelt volitanud korraldusasutust tegema makseid biodiislikütuse tootjatele.

(57) Esiteks määratleti presidendi määruse nr 66/2018 artikliga 11 OPPFi tegevusvaldkond, laiendades seda järgmiselt: „1) Kogutud vahendeid kasutatakse järgmisel eesmärgil: a. õlipalmiistanduste inimressursside arendamine; b. õlipalmiistandustega seotud teadus- ja arendustegevus; c. õlipalmiistanduste edendamine; d. õlipalmiistanduste uuendamine; e. õlipalmiistanduste rajatised ja taristu“. 2) Lõikes 1 osutatud huvides kogutud vahendite kasutamine, sealhulgas õlipalmiistanduste toodete kasutamine toiduvajaduste katmiseks, õlipalmiistanduste järgmiste etappide tööstuse arendamine ning biodiislikütuse hanked ja kasutamine“.

(58) Teiseks on nimetatud määruse artikli 18 lõikes 1 sõnaselgelt sätestatud, et „vahendite kasutamise eesmärk artikli 11 lõikes 2 osutatud biodiislikütuse tarnimisel ja tarbimisel on diislikütuse turu indeksipõhise hinna ja biodiislikütuse turu indeksipõhise hinna vahe katmine“.

(59) Komisjon märkis seega, et õigusaktid, millega rakendatakse OPPF, kinnitavad sõnaselgelt, et tema vahendeid kasutatakse biodiisli tootjate hüvanguks.

(60) Sel eesmärgil andis Indoneesia valitsus vastavalt presidendi määruse 61/2015 artikli 1 lõikele 4 korraldusasutusele õiguse kasutada palmiõli ja selle derivaatide suhtes kehtestatud ekspordimakse ning kehtestas biodiisli hankimise ja kasutamise suhtes tollimaksu. Maksude sissenõudmisega tegeleb tegelikkuses siiski toll. Komisjon asus seetõttu seisukohale, et korraldusasutus on üksus, millel on, mis täidab või millele on antud valitsusasutuste ülesanded.

([6]) Apellatsioonikogu aruanne „United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China“, WT/DS379/AB, 11. märts 2011, punkt 317. Vt ka apellatsioonikogu aruanne „United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China“, WT/DS437/AB/RW, vastu võetud 16. juulil 2019, punkt 5.96.

(61) Komisjon tegi järelduse, et eespool esitatud õigusraamistik volitab korraldusasutust seoses biodiislikütuse tootmisharuga täitma valitsuse ülesandeid. Seega tegi komisjon järelduse, et korraldusasutus tegutseb riigiasutusena, nagu seda tõlgendatakse alusmääruse artikli 2 punkti b ja artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti i koostoimes ning kooskõlas WTO asjakohase menetluspraktikaga.

(62) Seoses nõutava otsese raha ülekandmisega tehti uurimisega kindlaks, et pärast biodiislikütuse tootjatelt arve ja kõikide nõuetekohaste dokumentide saamist ([7]) ja nõuetekohaste kontrollide teostamist maksab korraldusasutus tasumisele kuuluva summa (st diislikütuse võrdlushinna ja biodiislikütuse võrdlushinna vahe) otse biodiislikütuse tootjatele. Komisjon märkis, et ei Indoneesia valitsus ega ükski eksportiv tootja ei vaidlustanud, et korraldusasutus tegi raha-/pangaülekandeid otse tootjatele, kes müüsid biodiislikütust Pertaminale ja AKRile, et katta Pertamina ja AKRi makstava mineraaldiislikütuse võrdlushinna ja biodiislikütuse võrdlushinna vahe. Komisjon asus seetõttu seisukohale, et korraldusasutuse toetused kujutavad endast otsest raha ülekandmist alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti i tähenduses.

(63) Sellega seoses tuleb tagasi lükata Indoneesia valitsuse väide, et rahalised vahendid, mida korraldusasutus kasutas biodiislikütuse tootjale maksmiseks, pärinesid täielikult eraõiguslikest allikatest ja rahalist toetust seetõttu ei olnud. Komisjon tegi kindlaks, et alusmääruses ei ole kooskõlas WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepinguga võetud arvesse valitsuse ülekantud vahendite päritolu ega laadi (avalik või erasektor). Pigem hõlmab rahalise toetuse olemasolu hindamine selle tehingu olemuse arvessevõtmist, millega valitsus majandusliku väärtuse üle kannab. Teisisõnu, oluline on see, et vahendite ülekandmine on seostatav riigiga (erinevalt erasektori vahenditest, mida kasutati eraettevõtjate äranägemisel). ([8]) Artikli 1.1 punktis a1 sätestatud rahalise toetuse mõiste alla kuulub palju tehinguid. Artikli 1.1 punkti a1 alapunktide i ja ii kohaselt võib rahalist toetust anda otsese raha ülekandmisega valitsuse poolt või valitsuse saamata jäänud sissetuleku kaudu, mille ta muidu saaks ([9]). Nagu juba selgitatud, kandis korraldusasutus avaliku sektori asutusena rahalisi vahendeid üle otse OPPFi biodiislikütuse tootjatele, mida edendatakse ekspordilõivude ja -maksude kohustusliku kogumise kaudu avaliku ja erasektori ettevõtjatelt, ning see oli seega täielikult kooskõlas apellatsioonikogu määratlusega rahalise toetuse kohta.

(64) Lisaks eespool esitatule märkis komisjon, et OPPFi kasutada olevad vahendid pärinevad toorpalmiõlile ja selle derivaatidele kehtestatud ekspordimaksude kogumisest. Indoneesia valitsus selgitas kontrollkäigu ajal, et tolliasutused koguvad ekspordilõivu enne kaupade eksportimist; hoolimata valitsuse väitest, et seda kogutakse eranditult OPPFi rahastamise eesmärgil, ei suudetud tõestada, et seda tehakse väljaspool Indoneesia valitsuse eelarve konkreetseid kontosid. Vastupidiste tõendite puudumisel teeb komisjon järelduse, et lõivu kogutakse riigi üldeelarve osana. Asjaolu, et lõiv suunatakse seejärel OPPFile, on lihtsalt viis, kuidas Indoneesia valitsus ekspordilõivudest ja -maksudest saadud riigi tulu kasutab. OPPF sisaldab igal juhul vahendeid, mis on kogutud Indoneesia valitsuse kehtestatud ekspordilõivude ja -maksude abil ning neid kontrollib korraldusasutus. Seetõttu kujutavad need endast riigi vahendeid, olenemata sellest, kas need on riigieelarve lahutamatu osa.

(65) Seoses Indoneesia valitsuse väitega, et rahaliste vahendite ülekandmine OPPFist biodiislikütuse tootjatele ei anna saajatele mingit kasu, kuna biodiislikütuse tootjad maksid OPPFile rohkem, kui nad said, märgib komisjon järgmist. Esiteks on OPPFi tegevusvaldkond laiem kui biodiislikütuse tootmisharu toetamine. OPPF väljendab pigem Indoneesia valitsuse laiemat poliitikat, mis hõlmab kogu palmiõli väärtusahelat. Kõik toorpalmiõli (ja

([7]) Energeetika- ja maavarade ministri määruse 26/2006 artikli 13 kohaselt lisab biodiislikütuse tootja arvele järgmised dokumendid: i) uue taastuvenergia ja energia säästmise (New Renewable Energy and Energy Conservation – EBTKE) peadirektoraadi ministri nimel tehtud otsuse koopia, et äriühingul on lubatud osaleda biodiislikütuse hankes ja biodiislikütuse vastava mahu eraldamises asjaomaste tootjate tootmisvõimsuse alusel; ii) Pertamina ja asjaomase biodiislikütuse tootja vahel sõlmitud biodiislikütuse hankelepingu koopia; iii) Pertamina ja asjaomase biodiislikütuse tootja allkirjastatud sertifikaat, millel on Indoneesia valitsuse tempel ja teave toodetud/turustatud biodiislikütuse mahu ja liigi kohta ning veotasude summa; ja iv) fondi korraldusasutuse ja asjaomase biodiislikütuse tootja vahelise lepingu koopia.

([8]) Apellatsioonikogu aruanne „United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China", WT/DS379/AB, 25. märts 2011, DSR 2011:V, lk 2869, punktid 284 ja 309.

([9]) Apellatsioonikogu aruanne „United States – Final Countervailing Duty Determination with Resistance of Certain Softwood Lumber from Canada – Recourse by Canada to Article 21.5 of the DSU", WT/DS257/AB/RW, vastu võetud 20. detsembril 2005, DSR 2005: XXIII, lk 11357, punkt 52.

töödeldud kaupade) eksportijad maksavad seda lõivu tegelikult fondi kui nende toode eksporditakse. Toorpalmiõli võib kasutada mitmesugusel otstarbel, näiteks toidu, kosmeetika ja keemiatööstuse jaoks. OPPFi jaoks kogutavad ekspordilõivud ei ole seetõttu seotud eranditult biodiislikütuse tootmisharule tehtavate rahaülekannetega ja automaatset tasaarveldust ei ole võimalik teha.

(66) Teiseks, ja nagu eespool põhjenduses 64 juba selgitatud, pärinevad korraldusasutuse kasutatavad vahendid täielikult Indoneesia valitsuse üldeelarvest (mis eraldatakse OPPFile). Ekspordilõivu kogumisega tegeleb toll ja see makstakse riigi üldeelarvesse. Kasutatud rahalised vahendid ei ole seega samaväärsed biodiisli tootjate tehtud vabatahtlike maksetega, mida kasutatakse seejärel täielikult biodiisli tootjate kasuks (ilma biodiislikütuse tootjate otsustusõiguseta, kellel ei ole mingit sõnaõigust selles suhtes, kuidas OPPFi kasutatakse). Rahalisi vahendeid kogub Indoneesia valitsus kohustuslike ekspordilõivude ja ekspordimaksude kaudu, millest osa maksavad biodiisli tootjad, samuti toorpalmiõli tootjad ja muud seotud toorpalmiõli toodete tootjad. Seejärel otsustab Indoneesia valitsus, et ta kasutab neid vahendeid OPPFi kaudu biodiislikütuse tootjate kasuks.

(67) Komisjon märkis ka, et küsimustikule antud vastustes osutasid eksportivad tootjad, et enamik biodiislikütuse tootmiseks kasutatavast toorpalmiõlist on kohalikku päritolu ja seetõttu sellelt ekspordimaksu ega ekspordilõivu ei arvestata. Komisjon eeldas seetõttu, et toorpalmiõli eksport, millelt eksportivad tootjad (või täpsemalt nendega seotud toorpalmiõli tootjad) ekspordimakse ja -lõive maksid, oli seotud muude väärtusahelatega kui biodiislikütuse väärtusahel.

(68) Seetõttu jõudis komisjon järeldusele, et sellelt ekspordilt Indoneesia valitsuse kogutavad ekspordimaksud ja -lõivud ei ole seega seotud biodiislikütuse tootmisharu kui sellisega, nii et Indoneesia valitsuse väide, et OPPF ei too abisaajatele kasu, sest biodiislikütuse tootjad maksid OPPFi rohkem sisse kui said tagasi, lükati tagasi. Vastupidiselt Indoneesia valitsuse väitele olid eksportivad tootjad biodiislikütuse väärtusahelas tegelikult paremas olukorras, kuna nad said OPPFilt rohkem, kui nad sellele maksma pidid.

(69) Eespool esitatu valguses järeldas komisjon, et korraldusasutuse tehtud väljamaksed biodiisli tootjatele kvalifitseeruvad vastavalt alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunktile i rahaliseks toetuseks otsese raha ülekandmise teel valitsuse poolt. Vaieldamatult on selge, et segamisnõuetel põhinevate Pertamina ja AKRi biodiislikütuse ostude puhul kattis korraldusasutus Pertamina ja AKRi (mineraaldiislikütuse võrdlushinna alusel) tasutud hinna ja biodiislikütuse (kõrgema) võrdlushinna vahe. Seega said biodiislitootjad Indoneesia valitsuselt sellise erinevuse ulatuses toetust. ([10])

3.2.2.2. Kasu

(70) Allpool esitatud põhjustel asus komisjon seisukohale, et korraldusasutuse tehtud otseülekanded toovad eksportivatele tootjatele kasu.

(71) Eksportivad tootjad seatakse paremasse olukorda, kui nad süsteemi puudumise korral oleksid. Lihtsamalt öeldes kujutavad korraldusasutuse tehtud rahaülekanded endast toetusi ja turul tasuta toetusi ei anta. Toetused seavad biodiislikütuse tootjad paremasse olukorda, kui nad muul juhul turul oleksid olnud ([11]). Kava puudumisel saavad biodiislikütuse tootjad makse ainult Pertaminalt ja AKRilt mineraaldiisli hinnaga.

(72) Eespool öeldut arvesse võttes leidis komisjon, et raha, mida korraldusasutus on maksnud biodiisli tootjatele müüdud biodiisli eest, et katta Pertamina makstava diislikütuse võrdlushinna ja biodiislikütuse võrdlushinna erinevus, on nende saadud kasu alusmääruse artikli 3 lõike 2 tähenduses.

([10]) Vt apellatsioonikogu aasta aruanded „Canada – Certain Measures Affecting the Renewable Energy Generation Sector“ ja „Canada – Measures Relating to the Feed-in Tariff Program“, WT/DS412/AB/R/WT/DS426/AB/R, vastu võetud 24. mail 2013, DSR 2013:I, lk 7, punktid 5.119 ja 5.120.

([11]) Vaekogu aruanne „United States – Subsidies on Upland Cotton“, WT/DS267/R, liited 1–3 ja parandus 1, vastu võetud 21. märtsil 2005, muudetud apellatsioonikogu aruandega WT/DS267/AB/R, DSR 2005:II, lk 299, punkt 7.1116.

3.2.2.3. Konkreetsus

(73) Esiteks tegi komisjon kindlaks, et OPPF on kättesaadav piiratud arvule tööstusharudele, mis kõik on seotud toorpalmiõli väärtusahelaga. See piirang tuleneb otseselt kohaldatavatest õigusaktidest. Esiteks on palmiõli väärtusahela toetamine presidendi määruse nr 61/2015, millega loodi OPPF, peamine sõnaselge eesmärk. Selle preambulis on märgitud, et OPPFi on vaja selleks, „et tagada õlipalmiistanduste järjepidev areng, see nõuab riiklikku strateegiat, mida toetab õlipalmiistanduste järjepideva arengu fondi korraldus". Nimetatud õigusakti artiklis 1 on lisaks sätestatud, et „õlipalmiistandus tähendab igasugust loodusvarade, inimressursside, tootmisrajatiste, seadmete ja masinate, kasvatamise, harimise, töötlemise ja turustamise valdkonna tegevust, mis on seotud õlipalmiistandusega".

(74) Artiklis 11 on sätestatud, et kogutud vahendeid kasutatakse järgmistel eesmärkidel: a. õlipalmiistanduste inimressursside arendamine; b. õlipalmiistandustega seotud teadus- ja arendustegevus; c. õlipalmiistanduste edendamine; d. õlipalmiistanduste uuendamine; e. õlipalmiistanduste rajatised ja taristu".

(75) Komisjon tegi seetõttu järelduse, et OPPF on *de jure* konkreetne alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti a tähenduses, kuna õigusaktid, mille kohaselt toetust andev asutus tegutseb, piiravad juurdepääsu subsiidiumile sõnaselgelt teatavate äriühingutega, nimelt nendega, mis tegutsevad toorpalmiõli väärtusahelas.

(76) Igal juhul, isegi kui puudub *de jure* spetsiifilisus, asus komisjon seisukohale, et Indoneesia valitsus juhib korraldusasutuse tegevust üksnes selleks, et toetada *de facto* biodiislitööstust. Uurimise käigus kogutud ja punktis 122 osutatud tõendid näitavad, et enamik korraldusasutuse makstavast rahast on ette nähtud biodiislikütuse tootjatele MOPSi ja biodiislikütuse võrdlushinna vahe maksmiseks.

(77) Komisjon jõudis seetõttu seisukohale, et Indoneesia valitsus juhib OPPFi viisil, mis muudab selle *de facto* konkreetseks. Alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti c kohaselt võib subsiidium olla *de facto* konkreetne, kui on täidetud teatud kriteeriumid, näiteks „subsiidiumiprogrammi kasutamine teatavate piiratud hulga ettevõtete poolt; valdav kasutamine teatavate ettevõtete poolt; ebaproportsionaalselt suurte subsiidiumide andmine teatavatele ettevõtetele; viis, kuidas toetust andev asutus on kaalutlusõiguse alusel teinud otsuse subsiidiumi anda". Käesoleval juhul tegi komisjon kindlaks, et OPPFi käitumine klapib täielikult selle loeteluga. Eelkõige, nagu eespool selgitatud, kasutab fondi peamiselt biodiislikütuse tootmisharu ja sellega tegeledes kasutas toetust andev asutus oma kaalutlusõigust.

(78) See järeldus on ka kooskõlas WTO menetluspraktikaga. Vaekogu selgitas seoses juhtumiga „EC and certain Member States – Large Civil Aircraft", et „sõna „peamine" tavapärane tähendus sisaldab endas „peamist või tugevaimat elementi, ülekaalukust". Seega võib (subsiidiumiprogrammi) valdavat kasutamist peamiselt teatavate ettevõtete poolt mõista lihtsalt olukorrana, kus subsiidiumiprogrammi kasutavad peamiselt või enamikus teatavad ettevõtted ([12]). Kõnealuses otsuses selgitas vaekogu, et" kui subsiidiumiprogrammi kasutatakse ainult vähestest tööstusharudest koosnevas majanduses, siis asjaolu, et need tööstusharud võisid olla subsiidiumiprogrammi peamised kasusaajad, ei pea tingimata tõendama „valdavat kasutamist". Pigem võib subsiidiumiprogrammi kasutamine nende tööstusharude poolt lihtsalt kajastada majandustegevuse piiratud mitmekesisust toetust andva asutuse jurisdiktsiooni all. Teiselt poolt oleks sama subsiidiumiprogramm väga mitmekesises majanduses, kui seda kasutavad peamiselt või enamikus ainult vähesed tootmisharud, pigem tõend „valdava kasutamise" kohta ([13]). Käesoleval juhul on subsiidium kättesaadav ainult palmiõli väärtusahelale, kuid selle tööstusharu raames arvukate kasutusotstarvete jaoks. Kohaldades vaekogu põhjendusi käesolevale juhtumile, kvalifitseerus komisjoni arvates asjaolu, et enamikku OPPFist kasutatakse biodiislikütuse maksete rahastamiseks, eespool määratletud valdavaks kasutamiseks, sest biodiislikütuse tööstus on peamine abisaaja. Lisaks märgib komisjon, et biodiislitööstus on üks paljudest tootmisharudest mitmekesises majanduses ([14]) ning et OPPF on alates oma loomisest toetanud peaaegu eranditult biodiislitööstust.

([12]) WT/DS316/R, 30. juuni 2010, *EC and certain Member States – Measure Affecting Trade In Large Civil Aircrafts* (EÜ ja teatavad liikmesriigid – suured tsiviilõhusõidukid), punkt 7.494.

([13]) WT/DS316/R, 30. juuni 2010, *EC and certain Member States – Measure Affecting Trade In Large Civil Aircrafts*, punkt 7.495.

([14]) Indoneesia keskpanga hiljutiste andmete kohaselt ei tooda ükski majandustegevus rohkem kui 20 % Indoneesia SKPst. Allikad aadressil https://www.bi.go.id/en/iru/economic-data/real-sector/Contents/Default.aspx., vaadatud 17. juulil 2019.

(79) Eespool esitatud asjaolude valguses järeldas komisjon, et Indoneesia valitsuse meetmed olid suunatud sellele, et tagada kasu omamaisele biodiislikütuse tootmisharule. Lisaks sellele, et meetmed olid *de jure* konkreetsed vastavalt alusmääruse artikli 4 lõike 2 punktile a, olid need *de facto* ka konkreetsed alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti c kohaselt.

3.2.3. *Järeldus*

(80) Komisjon tegi esialgu järelduse, et Indoneesia valitsus andis eri meetmete kaudu toetust biodiislikütuse tootmisharule, sealhulgas otsese raha ülekandmisega selliste fondide kaudu nagu biodiislikütuse toetusfond. Indoneesia valitsus tagas toetuse saajatele kasu, mis on konkreetne, kujutades endast seega tasakaalustatavat subsiidiumi.

3.2.4. *Subsiidiumisumma arvutamine*

(81) Komisjon arvutas kooskõlas alusmääruse artikliga 5 tasakaalustatava subsiidiumi summa iga eksportiva tootja kohta, lähtudes kasust, mille subsiidiumi saaja uurimisperioodil uurimistulemuste järgi sai. Komisjon hindas kasu kui uurimisperioodil OPPFilt saadud toetuse kogusummat. Alusmääruse artikli 7 lõike 2 kohaselt jagas komisjon need subsiidiumisummad kogu uurimisperioodi ajal eksportivate tootjate biodiislikütuse müügist saadud kogukäibega.

(82) Valimisse kaasatud eksportivate tootjate puhul oli nende meetmetega esialgu määratud subsiidiumimäär uurimisperioodil järgmine.

Äriühing	Subsiidiumimäär
PT Ciliandra Perkasa	7,91 %
PT Intibena Perkasama ja PT Musim Mas (Musim Mas Group)	11,83 %
PT Pelita Agung Agrindusi ja PT Permata Hijau Palma Oleo (Permata Group)	12,76 %
PT Wilmar Nabati Indonesia ja PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar Group)	12,23 %

3.3. **Valitsuse toetus biodiislikütuse tootmisharule, sealhulgas piisavast väiksema tasu eest palmiõli (toorpalmiõli) tarnimise kaudu**

3.3.1. *Kaebus ja subsideerimiskava*

(83) Kaebuses väideti, et toorpalmiõli hinnad on Indoneesia valitsuse sekkumise tõttu Indoneesias moonutatud. Eelkõige viidati kaebuses, et Indoneesia valitsus on rakendanud toorpalmiõlile kõrgete ekspordimaksude kehtestamise poliitikat. Toorpalmiõli on peamine toore, mida Indoneesias biodiislikütuse tootmiseks kasutatakse, ja moodustab ligikaudu 85 % biodiislikütuse tootmise kogukuludest. Kaebuse kohaselt kindlustab Indoneesia valitsus selliselt toimides biodiislikütuse tootmiseks kasutatavate toorainete hinna püsimise ülemaailmsetest hindadest märkimisväärselt madalamal tasemel, tuues kasu Indoneesia biodiislikütuse tootjatele.

(84) Lisaks kehtestas Indoneesia valitsus kaebuse kohaselt 2015. aasta mais toorpalmiõli suhtes ekspordilõivu 50 USA dollarit tonni kohta ja tootmisahela järgmiste etappide töödeldud palmiõlitoodete suhtes väiksema lõivu, mille konkreetne määr olenes tootest.

(85) Kaebuse esitaja väitis, et toorpalmiõlile kõrgeid ekspordimakse ja lõivusid kehtestades avaldab Indoneesia valitsus omamaisele palmiõli hinnale Indoneesias allasuruvat mõju, tagades biodiislikütuse tootjatele märgatava kasu. Samuti julgustab ta toorpalmiõli erasektori tootjaid müüma oma tooteid Indoneesia biodiislikütuse tootjatele. Sellest tulenevalt väidab kaebuse esitaja, et Indoneesia valitsus volitab või suunab Indoneesia palmiõlitootjaid tarnima toorpalmiõli biodiislikütuse tootjatele piisavast väiksema tasu eest.

(86) Uurimine näitas, et Indoneesia valitsus kogub toorpalmiõlilt tõepoolest ekspordimaksu ja ekspordilõivu.

(87) Ekspordimaks kehtestati esmakordselt 1994. aastal. Alates selle kasutuselevõtust on seda mitu korda muudetud. Viimases versioonis (dekreet nr 140/PMK.010/2016) koosneb ekspordimaks toorpalmiõli ning 22 muu toote, sealhulgas biodiislikütuse (mille tariif määratakse pidevalt toorpalmiõlist madalamal tasemel) progresseeruvate tariifide tabelist. Indoneesia eksportijad tasuvad maksu libiseva skaala alusel, mis on seotud Indoneesia valitsuse võrdlushinnaga toorpalmiõli ekspordil. Kui Indoneesia ekspordi võrdlushind kasvab, teeb seda ka eksporditariif.

(88) Kui võrdlushind on alla 750 USA dollari tonni kohta, on kohaldatav ekspordimaksu määr 0 %. Uurimisperioodil jäi toorpalmiõli hind alla 750 USA dollari tonni kohta ja seetõttu ekspordimaksu ei olnud vaja tasuda.

(89) Lisaks ekspordimaksule kehtestas Indoneesia valitsus uurimisperioodil toorpalmiõlile ja tooteahela järgmiste etappide toodetele ekspordilõivu. Uurimisperioodil oli ekspordilõivuks määratud 50 USA dollarit tonni kohta ja biodiislikütuse puhul 20 USA dollarit tonni kohta.

(90) Lisaks toorpalmiõli ja tootmisahela järgmise etapi toodete ekspordimaksule ja -lõivule sekkub Indoneesia valitsus toorpalmiõli turule, kontrollides *de facto* riigi omandis oleva äriühingu PTPN kaudu siseturul toorpalmiõli hindu, tagades, et toorpalmiõli müüakse kunstlikult madalal tasemel. Lisaks sellele pakub Indoneesia valitsus toorpalmiõli tootjatele subsiidiume, et tagada nende kooskõla toorpalmiõli pakkumise poliitikaga kunstlikult madalate hindadega.

3.3.2. *Alusmääruse artikli 28 lõike 1 kohaldamine*

(91) Komisjon teatas Indoneesia valitsusele, et ta sai kasutada kättesaadavaid fakte vastavalt alusmääruse artikli 28 lõikele 1, et analüüsida muu hulgas piisavast väiksema tasu eest toorpalmiõli pakkumise kaudu biodiislikütuse tootmisharule antud väidetava toetuse olemasolu ja ulatust.

(92) Alguses palus komisjon Indoneesia valitsusel edastada B lisa, mis oli lisatud subsiidiumivastasele küsimustikule (küsimustik palmiõlitootjatele), mis saadeti kõikidele palmiõli tootjatele ja turustajatele, kes on eksportivatele tootjatele palmiõli tarninud. B lisa koosnes Wordi dokumendist (*Appendix B_Input supplier Palm Oil* (B lisa_Palmiõli sisendtarnijad)) ja Exceli failist (*Väike küsimustik tarnijatele*). Pärast Indoneesia valitsuse taotlust ja võttes arvesse vaatlusaluse toote peamist sisendit tootvate äriühingute märkimisväärset arvu, nõustus komisjon hea koostöö vaimus ja selleks, et koguda vähemalt mõned uurimise jaoks olulised andmed, 7. jaanuari 2019 e-kirjaga piirama oma taotluse ulatust, paludes Indoneesia valitsusel edastada B lisa ja väike küsimustik kümnele suurimale toorpalmiõli tarnijale, võttes aluseks mahu eksportiva tootja kohta.

(93) Komisjon juhtis oma puudujääke käsitlevas kirjas, mille ta saatis 1. märtsil 2019 Indoneesia valitsusele, tähelepanu asjaolule, et ta ei olnud saanud küsimustiku B lisale vastust järgmistelt palmiõli tarnijatelt: PT Musim Mas, PT Intibenua Perkasatama, PT Pelita Agung Agrindustri ja PT Permata Hijau Palm Oleo. Komisjon rõhutas eelkõige, et ta ei olnud saanud vastust isegi riigi omandis olevatelt toorpalmiõli tarnijatelt, sealhulgas PTPNilt. Muud toorpalmiõli tarnijad, kaasa arvatud need, kes on seotud eksportivate tootjatega, vastasid sellele nõudele.

(94) Indoneesia valitsus väitis vastuses puudujääke käsitlevale kirjale, et ta oli täitnud oma kohustuse edastada B lisa ja väike küsimustik Indoneesia asjaomastele toorpalmiõli tarnijatele. Tõendina esitas Indoneesia valitsus postiaruande, milles olid näidatud Indoneesia asjaomaste toorpalmiõli tarnijate kättesaamiskviitungid. Teisi tõendeid Indoneesia valitsuse katsete kohta kõnealuste tootjatega, sealhulgas PTPNiga, ühendust saada ei esitatud. Sarnane selgitus esitati Indoneesia valitsuse juurde tehtud kontrollkäigu ajal. Olenemata eespool märgitust ei esitanud PTPN komisjonile kunagi nõuetekohaselt täidetud B lisa.

(95) Seega ei esitanud Indoneesia valitsus selle kohta, et valitsus pakub väidetavalt toorpalmiõli piisavast väiksema tasu eest, vajalikku teavet ja vajalikke tõendeid, mida komisjon nõudis oma küsimustikus ja kontrollkäigu ajal.

(96) Piisava koostöö puudumine ei võimaldanud komisjonil koguda kogu teavet, mida ta pidas selles uurimises oma järelduste tegemiseks asjakohaseks. Täpsemalt ei olnud komisjonil võimalik saada Indoneesia valitsuselt teavet palmiõli turu kohta toorpalmiõli tarnijate esitatud otsese teabe alusel ja samuti ei ole tal täielikku teavet PTPN rolli kohta sellel turul seoses biodiislikütuse tootmisharuga.

(97) Indoneesia valitsus väitis, et oli esitanud PTPNi kohta koondandmed, mis sisaldavad ka küsimustiku B lisas nõutud andmeid. Komisjon tegi sellega seoses kindlaks, et Indoneesia valitsus esitas andmed PTPNi kohta küsimustiku vastustes, mis sisaldasid teavet juhtimisstruktuuri, aastaaruannete ja tehinguandmete kohta. Komisjon märgib siiski, et ei saanud üksikasjalikku teavet, mida ta küsimustiku B lisas taotles ja mis oleks võimaldanud jõuda täieliku arusaamiseni PTPNi rollist palmiõli turul ja muude asjaomaste tootjate rollist.

(98) Pärast seda, kui Indoneesia valitsus sai kirja, milles teavitati alusmääruse artikli 28 võimalikust kohaldamisest, esitas Indoneesia valitsus 30. juunil 2019 PPTNi kohta vastuse B liitele. Komisjon märkis siiski, et vastus esitati pikka aega pärast kõnealuse teabe esitamise tähtaega (12. märts 2019, pikendatud komisjoni poolt 14. märtsini 2019) ja pärast kontrollkäiku Indoneesia valitsuse valdustesse. Seetõttu leidis komisjon, et teavet ei esitatud õigel ajal, seda ei olnud võimalik kontrollida ning Indoneesia valitsus ei ole tegutsenud oma võimaluste piires kooskõlas alusmääruse artikliga 28.

(99) Indoneesia valitsuselt saadud vastupidise teabe puudumisel tugines komisjon osaliselt faktidele, mis olid kättesaadavad, et teha oma järeldused nende uurimise aspektide kohta kooskõlas alusmääruse artikliga 28.

3.3.3. *Analüüs*

(100) Tasakaalustatava subsiidiumi olemasolu kindlakstegemiseks peavad olema täidetud kolm järgmist tingimust: a) rahaline toetus või sissetuleku-/hinnatoetus; b) saadav kasu ja c) konkreetsus (alusmääruse artikkel 3) ([15]).

(101) Esimese elemendi puhul analüüsis komisjon seda, kas Indoneesia valitsuse võetud meetmed toovad kaasa rahalise toetuse sellises vormis, et valitsus pakub Indoneesia biodiislikütust eksportivatele tootjatele toorpalmiõli piisavast väiksema tasu eest, tuginedes alusmääruse artikli 3 lõike 1 punktile a, ja/või kas Indoneesia valitsuse võetud meetmed kuuluvad biodiislikütuse tootmisharu sissetuleku-/hinnatoetuse kategooria alla alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti b kohaselt.

3.3.3.1. Rahaline toetus

(102) Komisjon täheldas kõigepealt, et kõik valimisse kaasatud äriühingud ostavad toorpalmiõli omamaisel turul kas seotud või sõltumatutelt äriühingutelt, et töödelda need rafineeritud pleegitatud desodoreeritud palmiõliks ja seejärel biodiislikütuseks.

(103) Alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti iv teises taandes märgitakse, et rahaline toetus on olemas, kui valitsus: „teeb mõnele eraõiguslikule asutusele ülesandeks täita üht või mitut alapunktides i, ii ja iii nimetatud ülesannet, mis on tavaliselt valitsuse ülesanne, ja menetlus ei erine tegelikult valitsuste poolt tavaliselt järgitavast menetlusest“. Alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunktis iii kirjeldatud tüüpi funktsioonid esinevad, kui „valitsus pakub kaupu või teenuseid, mis ei kuulu üldisesse infrastruktuuri, või ostab kaupu...“. Need sätted peegeldavad WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1.1 punkti a 1 alapunkte iii ja iv, ning neid tuleb tõlgendada ja rakendada asjakohast WTO menetluspraktikat arvesse võttes.

(104) WTO vaekogu, käsitledes teemat „US – Export restraints“, ([16]) otsustas, et WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1.1 punkti a 1 alapunktis iv märgitud sõnade „volitama“ ja „suunama“ tavatähenduste kohaselt peab valitsuse tegevus sisaldama delegeerimist (volitamise puhul) ja käskude andmist (suunamise puhul). Ta lükkas tagasi USA „põhjuse ja mõju argumendi“ ning nõudis selget ja kinnitavat delegeerimist või käskude andmist.

([15]) Sarnane analüüs on esitatud komisjoni 17. märtsi 2016. aasta rakendusmääruses (EL) 2016/387, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Indiast pärit keragrafiitmalmist (kõrgtugevast malmist) torude impordi suhtes (ELT L 73, 18.3.2016, lk 1).

([16]) Vaekogu aruanne „US – Export Restraints“ (WT/DS194/R), avaldatud 29. juunil 2001, punkt 8.29.

(105) Siiski oli apellatsioonikogu järgmise vaidluse puhul ([17]) arvamusel, et sõnade „volitama“ ja „suunama“ asendamine sõnadega „delegeerima“ ja „käske andma“ on standardina liiga jäik. Apellatsioonikogu arvamuse kohaselt tähendab „volitamine“, et valitsus paneb vastutuse eraõiguslikule asutusele, ning „suunamine“ tähendab olukorda, kus valitsus teostab oma võimu eraõigusliku asutuse üle.

(106) Mõlemal juhul kasutab valitsus eraõiguslikku asutust vahendajana rahalise toetuse andmiseks, ning „enamikul juhtudel on eeldatav, et eraõigusliku asutuse volitamine või suunamine hõlmab mõnel määral ka ähvardust või stiimuleid“. Samal ajal ei lubata WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1.1 punkti a 1 alapunktiga iv liikmesriikidel kehtestada toodetele tasakaalustusmeetmeid „kui valitsus rakendab oma üldiseid õigusaktides sätestatud regulatiivseid volitusi“ või kui valitsuse sekkumine „võib või ei pruugi omada erilist tagajärge lihtsalt konkreetsetel faktilistel asjaoludel ning turuosaliste vabal valikul põhinevalt“. Pigem osutavad volitamine ja suunamine „valitsuse aktiivsemale rollile kui lihtsalt stimuleerimine“.

(107) Peale selle ei leidnud WTO, et „eraõiguslikule asutusele kaalutlusõiguse andmine on tingimata vastuolus selle eraõigusliku asutuse volitamise või suunamisega […] ([18]). Ehkki võib esineda juhtumeid, mille puhul eraõiguslikule asutusele antud kaalutlusõiguse ulatus on selline, et enam ei ole võimalik teha nõuetekohaselt järeldust, et seda eraõiguslikku asutust on volitatud või suunatud (täitma konkreetset ülesannet), on see faktiline/tõendatav küsimus, mis tuleb lahendada iga juhtumi korral eraldi“.

(108) Kooskõlas asjaomaste WTO otsustega ei võrdu kõik valitsuse meetmed, mis annavad kasu, alusmääruse artikli 3 ja WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1.1 punkti a kohase rahalise toetusega. Peab olema tõendeid valitsuse poliitika või programmi olemasolu kohta, millega soovitakse edendada uurimise all olevat tootmisharu (käesoleval juhul biodiislikütuse/biokütuste tootmisharu), rakendades oma võimu või andes ülesande riiklikele või eraõiguslikele asutustele (siin: toorpalmiõli tootjatele) pakkuda toorpalmiõli biodiislikütuse tootmisharule piisavast väiksema tasu eest.

(109) Kokkuvõttes on asjaomastes WTO otsustes sätestatud, et:

i) selle kindlaks määramisel, kas esineb rahaline toetus WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1.1 punkti a 1 alusel, tuleks keskenduda pigem valitsuse tegevuse *laadile* kui valitsuse tegevuse *mõjudele* või *tulemustele* ([19]). Teisisõnu, on hästi teada, et valitsused sekkuvad turul kui *reguleerivad* asutused ning avaldavad seda tehes turule ja ettevõtjatele *mõju*. Selles mõttes võib näiteks valitsus kehtestada õiguspäraselt ekspordimaksud, et saada tulu rahvusvahelistel turgudel väga konkurentsivõimelise toorme korral. Seevastu ei ole selline ekspordipiirangute kehtestamine õiguspärane, kui ilmneb, et sellise instrumendi kasutamine koos muude mehhanismidega eesmärgiga hoida tooret omamaisel turul ja sundida tarnijaid müüma alla turuhinna, on osa laiemast valitsuse kavast, millega toetatakse konkreetset tootmisharu või mitut tootmisharu nende konkurentsivõime suurendamiseks. Seega on rahalise toetuse elemendi hindamisel oluline valitsuse tegevuse laad, sealhulgas selle kontekst, objekt ja eesmärk;

ii) volitamine või suunamine hõlmaks sõnaselget ja kinnitavat toimingut, mis on suunatud konkreetsele isikule seoses konkreetse ülesande või kohustusega, mis erineb väga suurel määral olukorrast, kus valitsus sekkub turule mingil viisil, millel võib, aga ei pruugi olla konkreetne *tulemus*, arvestades faktilisi asjaolusid ja sellel turul tegutsevate isikute vaba valiku kasutamist. Lõppkokkuvõttes on volitamise või suunamise mõistete puhul küsimus selles, kas kõnealust käitumist, st rahalist toetust kaupade piisavast väiksema tasu eest pakkumise vormis saab seostada valitsusega või see on endiselt ettevõtjate vaba valik, pidades silmas turutegureid, näiteks reguleerivaid piiranguid ([20]);

([17]) WT/DS296/AB/R, 27. juuni 2005, „United States – Countervailing Duty Investigation on Dynamic Random Access Memory Semiconductors (DRAMs) from Korea“, punktid 110–111. WT/DS299/R, 17. juuni 2005, „European Communities – Countervailing Measures on Dynamic Random Access Memory Chips from Korea“, punkt 7.25, asuti sarnasele seisukohale.

([18]) WT/DS296/AB/R, 27. juuni 2005, „United States – Countervailing Duty Investigation on Dynamic Random Access Memory Semiconductors (DRAMs) from Korea“, punkt 7.38.

([19]) Vaekogu aruanne „US – Export Restraints“ (WT/DS194/R), avaldatud 29. juunil 2001, punktid 8.33–8.34.

([20]) Vaekogu aruanne „US – Export Restraints“, punktid 8.29–8.31.

iii) WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1.1 punkti a 1 alapunkt iv on iseenesest kõrvalehoidmise vastane säte ning seega peab volitamise või suunamise kohta järelduse tegemiseks valitsus panema vastutuse erasektori asutusele või teostama oma võimu erasektori asutuse üle, et jõustada rahaline toetus. Enamikul juhtudel võib eeldada, et eraõigusliku asutuse volitamine või suunamine hõlmab mõnel määral ka ähvardust või stiimuleid, mis võivad omakorda tõendada volitamist või suunamist ([21]). Samas on valitsustel tõenäoliselt muid kättesaadavaid vahendeid, et teostada oma võimu eraõigusliku asutuse üle, mille puhul mõni võib olla n-ö nõrgem kui käsk või ei pruugi hõlmata samal määral sundust ([22]);

iv) peab esinema n-ö tõendatav seos valitsuse tegevuse ja erasektori asutuse käitumise vahel ([23]). Ei ole põhjust, miks ei peaks valitsuse volitamise või suunamise eeltingimuseks seadma tõendavate asjaolude olemasolu (näiteks varjatud ja mitteametlik delegeerimine või käsu andmine), tingimusel et need tõendid on kinnitavad ja sundivad ([24]). Seoses sellega võivad tõendid valitsuse kavatsuse kohta toetada järgtööstust (näiteks avalikult teada antud poliitika või valitsuse otsuste või muude valitsuse toimingute kaudu) või muude valitsuse meetmete olemasolu, mis tagavad konkreetse tulemuse turul (nt ekspordipiirang koos valitsuse meetmega, mis takistab nendele piirangutele alluvaid ettevõtjaid oma tooteid ladustamast), olla asjakohased, et määrata kindlaks rahalise toetuse olemasolu WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1.1 punkti a 1 alapunkti iv alusel (eelkõige valitsuse kaudse meetodina pakkuda kaupu, nagu on ette nähtud alapunktis iii). Mõnedel asjaoludel *võib* valitsuse suunamine olla korraldus ([25]). Konkreetsete *mõjude* esinemine turul (näiteks hindade alandamine) võib samuti olla tegur, mida tuleb võtta arvesse koos kõikide muude kättesaadavate tõenditega, mis hõlmab võimalust eeldada neid mõjusid konkreetses kontekstis. Lõpuks võib olenevalt asjaoludest eraõiguslik asutus otsustada mitte täita funktsiooni, milleks ta on volitatud või milleks teda on suunatud, olenemata võimalikest negatiivsetest tagajärgedest, mis võivad järgneda. Samas see iseenesest ei näita, et eraõiguslikku asutust ei volitatud või suunatud ([26]).

(110) Kooskõlas selle menetluspraktikaga on komisjon väga hoolikalt läbi vaadanud Indoneesia valitsuse sekkumise laadi (kas Indoneesia valitsuse sekkumine hõlmab toorpalmiõli tootjate volitamist või suunamist), volitatud asutuste laadi (kas toorpalmiõli tootjad on eraõiguslikud asutused alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti iv tähenduses) ning volitatud või suunatud asutuste tegevuse (kas volitatud või suunatud toorpalmiõli tootjad tarnisid toorpalmiõli Indoneesia biodiislikütuse tootmisharule piisavast väiksema tasu eest ning tegutsesid seega valitsuse volitusel). Peale selle on komisjon kontrollinud, kas täidetud ülesanne antaks tavapäraselt valitsusele (kas toorpalmiõli tarnimine Indoneesia biodiislikütuse tootjatele piisavast väiksema tasu eest on tavapärane valitsuse tegevus) ning kas see funktsioon ei erine tegelikkuses tavadest, mida valitsused tavaliselt järgivad (kas tootjate teostatav toorpalmiõli tegelik tarnimine erineb tegelikult sellest, mida valitsus ise oleks teinud).

3.3.3.2. Toorpalmiõli tootjate volitamine või suunamine Indoneesia valitsuse poolt

(111) Võttes arvesse põhjendustes 104–109 osutatud WTO menetluspraktikat, analüüsis komisjon esmalt, kas Indoneesia valitsuse toetus Indoneesia biodiislikütuse tootmisharule põhineb mõnel valitsuse poliitikaeesmärgil või on see lihtsalt õigusaktides sätestatud üldiste regulatiivsete volituste „kõrvalmõju“. Uurimisel keskenduti eriti asjaolule, kas avastatud hinnamoonutused olid osa valitsuse eesmärkidest või kaasnesid madalamad toorpalmiõli hinnad pigem tahtmatult valitsuse üldise regulatiivse tegevusega.

(112) Biodiislikütuse tootmisharu toetamine saavutatakse mitme meetme kaudu ja peamiselt toorpalmiõlile kehtestatud ekspordimaksu ja -lõivu ning biodiislikütuse toetusfondi kaudu.

(113) Indoneesia valitsus kehtestas toorpalmiõli ekspordimaksu esmakordselt 1994. aastal ja sellest ajast alates on see läbi teinud mitu märkimisväärset muutust.

([21]) Apellatsioonikogu aruanne „US –DRAMS“ (WT/DS296/AB/R), avaldatud 27. juunil 2005, punkt 116.
([22]) Apellatsioonikogu aruanne „US –DRAMS“, punkt 115.
([23]) Apellatsioonikogu aruanne „US – DRAMs, punkt 112.
([24]) Vt vaekogu aruanne „Korea – Commercial Vessels“ (WT/DS273/R), avaldatud 7. mail 2005, punkt 7.373.
([25]) Apellatsioonikogu aruanne „US – DRAMS“ (WT/DS296/A/R), punkt 114.
([26]) Apellatsioonikogu aruanne „US –DRAMS“ (WT/DS296/A/R), punkt 124.

(114) Algselt oli ekspordimaksu eesmärk tagada kohalik nõudlus toiduõli järele ja kindlustada selle hinna stabiilsus. Määruse 128/PMK.011/2011 eesmärk oli kaitsta kodumaist toiduõli nõudlust ja arendada järgmiste etappide töötlevat tööstust. Õigusaktis oli konkreetselt sätestatud: „selleks et toetada palmiõlitööstuse järgmiste etappide lisandväärtuse suurendamise jõupingutusi, on vaja eksporditollimaksu tariif restruktureerida“.

(115) Indoneesia ekspordimaksu on alates 1994. aastast mitu korda muudetud, sealhulgas toorpalmiõli miinimumhinna muutmine, mille suhtes ekspordimaksu kohaldatakse, määra muutmised ja määra arvutusviisi muutmine müügihinna protsendist nominaalsummani. Ekspordimaks kehtestati algselt rahandusministri dekreediga 439/KMK.017/1994. 1997. aasta juulis muudeti dekreediga nr 300/KMK.01/1997 ekspordimaksu arvutusmetoodikat ja toorpalmiõli ekspordile kehtestati maksuvahemik 7,5–22,5 % sõltuvalt Indoneesia valitsuse võrdlushinnast. 2007. aasta septembris vaadati ekspordimaksu metoodika uuesti läbi dekreediga nr 94/PMK.011/2007 ja dekreediga nr 128/PMK.011/2011. Viimases määruses nr 13/2017 määratleb rahandusministeerium progressiivse ekspordimaksu vahemikus 0 USA dollarit tonni kohta – kui rahvusvaheline toorpalmiõli hind jääb allapoole 750 USA dollarit tonni kohta – ja kuni 200 USA dollarit tonni kohta, kui toorpalmiõli hind ületab 1 250 USA dollarit tonni kohta.

(116) Uurimisperioodil ja vastavalt dekreedile nr 13/2017 väljendatakse toorpalmiõli ja muude palmiõlitoodete ekspordimaksu USA dollarites, mitte protsendina hinnast. Lisaks algab Indoneesia ekspordimaksu kohaldamine, kui valitsuse võrdlushind ületab teatava hinnataseme. Järelikult ja nagu Indoneesia valitsus USA uurimise käigus teatas, ([27]) „kõrgemad ekspordihinnad toovad kaasa kõrgemad tariifimäärad“. Selle tulemusena sidus Indoneesia valitsus ekspordisüsteemi otseselt rahvusvaheliste toorpalmiõli hindadega ja mitte selliste küsimustega nagu tootmistase või keskkonnamõju. Sellest järeldub, et mõju eksportivate tootjate makstavatele hindadele ei ole juhuslik, vaid Indoneesia valitsuse kujundatud meetmete otsene ja kavandatud tulemus ([28]). Uurimisperioodil kehtivate õigusaktide kohaselt oli toorpalmiõli ekspordimaksu kohaldatav määr järgmine.

Tabel 1

Toorpalmiõli ekspordimaks

Hinnavahemik USA dollarites	Uus süsteem USA dollarit tonni kohta
< 750	0
750–800	3
800–850	18
850–900	33
900–950	52
950–1 000	74
1 000–1 050	93
1 050–1 100	116
1 100–1 150	144
1 150–1 200	166
1 200–1 250	183
>1 250	200

Allikas: Kaebus

([27]) US Decision Memorandum for the Preliminary Affirmative Determination of the Countervailing duty Investigation of Biodiesel from the Republic of Indonesia; 21. august 2017, C-560-831 Investigation, lk 15, allmärkus 95.

([28]) Vt sarnane järeldus, *idem*, lk 15.

(117) Nagu eespool selgitatud, kehtestas Indoneesia valitsus 2015. aastal toorpalmiõlile ja selle derivaatidele ka uue ekspordilõivu. Uurimisperioodil oli ekspordilõivu määr toorpalmiõli puhul 50 USA dollarit tonni kohta ja rafineeritud toodete puhul 30 USA dollarit tonni kohta. Ekspordilõivu kehtestamine langes kokku ajavahemikuga, mil Indoneesia hinnad olid maailmahindadega peaaegu identsed. Ekspordimaksu kehtestamine võimaldab biodiisli tootjatel osta toorpalmiõli madalamate hindadega kui muidu oleks võimalik. Võrreldes 2016. aastaga kasvas sisetarbimine 2015. aastal märkimisväärselt (vt tabel 2).

(118) Mitu dokumenti näitab, et Indoneesia valitsus soovis selgelt toetada ja arendada biodiislikütuse tootmisharu poliitilise eesmärgina, eelkõige püüdes vähendada sisendmaterjalide (toorpalmiõli) omamaist hinda ja seega pakkudes rahalist toetust biodiislikütuse tootjatele.

(119) Indoneesia valitsus esines sellega seoses avalike avaldustega, milles märkis, et biodiislikütuse tootmisharu toetamine on tõepoolest ekspordimaksu eesmärk või üks peamistest eesmärkidest. Indoneesia tolli- ja aktsiisimaksude peadirektoraat on avalikult selgitanud, et „eksporditollimaksude eesmärk on tagada toorainete kättesaadavus ja hoogustada omamaise palmiõlitööstuse järgmiste etappide kasvu“ ([29]). Komisjon võttis seetõttu arvesse, et ekspordimaksu süsteem kavandati ja jõustati täpselt palmiõli kasutava tööstuse järgmiste etappide toetamiseks, mille lahutamatu osa on biodiislikütuse tootmine.

(120) Seda järeldust toetavad ka muud avalikud allikad, mis on analüüsinud Indoneesia valitsuse kehtestatud ekspordimaksu süsteemi. WTO tegi näiteks oma viimases Indoneesia kaubanduspoliitika ülevaates järelduse, et „kaupade ekspordimaksudega seotud poliitilised eesmärgid hõlmavad hinna stabiliseerimist, soodustades järgmiste etappide tootmisrajatiste arendamist ja vähendades taastumatute loodusvarade ammendumist kaevandamisel“. WTO märkis oma aruandes ka seda, et „[Indoneesia valitsuse] ametiasutuste teatel on võimalik kasutada esmatarbekaupade ekspordimakse esmatarbekaupade omamaise hinna alandamiseks, et tagada vahesisendite tarnimine omamaisele töötlevale tööstusele maailmaturu hindadest madalamate hindadega. Sel viisil on ekspordimaksud stiimuliks omamaise tootmise või töötleva tööstuse arendamiseks koos ekspordi kõrgema lisandväärtusega“.

(121) OECD jõudis samale järeldusele oma 2010. aasta aruandes toorainete ekspordipiirangute majandusmõju kohta, märkides, et „Indoneesias ja Malaisias kehtestati palmiõli ekspordimaksud, et toetada biodiislikütuse ja toiduõli tööstuse arengut“ ning Euroopa Parlament leidis, et „Indoneesia ja Taimaa kasutasid samuti ekspordimakse vastavalt palmiõli ja riisi omamaise hinna vähendamiseks. ([30])“

(122) Ekspordilõivu kohta väitis Indoneesia valitsus, nagu selgitatud eespool põhjendustes 64–65, suutmata esitada tõendeid kõnealuse väite toetuseks, et seda kogutakse OPPFi rahastamiseks. Komisjon leidis siiski, et tegemist on biodiislikütuse tootmisharu toetusmehhanismiga. Kuigi OPPFi tegevusvaldkond on laiaulatuslikum kui lihtsalt biodiislikütuse tootmisharu toetamine, nagu on selgitatud põhjenduses 77, leidis komisjon tõendeid, et see oli *de facto* OPPFi peamine tegevus uurimisperioodil: enamikku OPPFi rahast kasutati tegelikult biodiislikütuse tootmisharu toetamiseks.

(123) Komisjon asus eespool esitatud kaalutluste valguses seisukohale, et Indoneesia valitsuse kehtestatud ekspordipiirangute süsteemi eesmärk on biodiislikütuse tootmisharu otsene ja kaudne toetamine ja see ei ole lihtsalt üldiste regulatiivsete volituste „kõrvalmõju“. Ekspordipiirangud, mis pole kaugeltki reguleerivad meetmed valitsuse tulude eesmärgil, kavandati, kehtestati ja neid kontrolliti Indoneesia valitsuse poolt konkreetse eesmärgiga hoida toorpalmiõli hindu madalamal tasemel, et tuua kasu tootmisahela järgmistele etappidele. ([31])

(124) Lisaks ekspordipiirangute süsteemile, mille Indoneesia valitsus on kehtestanud, sekkub Indoneesia valitsus turul ka selleks, et säilitada toorpalmiõli hindade üle *de facto* kontroll riigi omanduses oleva äriühingu PTPN kaudu.

(125) Indoneesia valitsus väidab, et PTPN toimib mõistliku turuosalisena, müües siseturul toorpalmiõli, ja et ta tegutseb turul sõltumatult. Komisjonile kättesaadavad tõendid näitavad siiski, et PTPN tegutseb Indoneesia valitsuse tugeva mõju all, müües siseturul toorpalmiõli, tegutsedes *de facto* hinnamäärajana.

([29]) Customs and Excise News Magazine, Volume 47, No. 9, september 2015.
([30]) Export taxes and other restrictions on raw material and their limitation through free trade agreements: Impact on developing countries, 2016.
([31]) Vt ka Üldkohtu 10. aprilli 2019. aasta otsus kohtuasjas T-300/16: Jindal Saw, ECLI:EU:T:2019:235, punkt 117.

(126) Esialgse märkusena, nagu põhjendustes 93–96 juba selgitatud, juhtis komisjon tähelepanu sellele, et PTPN ei teinud uurimise käigus koostööd ja ei ole esitanud nõutud teavet. PTPNi esindajad olid Indoneesia valitsuse juurde tehtud kontrollkäikude ajal siiski kohal. Sel puhul andsid nii PTPN kui ka Indoneesia valitsus mõningaid selgitusi PTPNi toimimise kohta, ent esitamata tõendeid oma väidete toetamiseks. Seepärast tugines komisjon oma analüüsis kättesaadavatele faktidele.

(127) Komisjon taotles teavet riigiomandis olemise kohta, samuti formaalsete kaudsete märkide kohta valitsuse kontrollist PTPNi üle. Samuti analüüsis komisjon, kas kontrolli rakendati mõttekal viisil. Sel eesmärgil pidi komisjon osaliselt tuginema kättesaadavatele faktidele, kuna Indoneesia valitsus ja PTPN keeldusid esitamast tõendeid otsuste tegemise protsessi kohta PTPNi struktuurides.

(128) PTPN on 100 % riigikontsern, mis toodab eri kaupu, sealhulgas toorpalmiõli. Peale selle leidis komisjon, et Indoneesia valitsus kontrollib otseselt PTPNi. Kontrollkäigu ajal selgitasid Indoneesia valitsus ja PTPN, et esimene nimetab ametisse kõik PTPNi juhtorganid. Indoneesia valitsus ja PTPN selgitasid, et

(a) Indoneesia valitsus määrab otseselt PTPNi juhatuse;

(b) juhatus allub volinike nõukogu järelevalvele, mille määrab samuti Indoneesia valitsus, ning

(c) viimaks annavad kõik juhtorganid aru Indoneesia valitsusele.

(129) Lisaks eeltoodule näitas uurimine, et juhatus vastutab kõikide otsuste eest, mida teevad PTPNi kontserni äriühingud, sealhulgas otsused hinnakujunduse strateegia kohta toorpalmiõli müümisel ning toorpalmiõli pakkumuste vastuvõtmine põhjenduses 132 lähemalt kirjeldatud enampakkumise süsteemi raames. Komisjon tegi seega äriühingu eespool kirjeldatud juhtimissüsteemi arvestades järelduse, et Indoneesia valitsus suunab tegelikult PTPNi kogu otsustusprotsessi ja seetõttu avaldab sellele otsustavat mõju.

(130) Komisjon tegi kättesaadava teabe alusel seetõttu järelduse, et PTPN on Indoneesia valitsuse kontrolli all.

(131) Uurimise käigus saadi tõendeid ka selle kohta, et Indoneesia valitsus tegi toorpalmiõli hindade määramisel ja aktsepteerimisel PTPNi üle sisulist kontrolli ning et PTPN toimib Indoneesia siseturul toorpalmiõli hinna määrajana.

(132) PTPN korraldab tõepoolest igapäevaselt oma toorpalmiõli enampakkumisi. Veebiplatvormile juurdepääsuks peavad äriühingud end registreerima. Uurimise käigus kogutud tõendid näitavad, et ainukesed nõuded, mida äriühingud peavad registreerumiseks täitma, on rahalist laadi, et tagada nende maksevõime. Komisjon jõudis järeldusele, et hinna, millega toorpalmiõli nendel enampakkumistel müüakse, määrab Indoneesia valitsus ning see ei kajasta moonutamata turutingimusi.

(133) Komisjon asus sellele seisukohale tingituna PTPNi otsustusprotsessist. Eelkõige selgitas Indoneesia valitsus, et PTPN määrab enne päevase pakkumismenetluse alustamist päeva nii-öelda hinnasoovituse. Samas tegi komisjon kindlaks, et PTPN ei ole kohustatud lükkama tagasi pakkumised, mis jäävad hinnasoovitusest allapoole. Vastupidi, kui võimaliku ostja pakutav hind jääb allapoole hinnasoovitust, edastatakse küsimus juhatusele, kes võib otsustada pakkumise vastu võtta. Komisjon kinnitas kontrollkäigu ajal, et selliseid pakkumisi võetakse korrapäraselt vastu. Igal juhul näitab asjaolu, et hindu käsitlevad otsused teeb PTPNi juhatus, milles Indoneesia valitsus on üksnes esindatud, seda, et Indoneesia valitsus teeb sisulist kontrolli PTPNi ja tema käitumise üle seoses hinnakujundamisotsustega.

(134) Võttes arvesse asjaolu, et PTPN juhatuse on määranud ametisse Indoneesia valitsus ning juhatus annab aru Indoneesia valitsusele, tegi komisjon järelduse, et valitsus kehtestab tegelikult toorpalmiõli hinna siseturul.

(135) Uurimine näitas ka, et Indoneesia valitsuse sisulise kontrolli tulemusena ei toimi PTPN turul ratsionaalse ettevõtjana. Olemasoleva teabe põhjal ilmneb, et PTPN on Indoneesia valitsuse juhiseid järgides olnud viimastel aastatel kahjumis. Iga ratsionaalne ettevõtja ning veelgi enam ratsionaalne ettevõtja, kellel on selline keskne tähtsus toorpalmiõli turul, oleks ratsionaalselt tegutsedes pigem suurendanud oma kasumit kui tegutsenud kahjumiga.

(136) Uurimine näitas ka seda, et Indoneesia valitsus asetab toorpalmiõli ekspordimaksu ja ekspordilõivu kehtestamisega PTPNi majanduslikult ebamõistlikku olukorda, mis sunnib teda müüma toorpalmiõli siseturul madalama hinnaga, kui hind, mida ta oleks võinud saada nende ekspordipiirangute puudumisel. Seega võetakse PTPNilt ratsionaalne valik ja teda sunnitakse järgima ekspordimaksu ja -lõivu poliitilist eesmärki.

(137) Eespool esitatut silmas pidades jõudis komisjon seega järeldusele, et PTPN on avalik-õiguslik asutus. ([32]) Kättesaadavad tõendid näitavad, et PTPN täidab turul toorpalmiõli müües valitsuse funktsioone ning määrab hinna, mida kõik teised toorpalmiõli tarnijad peavad turul järgima ning mida jälgitakse järjepidevalt ja süsteemselt. Nagu põhjenduses 142 selgitatud, näitas uurimine tõepoolest, et ükski toorpalmiõli tarnija ei müünud eksportivatele tootjatele kõrgema hinnaga kui PTPNi kehtestatud hind. See hindade kindlaksmääramine on kooskõlas Indoneesia valitsuse poliitika ulatuse ja sisuga, mis on seotud toorpalmiõli ja biodiisli sektoritega. Kuna toorpalmiõli tarnijad ei esitanud piisavalt vastupidist teavet, jõudis komisjon järeldusele, et nad ühtlustavad oma hinnad PTPNi kehtestatud hindadega, et järgida seatud poliitilisi eesmärke hoida toorpalmiõli hind kunstlikult madalal.

(138) Igal juhul, kui PTPNi käsitatakse eraõigusliku asutusena, viitavad samad tõendid sellele, et Indoneesia valitsus on volitanud või suunanud PTPNi kehtestama toorpalmiõli hinnad kunstlikult madalal tasemel alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti iv tähenduses.

(139) Lisaks näitas uurimine, et toorpalmiõli päevane omamaine turuhind kajastas täpselt PTPNi igapäevaste enampakkumiste hinda.

(140) Komisjon tegi kindlaks, et pakkumuskutse andmed on avalikult kättesaadavad kõikidele PTPNi teabesüsteemis registreeritud äriühingutele, olenemata sellest, kas nad on osalenud üksikutes pakkumuskutsetes ja kas nende pakkumused on olnud edukad. Komisjonil oli võimalik kindlaks teha, et PTPN avaldab igapäevase pakkumuskutse tulemuse oma veebiplatvormil alati kl 15.30 pakkumuskutse päeval, märkides toorpalmiõli täpse ühikuhinna lepingu sõlmimisel.

(141) Kõik eksportivad tootjad kinnitasid, et nad peavad toorpalmiõli ostmiseks iga päev läbirääkimisi mitte riigi omandis oleva tarnijaga ja et läbirääkimisi peetakse üldjuhul pärast seda, kui PTPNi pakkumuskutsed on kättesaadavad, ning läbirääkimiste alghind on PTPNi päevahind. Eksportivad tootjad selgitasid ka, et PTPNi hindade ja toorpalmiõli sõltumatu tarnijaga läbirääkimistel kokkulepitud hinna vahe tuleneb peamiselt erinevatest logistikakuludest. Eksportivad tootjad selgitasid sellega seoses, et PTPNi pakkumuskutsed tehakse peamiselt Dumai (Sumatra saarel) ja Belawani tarnete jaoks, mis on logistiliselt ideaalses asukohas. Muud sõltumatud tarnijad võivad paikneda kaugemates piirkondades, näiteks Borneo saar, ja seetõttu logistikakulud kasvavad. Eksportivad tootjad selgitasid, et PTPNi hind võtab arvesse veokuludega kohandamist.

(142) Komisjon võis kindlaks teha, et eksportivate tootjate poolt muudele kui riigi omandis toorpalmiõli tootjatele makstav ühikuhind oli uurimisperioodil alati sama või väiksem kui PTPNi hind samal päeval.

(143) Seega, tuginedes kõigile kättesadavatele tõenditele, tegi komisjon järelduse, et *de facto* kooskõlastavad kõik Indoneesia sõltumatud toorpalmiõli tarnijad olenemata oma suurusest hinnad PTPNi päevahindadega ja et võimalik kõrvalekaldumine tuleneb peamiselt logistikakuludest.

(144) WTO menetluspraktikas selgitati eraõigusliku asutuse suunamise mõistet kui valitsuse võimu teostamist sellise asutuse üle. Apellatsioonikogu on seoses juhtumiga „US – Countervailing Duty on DRAMS“ (USA – Koreast pärinevate DRAMide tasakaalustav tollimaks) selgitanud, et suunamine sisaldab valitsuse volituste teostamist, kuid samuti teinud selgeks, et suunamise tõlgenduse piiramine käsuga oleks liiga kitsas, kuna „(…) valitsustel on tõenäoliselt muid kättesaadavaid vahendeid, et teostada oma võimu eraõigusliku asutuse üle. Mõned neist vahenditest võivad olla nii-öelda nõrgemad kui käsk või ei pruugi hõlmata samal määral sundust.

([32]) WT/DS379/AB/R (US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), apellatsioonikogu aruanne, 11. märts 2011, DS 379, punkt 318. Vt ka WT/DS436/AB/R (US — Carbon Steel (India)), apellatsioonikogu aruanne, 8. detsember 2014, punktid 4.9–4.10, 4.17–4.20 ja WT/DS437/AB/R (United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China), apellatsioonikogu aruanne, 18. detsember 2014, punkt 4.92; ja apellatsioonikogu aruanne „United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China“, WT/DS437/AB/RW, vastu võetud 16. juulil 2019, punkt 5.96.

(145) Komisjon asus seisukohale, et läbipaistvat hinna määramise mehhanismi luues kasutab Indoneesia valitsus Indoneesia toorpalmiõli tarnijate suunamiseks ühte apellatsioonikogu osutatud nõrgematest vahenditest. Komisjon tegi kättesaadavate tõendite alusel järelduse, et toorpalmiõli ühikuhinna igapäevase avaldamisega määrab Indoneesia valitsus maksimumhinna, millega kaupa sel konkreetsel päeval müüakse. Turul esinev läbipaistvus võimaldab ostjail kooskõlastada tegelikkuses oma käitumist, mitte ostes toorpalmiõli tarnijatelt, kes nõuavad Indoneesia valitsuse määratud hinnast kõrgemat hinda.

(146) Uurimine näitas ka, et läbirääkimispositsiooni tugevuse tähenduses on turg märkimisväärselt tasakaalustamata toorpalmiõli ostjate kasuks. Toorpalmiõli turg on pigem üsna killustunud, 40 % tarnetest tuleb üksikutelt põllumajandustootjatelt, ligikaudu 6–9 % PTPNilt ja ülejäänud kogus (üksikute põllumajandustootjatega võrreldes) suurematelt tarnijatelt, kuid turuosa on endiselt tagasihoidlik. Sellele vastupidiselt ja eelkõige seoses biodiislikütuse tootmisharuga on ostjad suuremad ettevõtted, kes vajavad märkimisväärses koguses tooraineid, mida üldiselt ei ole võimalik saavutada ettevõttesiseste tarnetega. Sellel taustal on igal ostjal märkimisväärne ostujõud, nii et ta suudab vastu seista tarnija katsetele küsida kõrgemat hinda, kui Indoneesia valitsus on kehtestanud. Komisjon tegi seetõttu järelduse, et toorpalmiõli päevahindade läbipaistva avaldamisega määrab Indoneesia valitsus PTPNi kaudu tegelikult toorpalmiõli maksimaalsed päevahinnad Indoneesias. Selline võrdlushind tähendab toorpalmiõli tarnijatele antud juhist müüa toorpalmiõli Indoneesias kooskõlas seatud avaliku sektori eesmärkidega.

(147) Lisaks leidis komisjon, et Indoneesia valitsus asetab toorpalmiõli ekspordimaksu ja ekspordilõivu kehtestamisega toorpalmiõli tootjad majanduslikult ebamõistlikku olukorda, mis sunnib neid müüma oma kaupa siseturul madalama hinnaga, kui nad võiksid saada nende ekspordipiirangute puudumisel. Seega võetakse neilt ratsionaalne valik ja neid sunnitakse järgima ekspordimaksu ja -lõivu poliitilist eesmärki.

(148) Kuigi ekspordimaksu uurimisperioodil tasuda ei tulnud, tuli maksta ekspordilõivu. Selle tulemusel kehtisid toorpalmiõli tarnijate tegevuse suhtes kitsendused, kuna nimetatud lõivu kehtestamisega piirab Indoneesia valitsus tegelikult toorpalmiõli tarnijate tegevusvabadust, piirates *de facto* nende ärilist otsust, millise hinnaga ja kus oma toodet müüa. Ekspordilõivu puudumisel oleks ratsionaalselt tegutsevad toorpalmiõli tootjad püüdnud oma kasumit maksimeerida, müües veelgi suuremaid toorpalmiõli koguseid pigem eksporditurul kui siseturul.

(149) Nende piirangute kehtestamisega takistab Indoneesia valitsus seega toorpalmiõli tarnijaid maksimeerimast nende tulu, mida nad saaksid saada ilma ekspordilõivuta.

(150) Kooskõlas apellatsioonikogu järeldusega juhtumis „US – Countervailing Duty on DRAMS“ asub komisjon seisukohale, et Indoneesia valitsus suunab toorpalmiõli tarnijaid WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1.1 punkti a alapunkti iv tähenduses. Selles juhtumis tegi apellatsioonikogu järelduse, et „valitsuse meetmete nende liikide täpne määratlemine, mis kujutavad endast volitamist või suunamist ja nende, mis seda endast ei kujuta, võib üldiselt olla keeruline. Konkreetne nimetus, mida kasutatakse valitsuse meetme kirjeldamiseks, ei pruugi olla otsustav. Mõnedel asjaoludel, nagu Korea tunnistab, võib valitsuse suunamine olla korraldus. Enamikul juhtudel võib eeldada, et eraõigusliku asutuse volitamine või suunamine hõlmab mõnel määral ka ähvardust või stiimuleid, mis võivad omakorda tõendada volitamist või suunamist. Volitamise või suunamise kindlaksmääramine sõltub juhtumi konkreetsetest asjaoludest“. Käesoleva juhtumi puhul tegi komisjon ka kättesaadavatele tõenditele tuginedes järelduse, et Indoneesia valitsus lõi süsteemi, mis ergutab tarnijaid müüma toorpalmiõli konkreetse hinnaga, suunates neid seega seda tegema. Nagu selgitatud allpool põhjendustes 168–169, tegi komisjon kindlaks, et PTPNi avaldatud hind kujutab endast Indoneesia omamaisel turul kehtivat maksimumhinda, mida de facto järgivad turul kõik toorpalmiõli ja biodiislikütuse tootjad. Lõpuks ja võttes arvesse valitsuse teatavat liiki osalemise nõuet, tuleb meelde tuletada, et PTPN on avalik-õiguslik asutus ja seetõttu saab tema tegevust käsitleda Indoneesia valitsuse tegevusena turul ja PTPNi tegevus kvalifitseerub selgelt „tõendatavaks seoseks“ poliitika ning asjaomaste eraõiguslike asutuste käitumise vahel, kes tegutsevad vahendajana Indoneesia valitsuse poliitika elluviimisel.

(151) Nende meetmetega mõjutab Indoneesia valitsus toorpalmiõli tarnijaid toorpalmiõli Indoneesias hoidma, kuna nad ei saa müüa paremate hindadega, mis kehtiksid Indoneesias juhul, kui selliseid meetmeid ei eksisteeriks.

(152) Selles mõttes on Indoneesia „volitanud“ või „suunanud“ sisendi tootjaid pakkuma kaupu omamaistele toorpalmiõli kasutajatele ja eelkõige biodiislikütuse tootjatele piisavast väiksema tasu eest. Toorpalmiõli tootjatele on tehtud ülesandeks kunstliku ja madalate hindadega siseturu loomine Indoneesias.

(153) Teiste sõnadega, kirjeldatud meetmeid kohaldades teab Indoneesia valitsus, kuidas toorpalmiõli tarnijad meetmetele reageerivad ja mis tagajärjed sellega kaasnevad. Samuti leidis komisjon tõendeid selle kohta, et Indoneesia valitsus sekkub ennetavalt toorpalmiõli turule, et julgustada erasektori toorpalmiõli tootjaid täitma neile kehtestatud volitusi. Näiteks ühes ajakirjandusartiklis selgitati, et „Indoneesia valitsus jätkab õlipalmiistanduste säästva majandamise toetamist, tehes 6,35 miljardi Indoneesia ruupia suuruse väljamakse taasistutusvahenditesse 135 Asian Agri väikepõllumajandustootjale“. Nimetatud artiklis märkis OPPFi president, et „õlipalmisektor on peamine sektor, mis aitab märkimisväärselt kaasa Indoneesia majandusele. 25 aasta pärast peame palmiõlitööstust uuendama, et tagada tootmisharu vajadustele vastav suur tootlikkus, säästev areng ning suurem heaolu väikepõllumajandustootjatele ja -kogukondadele“. ([33]) See väide näitab selgelt, kuidas Indoneesia valitsus toetab toorpalmiõli tootjaid peamiselt biodiislikütuse tootjate huvides.

(154) Lisaks on teises ajakirjandusartiklis märgitud, et „praegu on Indoneesias kasutusel subsideeritud palmitaasistutusprogramm, mis aitab väikepõllumajandustootjatel suurendada saagikust, istutusmahtu suurendamata. Valitsuse eesmärk on taasistutada 2025. aastaks 2,4 miljonit hektarit palmikasvatusala, ([34]) märkides ühtlasi, kuidas Indoneesia valitsus toetab palmiõli tootjaid poliitikaeesmärkide täitmisel.

(155) Kuigi toorpalmiõli tarnijad võivad omamaist tootmist veidi vähendada, reageerides ekspordimaksudele ja muudele piiravatele meetmetele, ei ole tootmine lõppenud, samuti ei vähenenud see oluliselt. Vastupidi sellele ja kui 2015. aasta välja arvata, suurenes Indoneesia toorpalmiõli tootmine pidevalt rohkem kui 5 % aastas ja jõudis 2018. aastal 41 500 megatonnini. Sellega seoses märgitakse ajakirjanduses ilmunud artiklis, kuidas „[l]isaks riigi rahanduse tasakaalustamisele on programmi „B20“ eesmärk edendada ka palmiõli sisetarbimist, selle aasta hindade langust arvestades“, ([35]) mis tõendab, et Indoneesia valitsus toetab eesmärgiga tagada, et palmiõli tarnijad täidavad neile kehtestatud volitusi, neid, suurendades kunstlikult nende müüki.

(156) Komisjon jõudis järeldusele, et see tuleneb asjaolust, et Indoneesia valitsus suunab toorpalmiõli tootjaid tarnima toorpalmiõli tegelikust maksumusest väiksema tasu eest.

(157) Komisjon asus sellega seoses seisukohale, et üksnes asjaolu, et ekspordimaksud ja/või -lõivud kui selliseid ei ole alusmääruse artikli 3 lõike 1 punktis a sõnaselgelt nimetatud, ei välista seda, et neil võib olla rahalise toetuse laad ning need võivad seega kuuluda subsiidiumi määratluse alla alusmääruse ja WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu alusel. Komisjon esitas ulatuslikult tõendeid, et toorpalmiõli ekspordimaksu ja -lõivu kasutati vahendina, motiveerimaks toorpalmiõli tootjaid järgima riiklikke poliitilisi eesmärke viisil, mis tõi kaasa tasakaalustatava subsiidiumi, nagu on määratletud alusmääruse artikli 3 lõike 1 punktis a.

3.3.3.3. Eraõiguslike asutuste volitamine või suunamine alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti iv tähenduses

(158) Seejärel hindas komisjon, kas Indoneesia toorpalmiõli tootjad on eraõiguslikud asutused, kes on volitatud või suunatud Indoneesia valituse poolt alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti iv tähenduses.

(159) Uurimine näitas, et PTPNi osana on kõik toorpalmiõli tootjad Indoneesias kas sõltumatud põllumajandustootjad või erasektori äriühingud, kes ei ole Indoneesia valitsusega seotud. Sõltumatud toorpalmiõli tootjad moodustavad üle 90 % turust ning kõik eksportivad tootjad hankisid osa oma toorpalmiõli vajadusest nendelt.

([33]) https://www.asianagri.com/en/medias/media/press-release/indonesian-oil-palm-estate-fund-agency-bpdpks-handed-the-idr-6-75-billion-of-replanting-fund-to-asian-agri-s-smallholders

([34]) https://www.reuters.com/article/us-indonesia-palmoil/palm-oil-watchdog-to-create-separate-standards-for-smallholders-indonesia-director-idUSKCN1SU1DL

([35]) https://www.theborneopost.com/2018/11/18/indonesia-boosts-domestic-palm-oil-consumption-as-currency-pressures-mount/

(160) Seega leidis komisjon kättesaadava teabe põhjal, et kõik toorpalmiõli tootjad on erasektori asutused, keda Indoneesia valitsus on volitanud alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti iv tähenduses pakkuma toorpalmiõli piisavast väiksema tasu eest.

3.3.3.4. Toorpalmiõli pakkumine piisavast väiksema tasu eest

(161) Järgmise sammuna kontrollis komisjon, kas toorpalmiõli tootjad viisid ka tegelikult ellu Indoneesia valitsuse poliitikat ja pakkusid toorpalmiõli piisavast väiksema tasu eest. Selleks oli vaja teha detailne Indoneesia turu suundumusi käsitlev analüüs ja võrdlus sobiva võrdlusalusega.

(162) Meetmete kaudu innustas Indoneesia valitsus toorpalmiõli tootjaid müüma kohalikul tasandil madalamate hindadega kui muidu (st nende meetmete puudumise korral oleksid tootjad eksportinud toorpalmiõli oluliselt kõrgema maailmaturu hinnaga või oleksid lihtsalt kohandanud oma pakkumist ja hindasid turupiirangutega).

(163) Komisjon võttis ka arvesse, et vaatamata Indoneesia valitsuse väidetele, et PTPNi toorpalmiõlile määratud hind on õiglane, kuna hinnasiht põhineb Malaisia toorpalmiõli indeksil, on omamaised hinnad Indoneesias turuhindadest väiksemad. Sellele järeldusele jõudmiseks võrdles komisjon Indoneesia omamaiseid toorpalmiõli hindu Malaisia hindadega. Tulemused näitasid, et Indoneesia omamaised toorpalmiõli hinnad on Malaisia toorpalmiõli hindadest pidevalt madalamad ja toorpalmiõli keskmine hind oli uurimisperioodil Indoneesias 540 USA dollarit tonni kohta, samal ajal kui Malaisias oli see 599 USA dollarit tonni kohta.

(164) Sellega seoses esitas Indoneesia valitsus oma vastustes küsimustikule varasemate perioodide andmed toorpalmiõli omamaiste hindade muutumise kohta rahvusvaheliste hindadega võrreldes.

(165) Komisjon ei ole ülalnimetatud tabeli koostamisel kontrollinud Indoneesia valitsuse kasutatud CIF-hindade kohandamise meetodit. Esitatud andmed näitavad siiski selgelt, et Indoneesia omamaised hinnad on pidevalt olnud rahvusvahelistest turuhindadest madalamad, isegi kui kohaldatud metoodika oleks Indoneesia valitsusele soodne.

(166) Sarnase järelduse on võimalik teha ka toorpalmiõli omamaiste hindade muutuste võrdlemisel uurimisperioodil Indoneesiast eksporditud toorpalmiõli hinna arenguga.

(167) Indoneesia omamaised toorpalmiõli hinnad olid uurimisperioodil Indoneesia valitsuse esitatud teabe alusel järjepidevalt ligikaudu 10 % madalamad kui Indoneesia toorpalmiõli ekspordihinnad Indoneesia ekspordistatistika alusel.

(168) Seoses riigile mittekuuluvate tarnijate küsitavate toorpalmiõli hindadega on uurimine samuti näidanud, et kõik toorpalmiõli ostud Indoneesias tehakse PTPNi päevahindadega, mida kohandatakse veokuludega. Eelkõige hetkeostude puhul esindas PTPNi hind *de facto* toorpalmiõli maksimumhinda sellel päeval. Teave, mida eksportivad tootjad küsimustiku vastustes esitasid, kinnitas seda järeldust. Komisjon kontrollis mitut tehingut ja tegi kõikide puhul kindlaks, et asjaomasele sõltumatule tarnijale makstud ühikuhind oli väiksem või võrdne PTPNi päevahinnaga. Kontrollitud tehingute puhul ei teinud komisjon ühelgi juhul kindlaks, et hind oli kõrgem PTPNi selleks päevaks määratud hinnast.

(169) Komisjon asus seetõttu seisukohale, et Indoneesia valitsuse meetmed suunavad toorpalmiõli tarnijaid pakkuma toorpalmiõli piisavast madalama tasu eest muu hulgas biodiislikütuse tootjatele, määrates Indoneesia omamaisel toorpalmiõli turul *de facto* maksimumhinna.

3.3.3.5. Ülesanne, mida tavaliselt täidab valitsus, ja praktika, mis ei erine tegelikult valitsuste tavapärasest praktikast

(170) „Tavapäraselt täidetavate ülesannete“ kriteeriumi osas, mida vaekogu ei ole veel täpsemalt selgitanud, arvas komisjon, et riigi territooriumil oleva tooraine pakkumine riiklikele äriühingutele on tavapäraselt valitsuse ülesanne. Üldise rahvusvahelise õiguse kohaselt on riikidel suveräänne õigus oma loodusvarade üle. Neil on küll suur kaalutlusõigus otsustamaks, kuidas oma loodusvarade kasutamist korraldada, kuid tavapäraselt kasutatakse siin valitsuse reguleerimispädevust. Seoses sellega ei ole oluline, kas valitsus tavapäraselt täidaks seda funktsiooni või mitte. Seepärast leidis komisjon, et Indoneesia territooriumil paikneva toorpalmiõli pakkumine Indoneesia biodiislikütuse tootmisharule on tavapäraselt valitsuse ülesanne.

(171) Kriteeriumi „ei erine tegelikkuses“ osas märkis komisjon, et sõnastus pärines vaekogu 1960. aasta aruandest artikli XVI:5 kohase läbivaatamise kohta, milles kasutati samalaadset sõnastust tootja rahastatud lõivude puhul, mida ei peetud tegelikkuses erinevaks valitsuse maksustamis- ja subsideerimispoliitikast. Seda arvesse võttes eeldab see kriteerium positiivset järeldust selle kohta, et kui kaupu pakub volitatud eraõiguslik asutus, ei erine see tegelikkuses võimalikust olukorrast, kus valitsus oleks selliseid kaupu ise pakkunud. Komisjon leiab, et see tingimus on täidetud. Selle asemel et tarnida sisendit otse biodiislikütuse tootmisharule eesmärgiga saavutada Indoneesia valitsuse riiklikud poliitilised eesmärgid ergutada biodiislikütuse tootmisharu arengut, sealhulgas selle tootmisharu ekspordipotentsiaali, motiveerib Indoneesia valitsus mitme meetme kaudu erasektori asutusi tegema seda Indoneesia valitsuse eest. Lisaks sellele tuleks määral, mil kaupade pakkumine valitsuse poolt hõlmab teatavaid riigieelarvest tehtavaid kulusid (näiteks sisendite jaoks subsiidiumide andmine või tulust loobumine, pakkudes kaupu piisavast väiksema tasu eest), tuleks seda tegevust mõista kui tavapäraselt valitsusele antud tüüpilisi ülesandeid. ([36])

3.3.3.6. Järeldus

(172) Eespool esitatut silmas pidades tegi komisjon järelduse, et Indoneesia valitsuse poolt vastu võetud meetmete kogum tekitas alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti iv kohaselt rahalise toetuse valitsuse poolt toorpalmiõli pakkumise kujul Indoneesia biodiislikütuse eksportivatele tootjatele piisavast väiksema tasu eest.

3.3.3.7. Hinna- või sissetulekutoetus

(173) Lisaks eespool kirjeldatule ja allpool esitatud põhjustel arvas komisjon, et toorpalmiõli turul sekkuva Indoneesia valitsuse võetud meetmete kogumi võib kvalifitseerida ka hinna- ja sissetulekutoetuseks, mida Indoneesia valitsus andis Indoneesia biodiislikütuse tootjatele alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses.

(174) Sellised kategooriad nagu „rahaline toetus“ ja „sissetuleku- või hinnatoetus“ ei ole tõepoolest vastastikku välistavad. Tegelikult on apellatsioonikogu kinnitanud, et „mitmeid valitsuse meetmeid, mis suudavad pakkuda subsiidiume [nii-öelda rahalise toetuse alusel], on veelgi laiendatud mõistega „sissetuleku- või hinnatoetus“ artikli 1.1(a) lõikes 2“ ([37]). See tõlgendus on ka kooskõlas WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu eseme ja eesmärgiga „suurendada ja edendada üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe põhimõtteid seoses nii subsiidiumide kui ka tasakaalustavate meetmete kasutamisega“ ([38]). Seetõttu ei takista järeldus selle kohta, et meede kujutab endast rahalist toetust, sama meetme kvalifitseerumist sissetuleku- või hinnatoetusena. Samamoodi võib järeldus, et meede ei vasta vajalikele tingimustele, et kvalifitseerida see volitamise või suunamisena alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti iv kohaselt, kuuluda vabalt laiemasse sissetuleku- või hinnatoetuse kategooriasse alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses.

(175) Mõistete „sissetuleku- või hinnatoetus“ päritolu leiab GATTi XVI artiklist, mille on esitatud ristviide alusmääruse artikli 3 lõike 1 punktis b. Üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe artikkel XVI viitab „igasugustele subsiidiumidele, sealhulgas igas vormis sissetuleku- või hinnatoetusele, mis toimib otse või kaudselt selliselt, et see suurendab mis tahes toote tema territooriumilt eksporti või vähendab selle toote tema territooriumile importi“. Selles mõttes on sissetuleku- või hinnatoetus veel üks subsideerimise vorm. ([39])

(176) Väljend „igas vormis“ viitab selle kategooria laiale kohaldamisalale selles mõttes, et see hõlmab kõiki vorme, milles valitsus on otsustanud anda sissetuleku- või hinnatoetust. Selles mõttes viitab sõna „vormi“ sõnaraamatu tähendus „ühele mitmest viisist, kuidas asi eksisteerib või esineb; liik, laad, variant“ aga ka „viis, meetod“ ([40]).. Seega hõlmab väljend „igas vormis“ igat viisi või meetodit, millel valitsus annab kellelegi sissetuleku- või hinnatoetust. ([41])

([36]) Vt vaekogu aruanne „United States – Countervailing Duty Investigation on Dynamic Random Access Memory Semiconductors (Drams) from Korea“, WT/DS296, 21. veebruar 2005, allmärkus 57 („[M]e leiame, et viidet ülesannetele, mis on „tavapäraselt antud valitsusele“, tuleks mõista kui maksustamise ja riigieelarvest tehtavate kuludega seotud ülesandeid. (...) Niivõrd, kuivõrd need laenud ja restruktureerimismeetmed hõlmavad maksustamist või riigieelarvest tehtavaid kulutusi, võivad need kuuluda kõnealuse sätte reguleerimisalasse“).

([37]) Apellatsioonikogu aruanne „United States – Final Countervailing Duty Determination with Respect to Certain Softwood Lumber from Canada“, WT/DS257/R, vastu võetud 17. veebruaril 2004, DSR 2004:II, lk 571, punkt 52.

([38]) Apellatsioonikogu aruanne „United States – Countervailsed on Certain Corroerides Resistant Carbon Steel Flat Products from Germany from Germany“, WT/DS213/AB/R ja parandus 1, vastu võetud 19. detsembril 2002, DSR 2002:IX, lk 3779, punkt 73, allmärkus 65.

([39]) Vt kohtujurist Van Gerveni 7. märtsi 1989. aasta arvamus kohtuasjas C-70/87: Fediol *vs.* komisjon, ECLI:EU:C:1989:110, allmärkus 33.

([40]) Oxford English Dictionary veebiväljaanne, kirjed I.5.b ja I.10.

([41]) GATTi vaekogu, mis käsitleb subsiidiumeid ja riiklikku kaubandust „Report on Subsidies“, L/1160, 23. märts 1960 (Vaekogu nõustus, et „süsteem, mille puhul valitsus säilitab otseste või kaudsete meetodite abil sellist hinda, tehes oste ja edasimüüki kahjumlikult, on subsiidium“).

(177) „Toetus“ tähendab „millegi edule kaasa aitamist või millegi väärtuse säilitamist“ ([42]). Terminit „toetus“ kasutatakse sageli põllumajanduse kontekstis, viidates valitsuse toetusprogrammidele ([43]). Seega viitab termin „toetus“ alusmääruse artikli 3 lõike 1 punktis b valitsuse tegevusele, mis aitab kaasa hindade või kellegi saadava sissetuleku väärtuse säilitamisele.

(178) Komisjon tunnistab, et igasugusel valitsuse tegevusel võib olla juhuslik eri suurusega kõrvalmõju isiku sissetulekule või see võib kaasa mingil viisil hindade toetamise. ([44]) Et selline toetus kuuluks alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti b alla, peab esinema tõendatav seos valitsuse meetmete ning sissetuleku- või hinnatoetuse tõttu sellest kellelegi avalduva mõju vahel. Selline seos tuleks kindlaks teha kõigi olemasolevate tõendite, sealhulgas valitsuse võetud meetmete laadi, ülesehituse ja eeldatava toimimise põhjal.

(179) Lisaks tähendab viide „1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe artikli XVI tähenduses“ igas vormis sissetuleku- või hinnatoetust, mis otse või kaudselt suurendab „mis tahes“ toote eksporti WTO liikme territooriumilt või vähendab selle toote importi tema territooriumile. Seda võimalikku või tegelikku mõju on sõnaselgelt käsitletud 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe artiklis XVI:1: „... sealhulgas igas vormis sissetuleku- või hinnatoetust, mis toimib otse või kaudselt selliselt, et see suurendab mis tahes toote tema territooriumilt eksporti või vähendab selle toote tema territooriumile importi“.

(180) Kokkuvõttes hõlmab alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkt b sarnaselt WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1.1 punktiga b mis tahes vormis valitsuse meetmeid, mis toovad isiku jaoks kaasa sissetuleku- või hinnatoetuse ning millel on võimalik või tegelik mõju ([45]) suurendada mis tahes toote eksporti WTO liikme territooriumilt või vähendada selle importi tema territooriumile.

(181) Kooskõlas selle tõlgendusega ja lisaks kontrollimisele, kas Indoneesia valitsuse võetud meetmeid saaks iseloomustada rahalise toetusena, analüüsis komisjon ka seda, kas Indoneesia valitsuse meetmeid võiks iseloomustada ka sissetuleku- või hinnatoetusena, mis kuulub alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti b alla. Seda tehes kontrollis komisjon kõigepealt, kas Indoneesia valitsus kavatseb toetada biodiislikütuse tootmisharu loomist ja arendamist; teiseks seda, mis liiki meetmeid võttis Indoneesia valitsus biodiislikütuse tootmisharu toetamiseks; ning kolmandaks, kas need meetmed kvalifitseerusid „mis tahes vormis sissetuleku- või hinnatoetusena“ 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe artikli XVI tähenduses. Kokkuvõttes uurib komisjon seda, kas Indoneesia valitsus kavatses deklareeritud poliitilise eesmärgina toetada biodiislikütuse tootmisharu arengut, valitsuse poolt sel eesmärgil kasutatud õigusakte ning seda, kas Indoneesia valitsuse asjaomaseid õigusakte või meetmeid võiks iseloomustada sissetuleku- või hinnatoetusena 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe XVI artikli tähenduses.

(a) ***Indoneesia valitsuse kavatsus toetada omamaist biodiislikütuse tootmisharu kui avalik poliitikaeesmärk***

(182) Indoneesia valitsuse sõnaselge poliitika presidendi määruse nr 66/2018 alusel on omamaise biodiislikütuse tootmisharu arengu toetamine. Mõned eespool põhjenduses 119 osutatud Indoneesia valitsuse avalikud avaldused viitavad sellele, et Indoneesia valitsus kavatseb kontrollida toorpalmiõli hindu biodiislikütuse tootjate huvides: „Kaupade ekspordimaksudega seotud poliitilised eesmärgid hõlmavad hinna stabiliseerimist, soodustades järgmiste etappide tootmisrajatiste arendamist (…)“ või „eksporditollimaksude eesmärk on tagada toorainete kättesaadavus ja hoogustada omamaise palmiõlitööstuse järgmiste etappide kasvu“.

(183) Samuti leidis komisjon tõendeid selle kohta, et Indoneesia valitsus on aastate jooksul kehtestanud selge poliitika biodiislikütuse tootmisharu laiendamise edendamiseks ja toetamiseks. Ajakirjanduses avaldatud artiklis märkis taastuvenergia peadirektor, et Indoneesia eesmärk on muuta alates 1. septembrist 2018 kohustuslikuks biodiislikütuse segude kasutamine kõigi sõidukite ja raskeveokite puhul. Selles artiklis on veel öeldud, et

([42]) Oxford English Dictionary veebiväljaanne, kirje I.3.b.

([43]) WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikkel 15.4 („...kas on esinenud suurem koormus valitsuse toetusprogrammidele“); vt ka põllumajanduslepingu artikkel 6 ning II ja III lisa (omamaine toetus).

([44]) Vaekogu aruanne „China – Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-Rolled Electrical Steel from the United States“, WT/DS414/R ja lisa 1, vastu võetud 16. novembril 2012, kinnitatud apellatsioonikogu aruandega WT/DS414/AB/R, DSR 2012:XII, lk 6369, punkt 7.86.

([45]) „Võimalikud“ mõjud viitavad nendele mõjudele, mis tulenevad loomulikult meetme üldisest ülesehitusest, kujundusest ja struktuurist, ilma vajaduseta, et turul oleks „täheldatud“ või tegelikke mõjusid.

„Indoneesia kütusetanklatel ei lubata pärast uute eeskirjade jõustumist müüa segamata diislikütust, lisades, et segamata diislikütust müüvaid ettevõtteid trahvitakse“. ([46]) Sellega seoses on teises artiklis selgitatud, et „Indoneesia kavatseb nõuda, et kogu riigis kasutatav diislikütus sisaldaks biodiislit alates järgmisest kuust [september 2018], et suurendada palmiõli tarbimist, vähendada kütuseimporti ja kahandada väga suurt jooksevkonto lõhet“. (Rõhuasetus lisatud) ([47])

(184) Veel ühes ajakirjandusartiklis selgitati ka seda, et „Jakarta Posti teatel kaotab Indoneesias valitsus kõik piirangud, üritades edendada palmiõlil põhineva biodiisli nõudlust, uurides võimalusi, kuidas viia riigi omandis oleva elektrienergia tarnija PLNi diislipõhised rajatised ümber biodiislile. Samuti uuritakse võimalust lubada eraomandis olevaid elektritarnijaid, kes kasutavad elektri tootmiseks pigem biodiislikütust kui fossiildiislikütust, toota elektrit, et pakkuda seda otse PLNile. Valitsus on juba suurendanud biodiisli hulka, mida segatakse lisaks maanteetranspordile ka raudtee ja raskeveokite puhul. ([48])

(185) Eespool nimetatud eesmärki toetada biodiislikütuse tootmisharu kinnitasid ka toidu- ja põllumajandusvaldkonna aseministri avalikud teadaanded. Ajakirjanduses ilmunud artiklis teatas ta, et „Indoneesia biodiislikütuse tootmine võib 2019. aastal kasvada 40 %, jõudes 7 miljoni tonnini, mis on suurem maht kui ligikaudu 5 miljonit tonni käesoleval aastal [2018] tänu **uuele programmile, mille eesmärk on suurendada kohalikku biodiislikütuse tarbimist**“. (Rõhuasetus lisatud) ([49])

(186) Indoneesia valitsus on sõnaselgelt väljendanud toetust biodiislikütuse tööstusele OPPFi loomisega, kelle poliitiline ülesanne on *de facto* ainult biodiislikütuse tootmisharu toetamine. Toetamine on jätkunud ka pärast uurimisperioodi, kuna sellel perioodil ja kuni 2018. aasta augustini maksis OPPF raha biodiislikütuse tootjatele. See OPPFi eesmärk oli selgelt sõnastatud ka avalikes teadaannetes. Ajakirjanduses avaldatud artiklis väitis OPPF, et ta on „kindel, et ta saab anda tootjatele täiendavaid toetusi valitsuse uue biodiislikütuse poliitika raames ülejäänud aasta jooksul“ ning fondi esimees märkis ka seda, et „fond on kogunud palmiõli ekspordilõivust 2018. aasta esimesel poolel 6,4 triljonit ruupiat, mis on ligikaudu 60 % selle aasta eesmärgist 10,9 triljonit ruupiat, millest suuremat osa kasutatakse stiimulina taastuvenergia tootmise toetamiseks“. Samas artiklis selgitati ka: Ent poliitika [segamiskorraldus] paisutab ka 19 biokütuse tootjale, sealhulgas Wilmarile ja Sinar Mas Groupile makstavaid subsiidiume. Fond, mida tuntakse ka BPDPKSina, on arvamusel, et poliitika kahekordistaks biokütuse nõudlust selle aasta teisel poolel kuni 2,1 miljoni kiloliitrini ([50]).

(187) Seepärast tegi komisjon järelduse, et Indoneesia valitsuse kavatsus toetada Indoneesia biodiislikütuse tootmisharu loomist ja arengut on ilmne.

(b) ***Valitsuse meetmed biodiislikütuse tootmisharu arendamiseks***

(188) Indoneesia valitsus sekkub mitme õigusakti kaudu toorpalmiõli turule, et edendada biodiislikütuse tootmisharu arengut. Esiteks on Indoneesia valitsus kehtestanud (ekspordimaksude ja -lõivude kaudu) ekspordipiirangute süsteemi, mida kasutatakse toorpalmiõli hinna alandamiseks Indoneesias, mis on kasulik tootmisahela järgmiste etappide tööstusele, sealhulgas biodiisli tootjatele. Teiseks määrab Indoneesia valitsus riigile kuuluva ettevõtja PTNP kaudu *de facto* kindlaks toorpalmiõli hinnad kunstlikult madalal tasemel, mida teised toorpalmiõli tarnijad järgivad kooskõlas deklareeritud poliitikaga, et toetada biodiislikütuse tootmisharu arengut. Indoneesia valitsus kasutab ka muid meetmeid, näiteks otsetoetusi toorpalmiõli tootjatele, tagamaks, et toorpalmiõli tootjad järgivad poliitilisi eesmärke.

(189) Kõiki neid meetmeid tuleb mõista biodiislikütuse tootmisharu arengu soodustamise laiemas kontekstis, näiteks kohustuslike segamisnõuete ja OPPFi loomise kaudu biodiislikütuse tootjate kasuks. Indoneesia valitsus on tõepoolest kehtestanud süsteemi, mis loob segamiskorralduse kaudu kunstlikult suure nõudluse biodiislikütuse järele. Indoneesia valitsus on rakendanud nii-öelda B20 segamiskorraldust. ([51]) Selle programmi alusel on ettevõtjad mitme kasutusotstarbe, nt ühistranspordi puhul seadusega kohustatud kasutama kütusena

([46]) https://www.reuters.com/article/us-indonesia-biodiesel/indonesia-to-make-biodiesel-use-compulsory-from-september-1-official-idUSKBN1KM4WK, vaadatud 17. juulil 2019.
([47]) https://www.reuters.com/article/us-indonesia-biodiesel/indonesia-bets-big-on-biodiesel-to-limit-costs-of-oil-imports-idUSKBN1KS0CC, vaadatud 17. juulil 2019.
([48]) https://www.biofuelsdigest.com/bdigest/2019/01/08/indonesia-wants-to-push-for-power-production-from-palm-oil-biodiesel/, vaadatud 17. juulil 2019.
([49]) https://www.ofimagazine.com/news/indonesian-biodiesel-production-could-grow-by-40, vaadatud 17. juulil 2019.
([50]) https://jakartaglobe.id/context/indonesia-oil-palm-estate-fund-adequate-to-support-b20-biodiesel-policy/, vaadatud 17. juulil 2019.
([51]) Segamiskorraldus kehtestatud kooskõlas energeetika- ja maavarade ministri määrusega 12/2015.

mineraaldiislikütuse ja biodiislikütuse segu, mis koosneb vähemalt 20 % ulatuses biodiislikütusest. Segamiskorraldus kasvab lähitulevikus 30 %ni. Komisjon oli sellega seoses seisukohal, et kui segamiskohustust koos OPPFiga ei oleks, oleks nõudlus biodiislikütuse järele Indoneesias väiksem ja seetõttu oleks biodiislikütuse müügist saadud tulu märkimisväärselt madalam.

(190) Seetõttu järeldas komisjon kättesaadava teabe põhjal, et Indoneesia valitsus on kehtestanud meetmete kogumi, et sekkuda turul, tagades konkreetse tulemuse, st et biodiislikütuse tootjad saavad kasu toorpalmiõli kunstlikult madalatest hindadest, mis moodustavad umbes 90 % nende tootmiskuludest.

(c) ***Meetmed, mille Indoneesia valitsus on võtnud, kvalifitseeruvad „igas vormis sissetuleku-/hinnatoetusena" 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe artikli XVI tähenduses***

(191) Eespool kirjeldatud meetmetega pakub Indoneesia valitsus sissetulekutoetust biodiislikütuse tootmisharule. Indoneesia valitsuse poolt vastu võetud reguleerivatel tingimustega ei kaasne kõrvalmõjuna seda, et toorpalmiõli tarnijad müüvad seda sisendit biodiislikütuse tootjatele madalamate hindadega kui need, mis on rahvusvaheliselt kättesaadavad. Selline tulemus on ette nähtud ja edukalt saavutatud Indoneesia valitsuse meetmete abil. Indoneesia valitsuse kehtestatud meetmete kogum võimaldab biodiislikütuse tootjatel saada juurdepääsu oma peamisele toorainele ja kuluelemendile hinnaga, mis on madalam kui maailmaturuhind, mis seejärel väljendub kunstlikult suuremas kasumlikkuses, mis tuleneb peamiselt ekspordist kolmandatesse riikidesse. Selles mõttes toetavad Indoneesia valitsuse meetmed biodiislikütuse tootjate saadavat tulu. Ilma selliste meetmeteta ei saaks biodiislikütuse tootjad kasu riigi sekkumisest tulenevatest toorpalmiõlile avalduvatest moonutavatest mõjudest.

(192) Kõik need meetmed näitavad, et Indoneesia valitsus toetab ja stimuleerib kunstlikult Indoneesia biodiislikütuse tootmisharu. Seda järeldust kinnitab biodiislikütuse tootjate arvu kasv Indoneesias ning tootmisvõimsuse ja ekspordi järsk suurenemine viimasel kümnendil, nagu on näidatud tabelis allpool.

Tabel 2

Indoneesia biodiislikütuse tootmisharu areng (miljonites liitrites)

Aasta	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Tootmisvõimsus (nimivõimsus)	3 128	3 921	3 921	4 881	5 670	5 670	6 887	10 898	11 547	11 357
Tootmisvõimsuse rakendamine (%)	10,5 %	19,9 %	46,2 %	46,5 %	52,0 %	69,9 %	24,0 %	33,5 %	29,6 %	34,3 %
Tootmine	330	780	1 812	2 270	2 950	3 962	1 653	3 656	3 416	3 900
Biodiislikütuse eksport Indoneesiast	204	563	1 440	1 608	1 942	1 569	343	476	187	1 772
Eksport %na toodangust	62 %	72 %	79 %	71 %	66 %	40 %	21 %	13 %	5 %	45 %
Tarbimine	119	223	359	669	1 048	1 845	860	3 008	2 572	3 300
Lõplikud varud	22	16	29	27	11	559	1 009	1 181	1 839	1 439
Tootjate arv	20	22	22	22	26	26	27	30	32	31

Allikas: Indoneesia valitsuse küsimustiku vastus, Indoneesia Biokütuste 2018. aasta GAINi aruanne ja Global Trade Atlase koostatud ekspordistatistika (2018. aasta andmed, välja arvatud ekspordistatistika, mis põhineb hinnangutel)

(193) Nagu tabelist näha, on biodiislikütuse tootmisharu olnud valdavalt ekspordile suunatud sektor. Kui eksport vähenes varem peamiselt seetõttu, et liidus kehtisid kaubanduse kaitsemeetmed, suurenesid laovarud märkimisväärselt.

(194) Seepärast järeldas komisjon, et Indoneesia valitsus pakub biodiislikütuse tootmisharule sissetuleku- või hinnatoetust vastavalt alusmääruse artikli 3 lõike 1 punktile b.

3.3.3.8. Kasu

(195) Kuna Indoneesia valitsuse enamiku meetmete eesmärk oli kunstlikult alandada toorpalmiõli omamaist hinda, analüüsis komisjon, kas Indoneesia valitsuse toetus biodiislikütuse tootmisharule tagas kasu, viidates erinevusele omamaiste biodiislikütuse tootjate poolt kohalikul tasandil toorpalmiõli ostes makstud hindade ja võrdlusaluse vahel, mis põhines toorpalmiõli puhul kehtivatel turutingimustel.

(196) Komisjoni arvates tõi erinevus kasu Indoneesia biodiislikütuse tootjatele, kellel oli võimalik hankida oma tootmisprotsessi põhitoorainet rahvusvahelisest turuhinnast madalama hinnaga. See võrdlev meetod tagas ka, et ei esinenud topeltarvestust teiste subsiidiumidega, mida käesolevas uurimises tasakaalustati, ning mis tagavad samuti Indoneesia biodiislikütuse tootjatele sissetuleku-/hinnatoetuse.

(197) Kõnealust keskmist hinda oli vaja võrrelda kohase võrdlusalusega. Alusmääruse artikli 6 punkti d kohaselt tehakse tasu piisavus kindlaks, võttes aluseks vaatlusaluse toote suhtes valdavalt kehtivad turutingimused pakkumise riigis, st Indoneesias, mis hõlmavad hinda, kvaliteeti, kättesaadavust, turustatavust, transporti ja muid ostutingimusi ([52]).

(198) Komisjon leidis, et FOB hinnad toorpalmiõli eksportimisel Indoneesiast ülejäänud maailma, nagu need Indoneesia ekspordistatistikas on esitatud, oli asjakohane võrdlusalus, kuna need on määratud vabaturu põhimõtete kohaselt, kajastavad Indoneesia turutingimusi ja valitsuse sekkumine ei ole neid moonutanud. Komisjon jõudis sellele seisukohale, sest toorpalmiõli import Indoneesias oli marginaalne ega ole seega tüüpiline, mistõttu ei olnud võimalik kindlaks teha toorpalmiõli moonutamata omamaist hinda. Lisaks leidis komisjon, et kasutatud võrdlusalus on lähim võrdlusalus selle kohta, milline oleks Indoneesia omamaine hind Indoneesia valitsuse sekkumise puudumisel. Komisjon analüüsis ka muid võimalikke võrdlusaluseid, näiteks toorpalmiõli CIF-hind Rotterdami sadamas. Kuna see hind hõlmas ka mitmest muust riigist peale Indoneesia pärit toorpalmiõli, pidas komisjon seda vähem asjakohaseks võrdlusaluseks, mis puutub Indoneesias valitsevatesse turutingimustesse. Igal juhul täheldas komisjon, et erinevate võrdlusaluste vaheline hinnaerinevus on minimaalne.

(199) Komisjon arvutas keskmised FOB hinnad Indoneesiast maailma eksportimisel uurimisperioodi ühe kuu kohta ja leidis, et sel viisil arvutatud hinnad kujutavad endast lähimat võimalikku ligikaudset väärtust Indoneesia toorpalmiõli moonutamata omamaistele hindadele.

(200) Komisjon võrdles Indoneesia tootjate makstavaid toorpalmiõli omamaiseid hindu võrdlusalusega, mis arvutati põhjenduses 199 selgitatud viisil.

(201) Saadud vahe kogusumma kujutab endast „säästu“, mille said Indoneesia biodiislikütuse tootjad, kes ostavad toorpalmiõli Indoneesia moonutatud turult, võrreldes hinnaga, mida nad oleksid pidanud maksma moonutuste puudumisel. Kokkuvõttes kujutab see kogusumma soodustust, mille Indoneesia valitsus andis uurimisperioodil Indoneesia tootjatele.

3.3.3.9. Konkreetsus

(202) Indoneesia valitsuse meetmed olid suunatud sellele, et tagada kasu teatavatele tootmisharudele, sealhulgas omamaisele biodiislikütuse tootmisharule. Tõepoolest – ehkki toorpalmiõliga seotud moonutused toovad kasu ka järgmistele tootmisetappidele lisaks biodiislikütusele, saavad kasu üksnes teatavad tootmisharud Indoneesias, nimelt need, mis kuuluvad palmiõli väärtusahelasse. Seda järeldust toetavad Indoneesia valitsuse enda poliitilised avaldused ning järjestikulised õigusaktid, millega rakendatakse ja muudetakse ekspordimaksu ja -lõivu. Näiteks on määruses nr 128/PMK.011/2011 konkreetselt sätestatud: „selleks et toetada palmiõlitööstuse järgmiste etappide lisandväärtuse suurendamise jõupingutusi, on vaja eksporditollimaksu tariif restruktureerida“. Seetõttu on need alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti a kohaselt konkreetsed.

3.3.4. *Järeldus*

(203) Mitme meetme, sealhulgas ekspordimaksude ja -lõivude kaudu ning tegutsedes turul *de facto* hinna määrajana, motiveeris Indoneesia valitsus omamaiseid toorpalmiõli tootjaid müüma toorpalmiõli kohalikul tasandil ning volitas või suunas neid tarnima seda toorainet Indoneesias piisavast väiksema tasu eest. Kõnealuste meetmetega

([52]) Vt WT/DS436/AB/R (United States – Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products From India (USA – tasakaalustavad meetmed teatavatele Indiast pärit kuumvaltsitud süsinikterasest toodetele)), 8. detsember 2014, punkt 4.244.

saavutati soovitud mõju, milleks oli Indoneesia omamaise toorpalmiõli turu moonutamine ja hinna surumine kunstlikult madalale tasemele, andes sellega eelise järgmise etapi ehk biodiislikütuse tootmisharule. Ülesannet pakkuda toorpalmiõli piisavast väiksema tasu eest täidab tavapäraselt valitsus, pidades silmas riiklikku eesmärki toetada biodiislikütuse tootmisharu, ning toorpalmiõli tarnijate ja tootjate sarnane praktika ei erine tegelikkuses tavapäraselt valitsuse järgitavast praktikast, püüdes saavutada sarnaseid poliitilisi eesmärke muus vormis toetuse (näiteks toetuste või saamata jäänud tulu) kaudu.

(204) Komisjon tegi seega järelduse, et Indoneesia valitsus andis rahalist toetust alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti iv tähenduses, mida on tõlgendatud ja kohaldatud kooskõlas WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1.1 punkti a alapunkti 1 punkti iv kohase WTO standardiga. Teise võimalusena tegi komisjon järelduse, et Indoneesia valitsus pakub biodiislikütuse tootjatele sissetuleku- või hinnatoetust oma sekkumise kaudu toorpalmiõli turul kooskõlas alusmääruse artikli 3 lõike 1 punktiga b, võttes arvesse WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1.1 punkti a alapunkti 2.

(205) Lisaks tegi komisjon järelduse, et selline rahaline toetus tagab toetuse saajatele konkreetse kasu.

(206) Kõike eeltoodut arvesse võttes, tegi komisjon järelduse, et Indoneesia valitsus andis eri meetmete kaudu toetust biodiislikütuse tootmisharule, sealhulgas piisavast väiksema tasu eest toorpalmiõli pakkumise kaudu. Indoneesia valitsus tagas toetuse saajatele kasu, mis on konkreetne, kujutades endast seega tasakaalustatavat subsiidiumi.

3.3.5. *Subsiidiumisumma arvutamine*

(207) Komisjon arvutas kooskõlas alusmääruse artikliga 5 tasakaalustatava subsiidiumi summa iga eksportiva tootja kohta, lähtudes kasust, mille subsiidiumi saaja uurimisperioodil uurimistulemuste järgi subsideerimisest sai. Komisjoni hinnangul oli kasu omamaisel turul ostetud toorpalmiõli eest makstud hindade ja uurimisperioodi iga kuu kohta arvutatud toorpalmiõli võrdlushinna erinevuste summa. Alusmääruse artikli 7 lõike 2 kohaselt jagas komisjon need subsiidiumisummad kogu uurimisperioodi aegse eksportivate tootjate toorpalmiõlil põhineva toodangu käibega (nimetaja), kuna subsiidium tagas kasu kogu toorpalmiõlil põhinevate toodete toodangu valmistamiseks ja mitte ainult asjaomase toote või eksporditava toodangu valmistamiseks.

(208) Eksportivate tootjate puhul oli nende meetmetega kindlaksmääratud subsiidiumimäär uurimisperioodil järgmine.

Äriühing	Subsiidiumimäär
PT Ciliandra Perkasa	0,13 %
PT Intibena Perkasama ja PT Musim Mas (Musim Mas Group)	4,40 %
PT Pelita Agung Agrindusi ja PT Permata Hijau Palma Oleo (Permata Group)	5,15 %
PT Wilmar Nabati Indonesia ja PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar Group)	3,43 %

3.4. **Valitsuse toetus tulust loobumise kaudu: tollitsooni süsteem**

3.4.1. *Subsiidiumikava*

(209) Tollitsoonide süsteemi võttis Indoneesia valitsus kasutusele rahandusministeeriumi finantsmäärusega nr 147/PMK.04/2011, mida hiljem muudeti rahandusministri määrustega nr 255/PMK.04/2011 ja 120/PMK.04/2013.

(210) Tollitsoonid on määratletud piirkondadena Indoneesia Vabariigi tolliterritooriumil, kus imporditud kaupade imporditollimaks ja käibemaks peatatakse (imporditollimaksu puhul) või sellest vabastatakse (käibemaksu puhul). Nii peatamist kui ka vabastamist kohaldatakse nii kapitalikaupade, toorainete kui ka toetava materjali puhul.

(211) Indoneesia valitsus selgitas kontrollkäigu ajal, et Indoneesia Vabariigi territooriumil ei ole tollitsoonidena eelmääratletud alasid, pigem võivad äriühingud esitada taotluse ning kui taotlus vastu võetakse, saab nende valdustest tollitsoon.

3.4.1.1. Kõlblikkus

(212) Kontrollkäigu ajal selgitas Indoneesia valitsus ka seda, et tollitsooni süsteem on kättesaadav ainult „ekspordisuunitlusega äriühingutele“, st äriühingutele, kes saavad üle 50 % oma käibest ekspordist. Kontrollkäigu ajal selgitas Indoneesia valitsus ka seda, et vastavalt rahandusministri määrusele nr 4/2014 võib eespool nimetatud nõudest vabastada, nii et ka mitte ekspordisuunitlusega äriühingud saavad süsteemist kasu. Uurimise käigus kogutud tõendite abil ei olnud siiski võimalik kindlaks teha õigusaktides sätestatud objektiivseid tõendeid sellise vabastuse andmiseks. Pigem sätestab õigusakti mitteametlik tõlge, et *„artiklis 1 osutatud soovituse võib anda pärast järgmise arvesse võtmist*:

(a) taotluse esitanud äriühingu toode asendab turul sarnase kauba otsest importi, et täita nõudlust omamaisel turul;

(b) ekspordi vähenemine; ja/või

(c) tollitsooni toodetele sarnaseid tooteid tootva omamaise tööstuse kaitsmine, võttes arvesse kohaliku tööstuse võimet täita omamaist nõudlust“.

(213) Eespool kirjeldatu kohta selgitas Indoneesia valitsus kontrollkäigu ajal, et biodiislikütuse tootmisharu äriühingutele antakse tavaliselt vabastus nõudest saada ekspordist üle 50 % oma kasumist. Kontrollkäigu ajal antud selgituse kohaselt on see toetus antud biodiislikütusega tegelevatele äriühingutele eesmärgiga saavutada Indoneesia valitsuse kehtestatud segamiskorralduse täitmine.

(214) Komisjon tegi seetõttu järelduse, et nimetatud vabastuse andmine on täielikult Indoneesia valitsuse kaalutlusotsus.

(215) Lõpuks selgitas Indoneesia valitsus, et see süsteem on kättesaadav ainult äriühingutele, kes impordivad kaupu Indoneesia Vabariiki nende edasiseks töötlemiseks. Seega ei saa lihtsalt importijad tollitsooni staatust taotleda.

3.4.1.2. Eelised, mida annab tollitsoonis olemine

(216) Tollitsoonis importimise protsess peatatakse, kuni äriühingud valmistoodangu Indoneesia Vabariigi territooriumil ära müüvad. Teiste sõnadega peatatakse tollitsooni imporditud toodete imporditollimaks, kuni need Indoneesia omamaisel turul ära müüakse. Kui toode (nt masin) jääb tollitsooni või vahetult eksporditakse, ei pea imporditollimaksu üldse tasuma.

(217) Sarnaselt imporditollimaksule peatatakse ka imporditud kaupade käibemaksu tasumine, kuni valmistoodang omamaisel turul ära müüakse. Kui toode (nt masin) jääb tollitsooni või vahetult eksporditakse, ei pea imporditollimaksu üldse tasuma.

(218) Selle süsteemi raames antakse vabastus imporditollimaksust ja käibemaksust kapitalikaupade impordile, nt biodiislikütuse tootmisprotsessis kasutatavad masinad, toorained ja varuosad.

3.4.1.3. Alusmääruse artikli 28 lõike 1 kohaldamine

(219) Seoses teabega, mida komisjon palus Boned Zonesi kava käsitleva menetluse käigus, ei teinud Wilmar komisjoniga täielikku koostööd. Komisjon teatas seega Wilmarile, et tal oli võimalik kasutada kättesaadavaid fakte vastavalt alusmääruse artikli 28 lõikele 1, et analüüsida tollitsooni imporditud masinate ja kaupade imporditollimaksust vabastamise kaudu biodiislikütuse tootmisharule antud väidetava toetuse olemasolu ja ulatust.

(220) 15. veebruaril 2019 saadetud puudusi käsitlevas kirjas palus komisjon Wilmaril esitada teatav teave sisendite ja masinate importimise kohta alates seotud üksuste (biodiislikütuse tootjad ja toorpalmiõli tarnijad) loomise kuupäevast. Puudusi käsitlevale kirjale saadetud vastuses andis Wilmar nõutud teabe kohta osalise vastuse, väites, et tal tekkisid tehnilised raskused kõikide nõutud andmete kogumisel. Sarnane selgitus esitati Indoneesia valitsuse juurde tehtud kontrollkäigu ajal. Komisjonil oli seetõttu võimalik kontrollida üksnes piiratud andmeid.

(221) Seoses tollitsooni imporditud masinate ja kaupade imporditollimaksust vabastamise kaudu biodiislikütuse tootmisharule antud väidetava toetusega ei esitanud Wilmar seega vajalikku teavet ja tõendeid, mida komisjon puudusi käsitlevas kirjas ja kontrollkäigu ajal küsis.

(222) Vajaliku ja olulise teabe ja/või dokumentide puudumine, nagu eespool kirjeldatud, takistab uurimist märkimisväärselt. See tekitas komisjonile tõsiseid raskusi täpsete ja põhjendatud järeldustele jõudmisel seoses kõnealuse subsiidiumikavaga.

(223) Wilmar märkis, et nõutud teave ei olnud esiteks vajalik alusmääruse artikli 28 tähenduses ja et tema esitatud osaline teave oli igal juhul kooskõlas alusmääruse artikli 28 lõikega 3. Wilmar väitis ka, et teavet, mis jäi esitamata, tal ei ole.

(224) Komisjon märkis sellega seoses, et Wilmari väitega võimatuse kohta kõnealust teavet leida, kuna see sõltub tehnilisest probleemist, mis teeb kõnealuse teabe otsimise väidetavalt liiga koormavaks, ei ole võimalik nõustuda. Komisjon oli seetõttu seisukohal, et Wilmar Groupil on see teave olemas ja tal oleks olnud võimalik see leida, et esitada puudusi käsitlevale kirjale täielik vastus.

(225) Teiseks on nõutud teave vajalik, eelkõige asjaolu valguses, et oluline kogus andmeid imporditollimaksust vabastamise summa kohta puudub täielikult. See ei võimalda komisjonil kindlaks määrata täpset subsiidiumisummat, mille Wilmar Group kõnealuse süsteemi raames sai.

(226) Komisjon märkis ka seda, et Wilmari väide, et ta ei jätkanud teabe nõudmist, ei ole vastuvõetav. Komisjon küsis kontrollkäigu ajal, kas puuduv teave on olemas ja võttis teadmiseks, et ei olnud.

(227) Komisjon tugines seetõttu osaliselt faktidele, mis olid kättesaadavad, et teha oma järeldused nende uurimise aspektide kohta kooskõlas alusmääruse artikliga 28.

3.4.2. *Analüüs*

3.4.2.1. Rahaline toetus

(228) Komisjon leidis allpool esitatud põhjustel, et masinatele tollitsoonide süsteemi alusel antud vabastus imporditollimaksust on Indoneesia valitsuse rahaline toetus eksportivatele tootjatele tulust loobumise vormis.

(229) Nagu eespool põhjendustes 216–218 märgitud, võimaldatakse äriühingutele tollitsoonides i) vabastus imporditud masinate ja toorainete impordimaksust ja ii) vabastus imporditud masinate ja toorainete käibemaksust. Vabastus nii imporditollimaksust kui ka käibemaksust jääb kehtima, kuni imporditud kaup omamaisel turul ära müüakse. See tähendab, et tollitsoonide äriühingud võivad jätta maksmata imporditollimaksu ja käibemaksu kaupadelt, mis tollitsoonist kunagi ei lahku (näiteks masinad) või mis vahetult eksporditakse.

(230) Komisjon tegi ka kindlaks, et sellest süsteemist said kasu kõik eksportivad tootjad, eriti importides masinaid ja varuosi oma biodiislikütuse tehaste jaoks. Kuna biodiisli tootmise peamine tooraine on tegelikult toorpalmiõli ja toorpalmiõli saadakse tervenisti kohalikult, siis peaksid imporditud toorainelt sissenõudmata jäänud võimalikud summad olema ebaolulised.

(231) Komisjon tegi eespool nimetatu valguses kindlaks, et eksportivad tootjad ei maksnud üldiselt enda imporditud masinatelt kunagi imporditollimaksu ega käibemaksu. Masinad imporditakse tegelikult asjaomasesse tollitsooni tootmisrajatise püstitamise eesmärgil ja pärast paigaldamist ei lahku see tsoonist enam kunagi.

(232) Komisjon tegi seetõttu järelduse, et imporditud masinate ja seadmete imporditollimaksust vabastamine on saamata jäänud tulu või ei koguta seda alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti ii tähenduses. Seoses käibemaksuvabastusega leidis komisjon, et Indoneesia valitsus loobub ka avaliku sektori tulust, sest tavaolukorras maksavad eksportivad tootjad kõigepealt riigile käibemaksu ning seejärel hüvitavad nad selle käibemaksu, müües siseturul. ([53])

([53]) Apellatsioonikogu aruanded „Brasiilia – Certain Measures Concerning Taxation and Charges“, WT/DS472/AB/R ning lisa 1 / WT/DS497/AB/R ja lisa 1, vastu võetud 11. jaanuaril 2019, punktid 5.212–5.221.

3.4.2.2. Kasu

(233) Uurimine näitas, et tollitsoonides kasutatavad masinad üldjuhul imporditakse ja pärast paigaldamist need tollitsoonist ei lahku. Seega ei kuulu selliste masinate imporditollimaks tegelikult kunagi tasumisele. Seoses imporditud masinate ja varuosade käibemaksuvabastusega leidis komisjon, et eksportivad tootjad said kasu ka sularaha kättesaadavuse eelisest. ([54])

(234) Komisjon tegi selle valguses järelduse, et kõnealune süsteem annab eksportivatele tootjatele kasu, kuna nad seatakse paremasse rahalisse olukorda, kui nad süsteemi puudumisel oleksid. Süsteemi puudumise korral oleksid nad tegelikult tasunud masinate ja varuosade importimisel tollimaksu ja käibemaksu.

3.4.2.3. Konkreetsus

(235) Süsteem on konkreetne, kuna see on kättesaadav ainult teatud äriühingutele sõltuvalt nende ekspordimahust ja asukohast konkreetsetes geograafiliste piirkondades toetust andva asutuse jurisdiktsiooni all kooskõlas alusmääruse artikli 4 lõike 2 punktiga a ja artikli 4 lõikega 3.

3.4.3. *Järeldus*

(236) Komisjon leidis, et Indoneesia valitsus andis meetmekogumi kaudu biodiislikütuse tootmisharule toetust, sealhulgas tollitsooni süsteemiga seotud saamata jäänud tulu ja imporditud masinate ja varuosade imporditollimaksust ja käibemaksust vabastamise kaudu. Indoneesia valitsus tagas toetuse saajatele kasu, mis on konkreetne, kujutades endast seega tasakaalustatavat subsiidiumi.

3.4.4. *Subsiidiumisumma arvutamine*

(237) Komisjon arvutas kasu, mille eksportivad tootjad sellest süsteemist seoses imporditud masinate imporditollimaksust vabastamisega said, tasumata tollimaksu kogusummana, mis jagati uurimisperioodil aluseks oleva vara kasuliku eluea alusel. Imporditud masinate ja toorainete käibemaksust vabastamise puhul oli kasu tähtsusetu ega mõjutanud seega oluliselt lõpptulemusi.

(238) Eksportivate tootjate puhul oli nende meetmetega kindlaksmääratud subsiidiumimäär uurimisperioodil järgmine.

Äriühing	Subsiidiumimäär
PT Ciliandra Perkasa	0,03 %
PT Intibena Perkasama ja PT Musim Mas (Musim Mas Group)	0,12 %
PT Pelita Agung Agrindusi ja PT Permata Hijau Palma Oleo (Permata Group)	0,16 %
PT Wilmar Nabati Indonesia ja PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar Group)	0,11 %

3.5. **Muud kavad**

(239) Kaebuses kirjeldati mitut täiendavat subsiidiumi ja subsiidiumiprogrammi, eelkõige saamata jäänud või sisse nõudmata tulu vormis, näiteks noteeritud investeeringute tulumaksusoodustused, tööstuskinnisvara subsiidiumid, uuendusliku tööstusharu maksusoodustused ning ekspordi rahastamine ja Indoneesia Eximbanki soodustingimustel tagatised.

(240) Kuna komisjon ei leidnud tõendeid selle kohta, et eksportivad tootjad neid kasutaksid, käsitletakse neid käesolevas punktis koos.

([54]) Vaekogu aruanded „Brazil – Certain Measures Concerning Taxation and Charges“, WT/DS472/R, lisa 1 ja parandus 1 / WT/DS497/R, lisa 1 ja parandus 1, vastu võetud 11. jaanuaril 2019, muudetud apellatsioonikogu aruannetega WT/DS472/AB/R / WT/DS497/AB/R, punktid 7.491–7.494.

3.5.1. *Noteeritud investeeringute tulumaksusoodustused*

(241) Kaebuses väideti, et see kava annab tulumaksusoodustusi investeeringuteks teatud ärivaldkondades või teatud piirkonnas, et hoogustada välis- ja omamaiseid otseinvesteeringuid Indoneesias. Kaebuses väidetakse, et see kava võimaldab eelkõige järgmist.

(a) 30 % netomaksu mahaarvamine koguinvesteeringult, mida arvestatakse 6 aasta jooksul 5 % aastas;

(b) kiirendatud kulumiarvestus ja amortisatsioon;

(c) 10 % suurune tulumaks välisriigi maksusubjektile makstud dividendidelt või madalam määr vastavalt kehtivale topeltmaksustamise vältimise lepingule; ning

(d) kahjumihüvitis 5–10 aasta eest.

(242) Uurimine kinnitas suures osas kaebuses esitatud väiteid. Uurimise käigus ilmnes, et programm loodi 1. jaanuaril 2007 vastavalt valitsuse määrusele nr 1/2007 ning seda pikendati ja muudeti 6. aprillil 2015 valitsuse määrusega nr 18/2015, mida hiljem muudeti valitsuse määrusega nr 9/2016. Kuigi valitsuse määrusega nr 18/2015 tunnistati valitsuse määrus nr 1/2007 kehtetuks, oli valitsuse määruse nr 1/2017 kohaselt hüvitisi saavatel äriühingutel võimalik hüvitisi kuni nende esialgse lõppemiskuupäevani edasi saada.

(243) Selle kava kohaselt on äriühingutel, kes teevad investeeringuid konkreetsetes piirkondades Indoneesia Vabariigi territooriumil ja konkreetses tööstussektoris, võimalik kasu saada järgmistest stiimulitest.

(a) 30 % netomaksu mahaarvamine koguinvesteeringult, mida arvestatakse 6 aasta jooksul 5 % aastas;

(b) kiirendatud kulumiarvestus ja amortisatsioon;

(c) 10 % suurune tulumaks välisriigi maksusubjektile makstud dividendidelt või madalam määr vastavalt kehtivale topeltmaksustamise vältimise lepingule; ning

(d) kahjumihüvitis 5–10 aasta eest.

(244) Indoneesia valitsus selgitas kontrollkäigu ajal, et kava on kättesaadav investeeringute tegemiseks muudes piirkondades kui Java või Sulawesi ning et kõlblik asukoht on see, kus investeering tehakse ja mitte investeeringut tegeva äriühingu asukoht. Indoneesia valitsus kinnitas ka, et toorpalmiõli väärtusahel, kaasa arvatud biodiislikütuse tootjad, on selle kava puhul toetuskõlblik.

(245) Uurimine näitas, et eri põhjustel ükski eksportiv tootja seda kava ei kasutanud. Äriühingud teenisid kahjumit ja seetõttu ei olnud neil tulumaksu, mida maha arvata või ei olnud nad kõlblikud, kuna ei täitnud investeeringute konkreetse piirkonna tingimust.

(246) Kuna ükski eksportiv tootja kava ei kasutanud, komisjon seda kava edasi ei analüüsinud.

3.5.2. *Tööstuspargi subsiidium*

(247) Kaebuses väidetakse, et Indoneesia valitsus subsideerib tööstuspargi kava alusel Indoneesia biodiislikütuse tootjaid eri stiimulite kaudu. Eelkõige väidetakse kaebuses, et Indoneesia valitsus lõi nn tööstuspargi subsiidiumi määrusega nr 142/2015. Selle kava kohaselt tehakse „*tööstusettevõttele*“, mis paikneb „*tööstuspargis*“ maksusoodustusi ja täiendavalt võidakse pakkuda piirkondlikke stiimuleid.

(248) Kaebuse kohaselt pakub see programm Indoneesia biodiislikütuse tootjatele rahalist toetust Indoneesia valitsuse saamatajäänud tulu vormis ja annab Indoneesia biodiislikütuse tootjatele maksusäästuga võrdset kasu. Kaebuses väidetakse ka, et see kava on konkreetne, kuna määruses sätestatud tingimustel kvalifitseeruvad programmis osalema ainult tööstuspargi teatavad ettevõtted.

(249) Uurimine näitas, et Indoneesia valitsus lõi selle kava tööstustegevuse toetamiseks konkreetsetes geograafilistes piirkondades, mis on määratletud valitsuse 2015. aasta määruse nr 142 artikliga 1.4 keskse tööstustegevuse piirkonnana, mis on varustatud toetava taristuga, mida arendab ja haldab tööstuspargi äriühing.

(250) Uurimine näitas ka, et see kava võib anda kasu saajatele, kuna rahandusministeeriumi määruses nr 105/2016 on ette nähtud teatavate ettevõtete tulumaksusoodustused ning käibemaksust ja imporditollimaksust vabastamine.

(251) Uurimine näitas siiski, et ükski eksportiv tootja ei ole seda kava kasutanud ja seetõttu komisjon seda kava edasi ei analüüsinud.

3.5.3. *Uuendusliku tööstusharu maksusoodustus*

(252) Kaebuses väidetakse, et uuendusliku tööstusharu maksusoodustuse programmiga pakub Indoneesia valitsus mitut maksusoodustust otseinvesteeringute suurendamiseks nn uuenduslikele tööstusharudele. Kaebuses väidetakse eelkõige, et kava loodi 2011. aastal rahandusministri määrusega nr 130/2011. Seejärel vaadati see mitu korda läbi. Programm vaadati hiljuti läbi 29. märtsil 2018 rahandusministri määruse nr 35/2018 kaudu.

(253) Kaebuse kohaselt pakub kava toetusesaajatele rahalist toetust Indoneesia valitsuse saamatajäänud tulu vormis ning kasu maksusäästu tähenduses.

(254) Uurimine näitas, et kava koosneb sisuliselt ettevõtte maksuvähendusest äriühingutele, kes tegelevad teatava äritegevusega (nn uuenduslikud tööstusharud), mis on loetletud rahandusministri määruses nr 159/2015, mida on muudetud rahandusministri määrusega nr 103/2016. Uurimise käigus ilmnes ka, et lisaks tegutsemisele uuenduslikus tööstusharus, nagu on määratlenud rahandusministeerium, peavad äriühingud selleks, et selle kava jaoks kõlblik olla, investeerima vähemalt 1 000 000 000 000,00 Indoneesia ruupiat (üks triljon ruupiat) kõikidesse uuenduslikesse tööstussektoritesse, välja arvatud info- ja kommunikatsioonitehnoloogia (IKT) sektor, mis võtab kasutusele kõrgtehnoloogiat. Toetuskõlblikkuse jaoks peaksid IKT sektori äriühingud investeerima vähemalt 500 000 000 000,00 Indoneesia ruupiat (viissada miljardit ruupiat). Lisaks sellele kohaldatakse mõningaid muid kõlblikkuskriteeriume; nimelt tuleb vähemalt 10 protsenti investeerimiskavast hoiustada Indoneesia pankades, säilitades võlgade ja omakapitali suhte vähemalt 4:1 ja Indoneesia juriidilise üksuse staatuses peab olema 15. augustist 2011.

(255) Uurimine näitas siiski, et ükski eksportiv tootja ei ole seda kava kasutanud ja seetõttu komisjon seda kava edasi ei analüüsinud.

3.5.4. *Ekspordi soodustingimustel rahastamine ja eelistingimustel antavad tagatised Indoneesia Eximbankilt*

(256) Kaebuses väidetakse, et 100 % riigiomandis olev pank Lempabaga Pembiyaan Ekspor Indonesia (edaspidi „Eximbank“) tegutseb rahandusministeeriumi spetsiaalse finantseerimisasutusena, mille eesmärk on Indoneesia väliskaubanduse toetamine. Kaebuse esitaja väitel pakub Eximbank ekspordi soodustingimustel rahastamist Indoneesia palmiõlitööstuse järgmistele etappidele, mis hõlmab biodiislikütuse tootjaid.

(257) Kaebuse esitaja väitel on Eximbanki eesmärk toetada valitsuse poliitikat, ergutades riiklikku ekspordiprogrammi ekspordi riikliku rahastamise pakkumise kaudu, ja et 2017. aasta aastaaruandes märkis Eximbank, et soovib aktiivselt toetada Indoneesia palmiõliga seotud tootmisharusid, mis moodustavad peamise osa tema kliendibaasist.

(258) Kaebuses väidetakse ka seda, et suur osa Eximbanki pakutavatest finantsteenustest, näiteks ekspordi rahastamine, eksporditagatised, ekspordikindlustus ja nõustamisteenused on sobivad saama Indoneesia valitsuse antavat rahalist toetust. Kaebuses lisatakse, et seaduse 2/2009 kohaselt on Eximbanki ülesanne pakkuda rahastamist mis tahes tehingutele või projektile, mis ei sobi kommertspankadele ekspordi hoogustamiseks. Selle taustal väidetakse kaebuses, et Eximbanki 2017. aasta aastaaruande kohaselt hoidis Eximbank nii ruupiates kui ka välisvaluutas nomineeritud finantseeringute ja nõuete nominaalseid intressimäärasid tasemel 0 %. Kaebuses väidetakse seetõttu, et kuigi ei ole võimalik täpselt kindlaks teha intressimäära, mida Eximbank biodiislikütuse tootjatele kohaldas, on see turuhinnast madalam ja kujutab endast seetõttu neile antavat kasu.

(259) Uurimine näitas, et Eximbanki asutas Indoneesia valitsus seaduse 2/2009 alusel ja see pakub rahastamist käibekapitali ja/või investeeringute vormis. Täpsemalt näitas uurimine, et Eximbank on seotud järgmise tegevusega:

— tagatiste andmine Indoneesia eksportijatele, ülemeremaade importijatele ja projektidega seotud pakkumiskutsed;

— kindlustuse pakkumine eksportijatele, kui olemasolevatel ekspordikindlustuse asutustel ei ole võimalik teenuseid osutada; ning

— nõustamisteenused juhendamis- ja nõustamisteenustena pankadele, finantseerimisasutustele, eksportijatele, ekspordikaupade tootjatele, eelkõige väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele ja ühistutele.

(260) Uurimine näitas, et eksportivatest tootjatest oli Eximbankiga lepinguline suhe ainult ühel. Olenemata eespool märgitust kontrollis komisjon kõiki eksportivate tootjate ja riigiomandis oleva panga vahelisi laenulepinguid. Komisjonil õnnestus sellega seoses kindlaks teha, et riigiomandis oleva panga laenudele kohaldatav intressimäär on nii Indoneesia ruupiates kui ka USA dollarites antud laenude puhul võrreldav rahvusvaheliste võrdlusnäitajatega. Indoneesia ruupiates antud laenude puhul võrdles komisjon eksportivate tootjate laenuperioodil makstavat intressimäära sarnase kestusega Indoneesia võlakirjade tulususega, mis on Bloombergi kaudu kättesaadav. Komisjon tegi kindlaks, et need on võrreldavad.

(261) Võttes arvesse asjaolu, et komisjon ei teinud kindlaks selle kava kaudu kasu saamist, ei jätkanud ta kava analüüsimist.

3.6. **Järeldus subsideerimise kohta**

(262) Komisjon arvutas kooskõlas alusmääruse sätetega tasakaalustatavate subsiidiumide summad iga eksportiva tootja kohta, uurides iga subsiidiumi või subsiidiumikava, ning liitis need summad, et arvutada iga eksportiva tootja subsiidiumide kogusumma uurimisperioodil. Subsiidiumide kogusumma arvutamiseks arvutas komisjon kõigepealt subsideerimise osakaalu, milleks oli subsiidiumisumma protsendimäär äriühingu kogukäibest. Seejärel kasutati seda protsendimäära vaatlusaluse toote uurimisperioodi jooksul liitu eksportimiseks eraldatud subsiidiumi arvutamiseks. Pärast seda arvutati subsiidiumi summa uurimisperioodi jooksul liitu eksporditud vaatlusaluse toote tonni kohta ning järgmised marginaalid arvutati protsendimäärana sama ekspordi CIF-väärtusest tonni kohta.

(263) Arvestades Indoneesia eksportivate tootjate suurt koostöövalmidust, seati esialgu kõigi muude äriühingute puhul summa koostööd tegevatele äriühingutele määratud suurima summa tasemele.

Äriühing	Subsiidiumimäär
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibena Perkasama ja PT Musim Mas (Musim Mas Group)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindusi ja PT Permata Hijau Palma Oleo (Permata Group)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia ja PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar Group)	15,7 %
Kõik muud äriühingud	18,0 %

4. **KAHJU**

4.1. **Liidu tootmisharu ja liidu toodangu määratlus**

(264) Uurimisperioodil tootsid samasugust toodet liidus 44 tootjat, kes olid EBB liikmed, ning veel 196 teadaolevat mitteliikmest tootjat. Kõik need tootjad moodustavad seega liidu tootmisharu alusmääruse artikli 9 lõike 1 tähenduses.

(265) Nagu on märgitud põhjendustes 17–20, kaasas komisjon valimisse kolm liidu tootjat, kelle toodang moodustab 18 % samasuguse toote kogutoodangust liidus.

(266) Komisjon tegi kindlaks, et liidu biodiislikütuse kogutoodang uurimisperioodil oli ligikaudu 13 miljonit tonni, võttes aluseks EBB esitatud teabe liidu tootmisharu kohta.

(267) EBB kogub toodangu kohta andmeid, mida ta saab oma liikmetelt, kelle toodang moodustab ligikaudu 70 % biodiislikütuse tootmisest liidus. Mis puutub mitteliikmetest tootjatesse, kelle toodang moodustab ligikaudu 30 % biodiislikütuse toodangust liidus, siis ta kogub toodangu kohta teavet asjaomastelt riigi tootmisharu ühingutelt ja muudest avalikult kättesaadavatest allikatest.

(268) EBB kogutavate andmete metoodikat ja õigsust kontrolliti alusmääruse artikli 26 kohase kontrollkäigu ajal EBB valdustesse.

Tabel 3

Liidu toodang (tonnides)

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Liidu kogutoodang	11 789 896	11 958 862	13 071 053	13 140 582
Indeks	*100*	*101*	*111*	*111*

Allikas: Euroopa Biodiisli Nõukogu

(269) Ajavahemikus 2015–2017 suurenes liidu kogutootmine järk-järgult 11 %. Ajavahemikul 2017. aastast kuni uurimisperioodi lõpuni jäi see stabiilseks. Allpool tabelis 4 näidatud liidu tarbimisega võrreldes ei püsinud liidu tööstus nõudluse tasemel, erinevuse moodustas imporditud biodiislikütus.

4.2. **Liidu tarbimine**

(270) Komisjon tegi liidu biodiislikütuse tarbimise kindlaks, liites biodiislikütuse impordi liitu liidu tootmisharu müügimahule liidu turul.

(271) Liidu tarbimine muutus järgmiselt:

Tabel 4

Liidu tarbimine (tonnides)

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Liidu kogutarbimine	11 791 953	11 435 468	14 202 128	15 634 102
Indeks	*100*	*97*	*120*	*133*

Allikas: EBB, ELi impordistatistika.

(272) Liidu biodiislikütuse tarbimine oli kuni 2016. aastani stabiilne. See suurenes 2017. aastal ja uurimisperioodil 33 % võrreldes 2015. aastaga. Biodiislikütuse tarbimine sõltub kahest peamisest tegurist: diislikütuse tarbimisest ja biodiislikütuse sisaldusest selles kütuses.

(273) Püsivalt suurenev nõudlus ja liidu tootmine tulenevad liidu energiapoliitikast. Taastuvenergia direktiivis 2009/285/EÜ ([55]) on sätestatud, et „*iga liikmesriik tagab, et taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaal kõikides transpordiliikides on 2020. aastal vähemalt 10 % energia lõpptarbimisest transpordisektoris selles liikmesriigis*“ (edaspidi „segamiskorraldus“). Direktiiv võimaldab kõikidel liikmesriikidel kehtestada riigipõhised kohustused.

(274) Teine taastuvenergia direktiiv 2018/2001 avaldati 21. detsembril 2018 ([56]) pärast uurimisperioodi lõppu. Direktiiviga jätkatakse taastuvkütuste kasutamise poliitikat transpordisektoris, säilib 10 % taastuvate energiaallikate eesmärk transpordis ja kehtestatakse biokütuste säästvuse kriteeriumid kõikide ELis toodetavate või tarbitavate biokütuste suhtes.

(275) Asjaolu, et traditsioonilisse mineraaldiislikütusesse segatakse rohkem biodiislikütust, on oluline element liidu biodiislikütuse turu suundumuste analüüsimisel. Biodiislikütuse tootmiskulu ja hinnad on üldiselt suuremad kui mineraaldiislikütuse tootmiskulu ja hinnad. ELi õigusaktid nõuavad kütusetootjatelt (rafineerimistehased) biodiislikütuse ostmist, et segada seda fossiilkütusega.

([55]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta (EÜT L 140, 5.6.2009, lk 16).

([56]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/2001 taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta (ELT L 328, 21.12.2018, lk 82).

(276) Biodiislikütuse tarbimine on otseselt seotud liikmesriikides võetud meetmetega, et täita segamiskorraldus, mille kohaselt tuleb segada fossiilkütustesse teataval määral biodiislikütust. Biodiislikütuse tarbimine on suurenemas sedamööda, kuidas üha rohkem liikmesriike võtavad ELi direktiivi eesmärgid üle oma siseriiklikesse õigusaktidesse.

(277) Teine oluline tegur on seotud diislikütuse tarbimisega liidu maanteetranspordis. Selle tarbimist tõukab tagant liidu üldine majandusolukord, mis suurendab kaupade ja inimeste vedamise vajadust.

(278) Järgmine tegur, mis on seotud diislikütuse (ja sellest tulenevalt biodiislikütuse) tarbimisega liidus, on diislikütust kasutavate veokite, busside ja autode kütusesäästlikkus. Suurem kütusesäästlikkus toob otseselt kaasa diislikütuse väiksema tarbimise. Järgmine tegur on üleminek diiselmootoritelt mootoritele, mis kasutavad muud liiki kütust, näiteks bensiini, vedelgaasi, surumaagaasi, hübriidmootoritele ja täielikult elektrimootoritele.

4.3. **Asjaomasest riigist pärit import**

4.3.1. *Asjaomasest riigist pärit impordi maht ja turuosa*

(279) Komisjon tegi biodiislikütuse impordi mahu ja turuosa kindlaks Surveillance II andmebaasi ([57]) alusel.

(280) Asjaomasest riigist pärit biodiislikütuse import liitu muutus järgmiselt. Uurimisperiood on jagatud kvartaliteks, et näidata tollimaksude tühistamise mõju 2018. aasta märtsis:

Tabel 5

Impordi maht (tonnides) ja turuosa

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Indoneesiast pärit impordi maht (tonnides)	13 340	31 115	24 984	516 088
Indeks	*100*	*233*	*187*	*3 869*
Turuosa	0,1 %	0,3 %	0,2 %	3,3 %
Indeks	*100*	*241*	*156*	*2 918*

Allikas: Surveillance II andmebaas

Tabel 6

Uurimisperioodil Indoneesiast tuleneva impordi kvartaalne maht (tonnides)

	IV kv 2017	I kv 2018	II kv 2018	III kv 2018
Indoneesiast pärit impordi maht (tonnides)	0	25 275	227 114	263 678

Allikas: Surveillance II andmebaas

(281) Tingituna dumpinguvastastest tollimaksudest, mis puudutavad Indoneesiast pärit importi ja on kehtestatud 26. novembril 2013 määrusega (EL) 1194/2013, ([58]) ei esinenud alates 2015. aastast kuni 2018. aasta veebruarini Indoneesiast liitu üldse importi või oli import vähene.

([57]) Liidu tolliterritooriumile n-ö järelevalve või jälgimise all imporditud konkreetsete toodete andmebaas, mida peab maksunduse ja tolliliidu peadirektoraat.

([58]) Nõukogu 19. novembri 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1194/2013, millega kehtestatakse Argentinast ja Indoneesiast pärit biodiislikütuse impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse nimetatud impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 315, 26.11.2013, lk 2).

(282) Need tollimaksud tühistati aga Euroopa Kohtu poolt 2018. aasta märtsis tehtud otsusega ([59]) ning selle tulemusena suurenes import oluliselt pärast seda, nagu on näha tabelist 6.

4.3.2. *Asjaomasest riigist pärit impordi hinnad ja hinna allalöömine*

(283) Nagu eespool märgitud, on Indoneesiast imporditud kogu vaatlusaluse perioodi jooksul. Hindade muutumine vaatlusalusel perioodil oli alates 2015. aastast kuni uurimisperioodini järgmine.

Tabel 7

Impordihind

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Indoneesiast pärit impordi hinnad (eurodes tonni kohta)	853	619	803	671

Allikas: Surveillance II andmebaas

(284) Uurimisperioodi jooksul oli nende impordihindade ja ELi müügihindade vahe ligikaudu 15 % (tabel 10). 2015.–2017. aastal oli erinevus 5 % ja 10 % vahel.

(285) Selleks et teha kindlaks hinna allalöömine uurimisperioodil, võrdles komisjon:

(1) vastavaid imporditud tooteliigi kaalutud keskmisi hindu, millega Indoneesia tootjad importisid esimesele sõltumatule kliendile liidu turul ja mis tehti kindlaks CIF-hinna alusel ja mida kohandati impordikulusid arvesse võttes; ning

(2) valimisse kaasatud liidu tootjate kaalutud keskmisi müügihindu tooteliigi kohta liidu turul sõltumatute klientide jaoks.

(286) Komisjon võrdles hindu tooteliikide kaupa samal kaubandustasandil toimunud tehingutes, tehes vajaduse korral nõuetekohased kohandused ning arvates maha allahindlused ja hinnavähendid.

(287) Liikidel põhinev võrdlus keskendus CFPP võrdlusele kasutatud lähteainest olenemata. Teine omadus, mida komisjon arvesse võttis, oli see, kas toote suhtes kohaldati enamikus liikmesriikides heitkoguste vähendamise topeltarvestust. Saksamaa puhul, kus kasutatakse erinevat viisi CO_2 heitkoguste vähendamise tõhususe arvutamiseks, võttis komisjon arvesse ka Saksamaa turu omapära.

(288) Komisjon märkis, et mõned Indoneesia eksportijad teatasid ekspordist liitu ilma sertifikaadita, mida nõutakse taastuvenergia direktiivi kohaselt, et biodiislikütust oleks võimalik ELis segamiskorralduse raames arvesse võtta. Komisjoni arvates on selline müük otseses konkurentsis müügiga, mida liidu tootmisharu teostab taastuvenergia direktiivi kohase sertifikaadiga, kuna see import oli vabas ringluses ja toote tehniline kirjeldus on samasugune.

(289) Komisjon tegi kindlaks, et enamikul juhtudel ei ole biodiislikütust ostev lõpptarbija teadlik lähteainest ega tunne huvi lähteaine vastu, mida tootmisel kasutati, vaid ta soovib toodet, mis vastab teatavale maksimaalsele CFPP-tasemele. See tase erineb olenevalt aastaajast ja kliimatingimustest. Suvekuudel ja soojemates piirkondades on võimalik müüa kõrgema CFPP-tasemega kütust ning talvekuudel ja külmemates piirkondades nõutakse madalama CFPP-tasemega biodiislikütust.

([59]) Euroopa Liidu Üldkohus (edaspidi „üldkohus“) tegi 15. septembril 2016 otsused kohtuasjades T-80/14, T-111/14 kuni T-121/14 (5) ja T-139/14 (6) (edaspidi „otsused“), millega tühistas lõpliku määruse artiklid 1 ja 2 ulatuses, nagu neid kõnealustes juhtumites hagejatele kohaldatakse (edaspidi „asjaomased eksportivad tootjad“). Euroopa Liidu Nõukogu oli algselt esitanud otsuste suhtes kaebused. Pärast nõukogu otsuseid kaebused tagasi võtta kustutati need Euroopa Kohtu registrist 2. ja 5. märtsil 2018 (kohtu presidendi 15. veebruari 2018. aasta määrused liidetud kohtuasjades C-602/16 P ja C-607/16 P kuni C-609/16 P ning 16. veebruari 2018. aasta määrused kohtuasjades C-603/16 P kuni C-606/16 P). Seega on otsused lõplikud ja siduvad nende vastuvõtmise kuupäevast alates.

(290) Arvestades puhta PME (tavaliselt CFPP + 13) kõrgemat CFPP-taset, ei segata seda iseenesest mineraaldiislikütusega, vaid tavaliselt segatakse seda muude biodiislikütustega, mille CFPP kogus on väiksem, et toota kõige pealt CFPP + 5 või CFPP 0 sega, mis segatakse seejärel mineraaldiislikütusega.

(291) Segus kasutatava PME kogus oleneb aastaajast ja asukohast Euroopas. Lõuna-Euroopas kasutatakse CFPP −5 ja suvel CFPP + 5. Põhja-Euroopas kasutatakse CFPP −10 ja suvel CFPP 0. Mida suurem CFPP, seda suurem on PME protsent, mida võib biodiislikütuste segus kasutada. ([60])

(292) Hinna allalöömise arvutamiseks iga eksportiva tootja puhul võrdles komisjon kõigepealt importi Indoneesiast, mis hõlmab puhast palmiõli biodiislikütust, liidu tootmisharu puhta palmiõli biodiislikütuse müügiga.

(293) Liidu tootmisharu seda liiki biodiislikütuse müük oli otseses konkurentsis Indoneesiast imporditud biodiislikütusega, kooskõlas WTO vaekogu aruandega Indoneesiast pärit biodiislikütuse kohta ([61]). Võrdlus hõlmas ligikaudu 20 % valimisse kaasatud liidu tootjate kogumüügist. WTO menetluspraktika kohaselt puudub nõue, mis näeks ette konkreetse protsendimäära omamaise tootmisharu müügist, mida tuleb hinnamõju analüüsis arvesse võtta ([62]).

(294) Komisjon väljendas PME impordi ja PME müügi otsese võrdluse tulemust protsendina valimisse kaasatud liidu tootjate PME müügi käibest uurimisperioodil. See näitas, et asjaomasest riigist pärit valimisse kaasatud eksportijate impordi kaalutud keskmine hinna allalöömise marginaal liidu turul oli 6,0 % ja 11,6 %.

(295) Valimisse kaasatud liidu tootjate ülejäänud müügi puhul on CFPP madalam, mis võimaldab kasutada neid tooteid madalamatel temperatuuridel. Kuna eespool nimetatud Indoneesia impordi ja liidu tootmisharu müügi võrdlus hõlmas ainult ligikaudu 20 % valimisse kaasatud liidu tootjate müügist, tegi komisjon hinna allalöömise järelduse usaldusväärsuse hindamiseks kaks muud liiki hinnavõrdlust.

(296) Teise variandi puhul laiendas komisjon võrdlust, kaasates sellesse biodiislikütuse, mille CFPP on ligikaudu 0 kraadi (edaspidi „FAME0“), mis on kõige tavalisemat liiki biodiislikütus, mida valimisse kaasatud liidu tootjad müüvad. Sel eesmärgil korrigeeriti FAME0 hindu allapoole, võttes arvesse füüsikaliste omaduste erinevuse turuväärtust. Turuväärtust hinnati FAME10 ja FAME0 hinnaerinevuse alusel liidu turul. Võrdlus hõlmas 55 % liidu tootmisharu kogumüügist ja näitas allalöömist 7,4 %.

(297) Võrdluse puhul võetakse arvesse, et biodiislikütus, mille CFPP on 0 – FAME0 – on tavaliselt eri liiki biodiislikütuste segu, sisaldades sageli kuni 20 % PMEd. Komisjon oli seetõttu seisukohal, et FAME0 müügihinda liidu turul mõjutab selle tootmiseks segatud biodiislikütuste hind ja seetõttu on võrdlus sarnaste toodete võrdlemisel asjakohane.

(298) Kolmanda variandi puhul võrdles komisjon Indoneesia eksportivate tootjate koguеksporti valimisse kaasatud liidu tootjate kogumüügiga, olenemata toote liigist. See võrdlus näitas hinna allalöömist 17,5 % ([63]).

(299) Võrdluses näidati, et subsideeritud hinnaga PME import Indoneesiast avaldaks enamiku liidu turul müüdud segude hinnale langetavat mõju.

(300) Seega näitasid kõik kolm liiki hinnavõrdlust märkimisväärsel tasemel hinna allalöömist. Olenemata kasutatud metoodikast tegi komisjon esialgu kindlaks, et Indoneesiast pärit impordi hinnad löövad liidu tootmisharu hinnad märkimisväärselt alla.

(301) Lisaks analüüsis komisjon põhjenduses 328, kas subsideeritud import lõi liidu tootmisharu hinnad alla.

([60]) WT/DS480/R „European Union - Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia“, punkt 7.152.

([61]) WT/DS480/R „European Union - Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia“ (EL – Indoneesiast pärit biodiislikütusega seotud dumpinguvastased meetmed), punktid 7.143-7.161.

([62]) WT/DS480/R „European Union - Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia“ (EL – Indoneesiast pärit biodiislikütusega seotud dumpinguvastased meetmed), punkt 7.160.

([63]) Juhtumi WT/DS480/R punktiga 7.160 seoses väitis Indoneesia, et ei piisa Indoneesia impordi ja liidu tootmisharu müüdud segatud biodiislikütuse võrdlemisest, mille CFFP on 0 ja mis moodustab 37 % liidu kogumüügist. Indoneesia väitis, et komisjon oleks pidanud võrdlema müügihinda liidu müügi ülejäänud 63 %ga. See võrdlus, nagu põhjenduses 284 nimetatud hinnaerinevus, kinnitab, et uurimisperioodil toimus märkimisväärne hindade allalöömine.

4.4. **Liidu tootmisharu majanduslik olukord**

4.4.1. *Üldised tähelepanekud*

(302) Alusmääruse artikli 8 lõike 5 kohaselt hõlmas dumpinguhinnaga impordi tõttu liidu tootmisharule avaldatava mõju uurimine kõigi majandusnäitajate hindamist, mis mõjutasid vaatlusalusel perioodil liidu tootmisharu seisundit.

(303) Nagu on märgitud põhjendustes 17–20, kasutati kahju ning liidu tootmisharu müügihinnale, müüdud kogustele, turuosale ja kasumile avalduva negatiivse mõju kindlakstegemiseks väljavõttelist uuringut.

(304) Kahju kindlakstegemisel eristas komisjon makro- ja mikromajanduslikke kahjunäitajaid. Komisjon hindas makromajanduslikke näitajaid andmete alusel, mis esitati valimisse kaasatud liidu tootjate vastustes küsimustikule, ning EBB antud teabele tuginedes.

(305) Komisjon kontrollis EBB esitatud andmete kogumise metoodikat ning seda, kas teavet kinnitasid piisavad dokumendid ja uurimismenetlused.

(306) Mõlemad andmekogumid leiti olevat liidu tootmisharu majanduslikule olukorrale tüüpilised.

(307) Makromajanduslikud näitajad on järgmised: toodang, tootmisvõimsus, tootmisvõimsuse rakendamine, müügimaht, turuosa, kasv, tööhõive, tootlikkus, subsideerimise suurus ja taastumine varasemast subsiidiumist või dumpingust.

(308) Mikromajanduslikud näitajad on järgmised: keskmine ühikuhind, ühikukulu, tööjõukulu, varud, kasumlikkus, rahavoog, investeeringud, investeeringutasuvus ja kapitali kaasamise võime.

4.4.2. *Makromajanduslikud näitajad*

4.4.2.1. Tootmisvõimsus ja tootmisvõimsuse rakendamine

(309) Liidu kogu tootmisvõimsus ja tootmisvõimsuse rakendamine muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 8

Tootmisvõimsus ja tootmisvõimsuse rakendamine

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Tootmisvõimsus (tonnides)	16 009 878	16 561 814	16 594 853	17 031 230
Indeks	*100*	*103*	*104*	*106*
Tootmisvõimsuse rakendamine	74 %	72 %	79 %	77 %

Allikas: Euroopa Biodiisli Nõukogu

(310) Tootmisvõimsus kasvas aeglaselt kogu vaatlusaluse perioodi jooksul, et võtta arvesse suurenevat nõudlust. Kuna liidu tootmisharul oli võimalik turu kasvust kasu saada väga piiratud ulatuses, sest subsideeritud import kasvas märkimisväärselt eriti uurimisperioodil, on tootmisvõimsuse kasv nõudluse kasvust märkimisväärselt väiksem.

(311) Samamoodi nagu tootmist käsitleva teabe korral põhjenduses 309, kogub EBB tootmisvõimsuse kohta andmeid oma liikmetelt, sealhulgas riiklikelt ühingutelt; ka kogub ta mitteliikmete kohta teavet, mis puudutab muudest avalikult kättesaadavatest allikatest saadud tootmisvõimsust.

(312) Tootmisvõimsuse näitajad ei hõlma märkimisväärset osa tootmisvõimsusest, mida käsitatakse reservvõimsusena. EBB selgitas, et mitu rajatud biodiislikütuse tehast ei ole mitme aasta jooksul tegutsenud ning neid tuleks käsitada pikaajaliselt tootmisest eemal olevatena. Ehkki need tehased on nominaalselt rajatud, suudaksid need tootmist taasalustada pärast investeeringuid tehnilisse kohandamisse ja märkimisväärse aja järel.

(313) Liidu tootmisharu tootmisvõimsuse rakendamine suurenes vaatlusalusel perioodil kolm protsendipunkti 74 %-lt 77 %ni. Tootmisharu saavutas 2017. aastal ja uurimisperioodi jooksul tootmisvõimsuse rakendamise kõrgeima taseme.

4.4.2.2. Müügimaht ja turuosa

(314) Liidu tootmisharu müügimaht ja turuosa muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 9

Müügimaht ja turuosa

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Müügimaht liidu turul (tonnides)	11 305 117	10 920 665	13 004 462	12 741 791
Indeks	*100*	*97*	*115*	*113*
Turuosa	95,9 %	95,5 %	91,6 %	81,5 %

Allikas: EBB, impordi ja ekspordi statistika.

(315) Liidu tootmisharu müük langes aastatel 2015–2016, kasvas 2017. aastal, kuid seejärel vähenes veidi uurimisperioodil.

(316) Müüki edendavad tegurid on samad, mis tõukavad tagant liidu tarbimist. Import ei mõjutanud müügimahtu aastatel 2015–2016 märkimisväärselt, mis oli nii müügimahu kui ka turuosa stabiilse taseme põhjus.

(317) Indoneesiast pärit impordi tollimaksude kaotamine muutis 2018. aastal olukorda turul. Pärast tollimaksude kaotamist kaotas liidu tootmisharu võrreldes 2016. aastaga märkimisväärselt turuosa (ligikaudu 15 %), eelkõige 2017. aasta ja uurimisperioodi vahel.

4.4.2.3. Kasv

(318) Liidu tarbimine suurenes vaatlusalusel perioodil 33 %, samal ajal kui liidu tootmisharu müügi- ja tootmismaht kasvasid üksnes 13 % ja 11 %. Liidu tootmisharu suutis seepärast saada kasu turu kasvust uurimisperioodil ainult väga piiratud ulatuses, sest märkimisväärse osa sellest kasvust neelasid impordi suurenevad kogused, näiteks subsideeritud import Indoneesiast.

4.4.2.4. Tööhõive ja tootlikkus

(319) Tööhõive ja tootlikkus muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt:

Tabel 10

Tööhõive ja tootlikkus

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Töötajate arv	2 763	2 762	2 733	2 841
Indeks	*100*	*100*	*99*	*103*
Tootlikkus (tonnides töötaja kohta)	4 267	4 329	4 782	4 625
Indeks	*100*	*101*	*112*	*108*

Allikas: Euroopa Biodiisli Nõukogu

(320) Liidu tootmisharu tööhõive jäi kogu vaatlusaluse perioodi kestel stabiilseks. Tootlikkus suurenes veidi aastatel 2016–2017 ja vähenes seejärel kergelt nelja protsendipunkti võrra.

4.4.2.5. Tasakaalustatavate subsiidiumide suurus ja taastumine varasemast subsideerimisest või dumpingust

(321) Indoneesiast pärit subsideeritud impordi mõju liidu tootmisharule on tõenäoliselt oluline, kui võtta arvesse selle impordi märkimisväärset mahtu ja madalaid hindu.

(322) 26. novembril 2013 kehtestas liit lõplikud dumpinguvastased tollimaksud biodiislikütuse impordile Indoneesiast. Muudetud tollimaks on vahemikus 8,8–20,5 %.

(323) Nagu on märgitud põhjenduses 282, tühistati need dumpinguvastased tollimaksud 2018. aasta märtsis ning selle tulemusena hakkas biodiislikütuse import Indoneesiast märgatavalt suurenema. Nagu on osutatud põhjenduses 280, saavutas Indoneesiast pärit impordi turuosa uurimisperioodil 3,3 %, seda peaaegu eranditult uurimisperioodi teises pooles.

(324) Tingituna suurenevast madala hinnaga impordist, mis lõi liidu tootmisharu hinnad märkimisväärselt alla, kaotas liidu tootmisharu turuosa ja ei suutnud turu kasvust kasu lõigata.

4.4.3. *Mikromajanduslikud näitajad*

4.4.3.1. Hinnad ja neid mõjutavad tegurid

(325) Valimisse kaasatud liidu tootjate kaalutud keskmised ühiku müügihinnad liidus asuvatele sõltumatutele klientidele muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 11

Müügihinnad liidus

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Keskmine ühiku müügihind liidus kogu turul (eurodes tonni kohta)	715	765	832	794
Indeks	*100*	*107*	*116*	*111*
Ühiku tootmiskulu (eurodes tonni kohta)	728	767	827	791
Indeks	*100*	*105*	*114*	*109*

Allikas: Valimisse kaasatud liidu tootjad

(326) Valimisse kaasatud liidu tootjate kaalutud keskmised ühiku müügihinnad sõltumatutele klientidele suurenesid 2015–2017. aastal 16 %. Ajavahemikul 2017. aastast kuni uurimisperioodini vähenesid hinnad seejärel 5 protsendipunkti.

(327) Valimisse kaasatud liidu tootjate ühiku tootmiskulu järgis hindade suundumust ning kasvas 2015–2017. aastal 14 %. Kulud vähenesid seejärel ajavahemikus 2017. aastast kuni uurimisperioodini 5 protsendipunkti.

(328) Biodiislikütuse turg on hinnatundlik kaubaturg. Sellisel kaubaturul avaldab hinna ligikaudu 10 % allalöömine märkimisväärset survet hindade langetamiseks. Hinnasurve tõttu ei olnud liidu tootmisharul võimalik kulude vähenemisest uurimisperioodil kasu saada, kuna ta pidi kulude vähenemise täielikult oma klientidele üle kandma, et vältida veelgi suuremat turuosa kaotust.

(329) Selle tulemusena ei olnud liidu tootmisharul võimalik oma mitterahuldavat kasumimarginaali parandada hinnasurve tõttu, mida avaldas märkimisväärses koguses subsideeritud hinnaga import muus osas soodsas turuolukorras.

4.4.3.2. Tööjõukulud

(330) Valimisse kaasatud liidu tootjate keskmised tööjõukulud muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 12

Keskmine tööjõukulu töötaja kohta

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Keskmised tööjõukulud töötaja kohta (eurodes)	71 573	65 237	65 874	65 730
Indeks	*100*	*91*	*92*	*92*

Allikas: Valimisse kaasatud liidu tootjad

(331) Keskmised tööjõukulud vähenesid aastatel 2015–2016 ja jäid seejärel kuni uurimisperioodi lõpuni stabiilseks.

4.4.3.3. Varud

(332) Valimisse kaasatud liidu tootjate varud muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 13

Varud

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Lõppvarud (tonnides)	85 725	92 291	87 864	88 457
Indeks	*100*	*108*	*102*	*103*

Allikas: Valimisse kaasatud liidu tootjad

(333) Valimisse kaasatud liidu tootjate varude tase jäi kogu vaatlusaluse perioodi kestel suhteliselt stabiilseks. Võttes arvesse, et vaatlusalust toodet müüakse mahtlastina, võib üks tarne koosneda märkimisväärsest 10 000 tonni ületavast kogusest ja varude taset sõltuvalt tehingu täpsest kuupäevast oluliselt mõjutada. Seega on varude tase liidu tootmisharu jaoks vähem oluline näitaja.

4.4.3.4. Kasumlikkus, rahavoog, investeeringud, investeeringutasuvus ja kapitali kaasamise võime

(334) Valimisse kaasatud liidu tootjate kasumlikkus, rahavoog, investeeringute maht ja investeeringutasuvus muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 14

Kasumlikkus, rahavoog, investeeringud ja investeeringutasuvus

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Müügi kasumlikkus sõltumatutele klientidele liidus (% müügikäibest)	– 0,1 %	0,9 %	0,8 %	0,8 %
Indeks	*– 100*	*900*	*800*	*824*
Rahavoog (eurodes)	23 004 159	26 458 832	35 102 719	26 286 866
Indeks	*100*	*115*	*153*	*114*

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Investeeringud (eurodes)	19 697 707	8 039 845	38 946 892	13 265 279
Indeks	*100*	*41*	*198*	*67*
Investeeringutasuvus	– 3 %	18 %	16 %	17 %
Indeks	*– 100*	*600*	*533*	*573*

Allikas: valimisse kaasatud liidu tootjad

(335) Selleks et teha kindlaks valimisse kaasatud liidu kolme tootja kasumlikkus, esitas komisjon liidu sees sõltumatutele klientidele müüdud samasuguse toote eest saadud maksueelse puhaskasumi protsendina selle müügi käibest. Kasumlikkus põhineb müüdud kaupade maksumusel.

(336) Kasumlikkus oli kogu vaatlusalusel perioodil lähedal kasumilävele, jäädes alla 1 % käibest.

(337) Väikesest kasumist hoolimata oli liidu tootmisharu tegevusest tulenev rahavoog kogu vaatlusalusel perioodil positiivne. Tootmisharu suutis oma tegevust ise rahastada.

(338) Liidu tootmisharu jätkas vaatlusalusel perioodil investeeringuid. Investeeringud kõikusid kogu perioodi jooksul tugevalt, saavutades kõrgeima taseme 2017. aastal.

(339) Investeeringutasuvus on kasum, mis on väljendatud protsendina investeeringute arvestuslikust netoväärtusest. Investeeringutasuvus oli väike, kuid positiivne, samas kui tootmisharu oli alates 2016. aastast kuni uurimisperioodi lõpuni kasumlik.

(340) Liidu tootmisharu finantstulemused ehk kasum piiras uurimisperioodil tema kapitali kaasamise võimet.

4.4.4. *Järeldus kahju kohta*

(341) Import Indoneesiast oli vähene kogu vaatlusalusel perioodil kuni 2018. aasta märtsini, kui olemasolevad dumpinguvastased tollimaksud lõpetati. Selle tulemusena kasvas import uurimisperioodil märkimisväärselt ja jõudis 3,3 %ni.

(342) Liidu tarbimine suurenes vaatlusalusel perioodil pidevalt ja kasvas vaatlusalusel perioodil 33 %ni. See positiivne muutus kajastus ainult osaliselt liidu tootmisharu toodangus ja müügimahus, mis kasvasid samal perioodil vaid 11 % ja 13 %. Selle tulemusena kasvas impordi turuosa, kaasa arvatud Indoneesia impordi turuosa.

(343) Vaatlusalusel perioodil olid kahjunäitajad vastuolulised. Liidu tootmisharu tootmine ja müük järgis teatavas ulatuses turunõudlust, kuid suutis turu kasvust kasu saada vaatlusaluse perioodi lõpus ainult väga piiratud ulatuses.

(344) Vaatlusalusel perioodil investeeringud kõikusid. Liidu tootmisharu töötajate arv jäi kogu vaatlusalusel perioodil stabiilseks, mis koos tootmise kasvuga viis tootlikkuse suurenemiseni töötaja kohta.

(345) Liidu tootmisharu kasumlikkus oli kogu vaatlusaluse perioodi vältel väike. See näitab, et liidu tootmisharul ei õnnestunud saavutada tavapärase kasumliku tegevuse taset.

(346) Hoolimata müügi- ja tootmismahu suurenemisest, mille põhjustas tarbimise kasv, ei esinenud liidu tootmisharu puhul märke tootmisharu majandusliku olukorra paranemisest. Ehkki uurimisperioodil ei saa olulise kahju olemasolu lõplikult kindlaks teha, analüüsib komisjon vähemalt seda, kas esineb sellise kahju oht.

5. **KAHJU OHT**

5.1. **Sissejuhatus**

(347) Kooskõlas alusmääruse artikli 8 lõikega 8 uuris komisjon, kas Indoneesiast pärit subsideeritud import tekitab liidu tootmisharule olulise kahju ohu.

(348) Liidu tootmisharu olulise kahju ohu analüüsis võttis komisjon kooskõlas alusmääruse artikli 8 lõike 8 teise lõiguga arvesse järgmisi tegureid:

— kõnealuse subsiidiumi või subsiidiumide laad ja sellest tulenev võimalik mõju kaubandusele;

— liidu turule suunatud subsideeritud impordi märkimisväärne kasvutempo, mis viitab importimise olulise suurenemise tõenäosusele;

— eksportija piisavad ja vabalt kasutatavad tootmisvõimsused või nende peatne ja oluline suurenemine, mis viitab tõenäosusele, et subsideeritud eksport liitu võib oluliselt kasvada, võttes arvesse teiste mis tahes lisaeksporti vastu võtta võivate eksporditurgude olemasolu;

— kas import toimub hindadega, mis oluliselt langetavad hindu või takistavad olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid ja mis tõenäoliselt suurendaksid edasise impordi nõudlust; ning

— laovarude seis.

5.2. **Kõnealuse subsiidiumi või subsiidiumide laad ja sellest tulenev võimalik mõju kaubandusele**

(349) Põhjenduses 263 tegi komisjon esialgu järelduse tasakaalustatavate subsiidiumide olemasolu kohta kooskõlas alusmäärusega. Need subsiidiumid näitavad, et asjaomase toote import võib saada kasu valitsuse toetusest. Uurimisperioodi ajal ja pärast seda täheldatud märkimisväärne hindade allalöömine ja langus peaks avaldama veelgi negatiivsemat mõju liidu tootmisharu haprale majanduslikule olukorrale, mida täheldati juba uurimisperioodi ajal.

(350) Lisaks sellele, nagu on selgitatud põhjenduses 203, on Indoneesia valitsuse omamaist biodiislikütusetööstust toetavate meetmete eesmärk tagada, et biodiislikütuse eksport jääks väga konkurentsivõimeliseks toorpalmiõli ostmise madalamate kulude tõttu (erinevalt liidu tootjatest, kes nendest madalamatest hindadest kasu ei saa). Seepärast on tõenäoline, et vaatlusaluse toote subsideeritud import võib Indoneesia valitsuse toetusmeetmete laadi tõttu liidu tootmisharu majanduslikku olukorda jätkuvalt negatiivselt mõjutada.

5.3. **Liidu turule suunatud subsideeritud impordi märkimisväärne kasvutempo, mis viitab impordi olulise suurenemise tõenäosusele**

(351) Esineb selge seos alates 2018. aasta märtsist Indoneesiast liidu turule suunduva impordi järsu ja märkimisväärse kasvu ning dumpinguvastaste tollimaksude kaotamise vahel, mis toimus samal kuul. See viitab Indoneesia eksportivate tootjate suutlikkusele kiiresti reageerida muutuvatele turutingimustele.

(352) Seega leidis komisjon, pidades silmas liidu turu atraktiivsust Indoneesia ekspordi jaoks, et pärast dumpinguvastaste tollimaksude lõpetamist 2018. aasta märtsis viitab asjaolu, et Indoneesiast pärit biodiislikütuse impordi maht on märkimisväärselt suurenenud, sellise impordi jätkuva suurenemise tõenäosusele.

5.4. **Kolmandate riikide piisav vabalt kasutatav tootmisvõimsus ja kasutussuutlikkus**

(353) Indoneesia valitsuse esitatud teabe kohaselt ületab Indoneesia biodiislikütuse tootjate tootmisvõimsus omamaist nõudlust märkimisväärselt, ligikaudu 300 %. Üle poole sellest tootmisvõimsusest on vaba võimsus, mille Indoneesia eksportijad peavad eksportima, kui tahavad oma tootmisvõimsuse praegust vähest rakendatust parandada

(354) Indoneesia biodiislikütuse tootjate vaba tootmisvõimsus on uurimisperioodil hinnangute kohaselt ligikaudu 40 % liidu tarbimisest. See näitaja põhineb Indoneesia valitsuse esitatud kontrollitud teabel.

(355) USA kehtestas 2017. aasta novembris Indoneesiast pärit biodiislikütuse impordile esialgsed dumpinguvastased tollimaksud ja tasakaalustavad tollimaksud. Neid kinnitasid suures osas lõplikud tollimaksud 2018. aasta aprillis vahemikus 92–277 % ja dumpinguvastased tollimaksud vahemikus 34–65 %.

(356) USAs kehtestatud tollimaksude kõrge tase tähendab, et see turg ei ole suuteline ära kasutama olulist osa Indoneesia vabast tootmisvõimsusest. Puuduvad muud teadaolevad eksporditurud, mis võiksid Indoneesia väga suurt vaba võimsust kasutada, sest USA ja liit kokku moodustavad ligikaudu 2/3 üleilmsest biodiislikütuse tarbimisest.

(357) Indoneesia tootjatele kättesaadavate muude oluliste turgude puudumisel suunavad nad tõenäoliselt oma vaba tootmisvõimsuse liidu turule, tekitades liidu tootmisharule edasist kahju.

5.5. **Subsideeritud impordi hinnatase**

(358) Biodiislikütuse import, mis saabus Indoneesiast liidu turule uurimisperioodi jooksul, oli märkimisväärselt madalamate hindadega kui liidu tootmisharu kehtestatud hinnad. Nagu on selgitatud põhjenduses 294, kehtestas komisjon uurimisperioodi jaoks kaalutud keskmised hinna allalöömise marginaalid vahemikus 6,0–11,6 %. Kõigi tootekategooriate võrdlus näitab samuti, et hindade allalöömine oli 15–17,5 %.

5.6. **Laovarude seis**

(359) Valimisse kaasatud liidu tootjate laovarude taseme muutuseid on üksikasjalikult kirjeldatud põhjenduses 332. Nagu selgitatud, siis tingituna asjaolust, et asjaomast toodet müüakse mahtlastina, on laovarude seis kahju ohu analüüsi puhul vähemtähtis näitaja.

5.7. **Järeldus**

(360) Põhjenduses 348 loetletud kahju ohtu käsitlevate tegurite analüüsi silmas pidades tegi komisjon järelduse, et liidu tootmisharu habras majanduslik seisund arvatavasti halveneb tingituna kiirest ja pidevast subsideeritud biodiislikütuse impordist Indoneesiast, mis toetab kahju ohu esialgset järeldust alusmääruse artikli 8 lõike 8 alusel.

6. **PÕHJUSLIKUD SEOSED**

6.1. **Subsideeritud impordi mõju**

(361) Nagu on märgitud põhjenduses 280, esines aastatel 2015–2017 ning uurimisperioodi esimestel kuudel Indoneesiast liitu suunduvat importi üksnes vähesel määral. Samas suurenes import märkimisväärselt uurimisperioodi teises pooles. Nagu on märgitud põhjenduses 280, oli Indoneesia impordi turuosa uurimisperioodil 3,3 %. Nagu on näidatud põhjenduses 294, lõi Indoneesia biodiislikütuse import liidu tootmisharu hinnad uurimisperioodil alla vähemalt 6,0–11,6 %, ning selline hindade allalöömine võis olla veelgi suurem, sõltuvalt järgitavast lähenemisviisist. Komisjon tegi ka kindlaks, et Indoneesia biodiislikütuse import oli liidu tootmisharu madalate hindade põhjustaja uurimisperioodil.

(362) Indoneesia biodiislikütuse subsideeritud impordi märkimisväärse ja järsu kasvu tõttu liidu tootmisharust madalamate hindadega kaotas liidu tootmisharu uurimisperioodil turuosa ja ei suutnud parandada oma mitterahuldavat kasumimarginaali muus osas soodsas turuolukorras.

(363) Komisjon tegi seetõttu järelduse, et subsideeritud import avaldab liidu tootmisharu olukorrale negatiivset mõju.

(364) Lisaks on Indoneesia biodiislikütuse tootjatel märkimisväärne vaba tootmisvõimsus, mida saab suunata liitu, kuid Indoneesia suuruselt teise eksporditurru ehk USA turu sulgemine on suunanud ülemäärase toodangu Indoneesiast liitu, mis moodustab 40 % kogu maailma tarbimisest. Seega on liidust saanud üks atraktiivsemaid sihtkohti Indoneesia biodiislikütuse subsideeritud impordi jaoks, mis kahjustab liidu tootmisharu.

(365) Seepärast leidis komisjon, et Indoneesia biodiislikütuse subsideeritud import tekitab olulise kahju ohu liidu tootmisharule.

6.2. **Muud teadaolevad tegurid**

(366) Komisjon kontrollis ka seda, kas muud teadaolevad tegurid suudavad eraldi või ühiselt nõrgendada põhjuslikku seost, mis on tehtud kindlaks subsideeritud impordi ja esialgu tuvastatud kahju ohu vahel määral, mil see seos ei ole enam tõeline ega oluline.

6.2.1. *Import kolmandatest riikidest*

(367) Mujalt kui Indoneesiast, ainult kolmest muust riigist, Argentinast, Malaisiast ja Hiina Rahvavabariigist (edaspidi „HRV") pärit impordi turuosa oli vaatlusalusel perioodil märkimisväärne. Muudest kolmandatest riikidest pärit impordi maht muutus vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 15

Import kolmandatest riikidest

Riik		2015	2016	2017	Uurimisperiood
Argentina	Maht (tonnides)	31 340	0	394 005	1 525 081
	Indeks	*100*	*0*	*1 257*	*4 866*
	Turuosa	0,3 %	0 %	2,8 %	9,8 %
	Keskmine hind	633	0	636	621
Malaisia	Maht (tonnides)	349 571	273 427	378 395	404 058
	Indeks	*100*	*78*	*108*	*116*
	Turuosa	3,0 %	2,4 %	2,7 %	2,6 %
	Keskmine hind	880	975	1 007	899
HRV	Maht (tonnides)	1 159	38 496	217 313	272 146
	Indeks	*100*	*3 320*	*18 742*	*23 472*
	Turuosa	0 %	0,3 %	1,5 %	1,7 %
	Keskmine hind	818	763	812	778
Kõik muud riigid, välja arvatud Argentina, Indoneesia, Malaisia ja HRV	Maht (tonnides)	90 620	169 864	181 209	174 938
	Indeks	*100*	*187*	*200*	*193*
	Turuosa	0,8 %	1,5 %	1,3 %	1,1 %
	Keskmine hind	771	789	894	852

Allikas: Surveillance II andmebaas

(368) Argentinast pärit import saavutas 2017. aastal 2,8 % turuosa, kasvades vaatlusalusel perioodil peaaegu 10 %. Seda importi vaadeldi varasema uurimise käigus, mille tulemuseks oli lõpliku tasakaalustava tollimaksu kehtestamine ([64]) ja kohustuste heakskiitmine ([65]) 2019. aasta veebruaris. Uurimine näitas, et sel ajal ähvardas subsideeritud import tekitada selle juhtumi uurimisperioodi lõpuks, st 2017. aasta lõpuks liidu toomisharule olulist kahju.

([64]) Komisjoni 11. veebruari 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/244, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Argentinast pärit biodiislikütuse impordi suhtes (ELT L 40, 12.2.2019, lk 1).

([65]) Komisjoni 11. veebruari 2019. aasta rakendusotsus (EL) 2019/245, millega kiidetakse heaks kohustused, mis on pakutud pärast Argentina päritolu imporditud biodiislikütusele lõpliku tasakaalustava tollimaksu kehtestamist (ELT L 40, 12.2.2019, lk 71).

(369) Argentinast pärit import oli teataval määral seotud mõnede kahjunäitajate negatiivsete muutustega, nt liidu tootmisharu turuosa vähenemine ja suutmatus saada täielikult kasu liidus kasvavast tarbimisest uurimisperioodil. Nimelt oli Indoneesiast pärit impordi keskmine hind 671 eurot tonni kohta uurimisperioodil kõrgem kui Argentinast pärit impordi hind uurimisperioodil, milleks oli 621 eurot tonni kohta.

(370) Samas Argentinast pärit impordist põhjustatava kahju ohuga, sealhulgas selle väga madalate hindadega tegelemisel kasutati minevikus tasakaalustavate tollimaksude kehtestamist ja kohustuste heakskiitmist 2019. aasta veebruaris. Seetõttu on Indoneesiast pärit import saanud sestsaadik liidu tootmisharule kahju tekkimise ohu peamiseks põhjuseks ning Argentina import ei nõrgenda põhjuslikku seost subsideeritud impordi ja olulise kahju tekkimise ohu vahel, et muuta seos mitteehtsaks või väheoluliseks.

(371) Malaisiast pärit import oli kogu vaatlusaluse perioodi vältel stabiilsel tasemel ning turuosa moodustas 2,4–3,0 % ja hinnad olid märkimisväärselt kõrgemad (899 eurot tonni kohta) kui Indoneesia hinnad (671 eurot tonni kohta) ning isegi kõrgemad kui liidu müügihinnad. Seega ei nõrgenda need põhjuslikku seost.

(372) HRVst pärit import kasvas vaatlusalusel perioodil pidevalt ja saavutas uurimisperioodil turuosa 1,7 %. Siiski on HRVst pärit import oluliselt väiksem kui Indoneesiast tulenev import ning HRV hinnad on märkimisväärselt kõrgemad (778 eurot tonni kohta) kui Indoneesia hinnad (671 eurot tonni kohta). Seega ei nõrgenda need põhjuslikku seost.

(373) Muudest kolmandatest riikidest kui Argentina, Indoneesia, HRV või Malaisia pärit import ei ületanud kunagi kokku 1,5 % turuosa. Seepärast ei oleks ükski neist riikidest saanud avaldada mingit olulist mõju liidu tootmisharule, eelkõige arvestades asjaomase impordi piiratud koguseid.

(374) Eespool esitatud analüüsi põhjal järeldas komisjon, et import muudest riikidest ei nõrgendanud põhjuslikku seost subsideeritud impordi ja liidu tootmisharule kahju tekitamise ohu vahel uurimisperioodil.

6.2.2. *Liidu tootmisharu eksporditegevus*

(375) Ükski valimisse kaasatud liidu tootjatest ei eksportinud vaatlusalusel perioodil biodiislikütust. Allpool esitatud ekspordistatistika tugineb seetõttu Eurostatile ja annab hinnangu kogu liidu tootmisharu kohta. Tegemist on andmetega, mis avaldati liidu biodiislikütuse ekspordi kohta, mis kuulub CN-koodide 3826 00 10 ja 3826 00 90 alla.

Tabel 16

Liidu tootmisharu eksporditegevus

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Ekspordimaht (tonnides)	199 740	336 394	323 085	462 368
Indeks	*100*	*168*	*162*	*231*

Allikas: Eurostat

(376) Liidu tootmisharu eksporditase oli piiratud. See ei ületanud ühelgi vaatlusaluse perioodi aastal 4 % selle tootmisharu müügist. Liidu tootmisharu eksporditegevus ei saanud nõrgendada põhjuslikku seost subsideeritud impordi ja kahju ohu vahel.

6.3. **Järeldus**

(377) Komisjon tegi kindlaks seose Indoneesiast pärit impordi kasvu ja olulise kahju ohu vahel vaatlusalusel perioodil.

(378) Komisjon selgitas välja kõigi teadaolevalt liidu tootmisharule mõju avaldanud tegurite mõju ja eraldas selle Indoneesiast pärit subsideeritud impordi kahjulikust mõjust.

(379) Komisjon leidis, et muud kindlaks tehtud tegurid, näiteks import muudest kolmandatest riikidest ja liidu tootmisharu eksporditegevus, ei nõrgendanud põhjuslikku seost ei eraldi ega kollektiivselt. Komisjon märgib, et kuigi Argentinast pärit subsideeritud import kujutas endast uurimisperioodil ja kohe pärast seda samuti tegurit, mis suurendas kahju ohtu, on probleemiga vahepeal tegeletud, kehtestades 2019. aasta veebruaris tasakaalustavad tollimaksud ja kiites heaks kohustused.

(380) Tegelikult on Indoneesiast pärit import pärast 2019. aasta veebruari suurenenud, mis näitab, et need on endiselt kahju ohu peamiseks põhjuseks:

Tabel 17

Pärast uurimisperioodi Indoneesiast pärit impordi kvartaalne maht (tonnides)

	10/2018	11/2018	12/2018	1/2019	2/2019	3/2019	4/2019	5/2019
Indoneesiast pärit impordi maht (tonnides)	53 204	7 020	78 866	63 409	41 757	129 511	113 831	56 283

Allikas: Surveillance II andmebaas

7. **LIIDU HUVID**

(381) Kooskõlas alusmääruse artikliga 31 uuris komisjon, kas ta saaks teha selge järelduse, et hoolimata kahjuliku subsideerimise kindlakstegemisest ei ole praegusel juhul tasakaalustavate meetmete võtmine, mis vastavad tasakaalustatavate subsiidiumide kogusummale, liidu huvides. Liidu huvi kindlaksmääramisel hindab komisjon kõigi asjaomaste huvitatud isikute, sealhulgas liidu tootmisharu, importijate ja tarbijate huve.

7.1. **Liidu tootmisharu huvid**

(382) Biodiislikütus on oluline element, millega püütakse vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid ja parandada liidus energiavarustust.

(383) Liidu tootmisharu kasutab peamiselt liidu põllumajanduses toodetud lähteainet. Järgmise etapi ehk põllumajanduslik õlisektor sõltub suurel määral biodiislikütuse tootmisharust. Biodiislikütuse import Indoneesiast ei mõjuta seega üksnes biodiislikütuse tootmisharu, vaid ka liidu põllumajandussektorit.

(384) Komisjon leidis, et liidu tootmisharu olukord on habras, sest see ei ole varem kannatatud dumpingust taastunud. Seetõttu teeb komisjon esialgse järelduse, et meetmete kehtestamine oleks liidu tootmisharu huvides.

7.2. **Sõltumatute importijate huvid**

(385) Nagu on märgitud põhjenduses 22, vastas üksnes kaks sõltumatut importijat komisjoni saadetud küsimustikule. Mõlemad importijad märkisid, et on meetmete kehtestamise vastu. Importija Gunvor märkis lisaks, et liidu tootmisharu olukord tuleneb ebatõhusast tootmissüsteemist ja juhtimisest.

(386) Komisjon märgib, et biodiislikütuse importijad, kaasa arvatud kaks koostööd tegevat äriühingut, kauplevad väga sageli liidu turul ning nad üksnes ei impordi ja ekspordi biodiislikütust kogu maailmas, vaid ka kauplevad liidu tootjatelt ostetud biodiislikütusega. Mõlemad koostööd tegevad importijad ostavad biodiislikütust Indoneesiast, muudest kolmandatest riikidest ja liidu tootmisharult. Seega sõltuvad nad oma äritegevuses Indoneesiast pärit hangetest ainult teatavas ulatuses.

(387) Samas tuginevad liidu tootjad, eriti suuremad, suurel määral oma turustuskanalitele. Komisjon ei eelda seega, et importijad suudaksid täielikult asendada meetmetest mõjutatud impordi taseme liidu tootjatelt ostetud biodiislikütusega.

(388) Komisjon tegi järelduse, et tollimaksude kehtestamine ei oleks importijate huvides. Võimalikku negatiivset mõju importijatele saab samas osaliselt tasakaalustada liidu tootmisharult ostetud biodiislikütusega kauplemise suurema mahuga.

7.3. **Kasutajate/tarbijate huvi**

(389) Ükski kasutaja ega tarbija ei teinud uurimise käigus koostööd, vaatamata algatamisteates esitatud sõnaselgele kutsele seda teha.

(390) Diislikütuse tootjad, see tähendab rafineerimistehased, ostavad biodiislikütust, mis on imporditud või liidu tootmisharu toodetud. Põhjendustes 273–274 osutatud õiguslike nõuete tõttu on rafineerimistehased kohustatud lisama turul müüdavale mineraaldiislikütusele biodiislikütust.

(391) Seetõttu mõjutaks diislikütuse hinna kasv tanklas pärast meetmete kehtestamist lõpptarbijat. Mineraaldiislikütuse hind on harvade eranditega biodiislikütuse hinnast madalam. Võttes arvesse, et mineraaldiislikütusega segatud biodiislikütuse kogus ei ületa tavaliselt 10 %, nõrgeneb biodiislikütuse hinnatõusu negatiivne mõju enne ülekandmist tarbijale.

7.4. **Subsiidiumide kauplemist moonutav mõju / tõhusa konkurentsi taastamine**

(392) Alusmääruse artikli 31 lõike 1 kohaselt pööratakse erilist tähelepanu vajadusele kõrvaldada kahjuliku subsideerimise moonutav mõju kaubandusele ja taastada tõhus konkurents.

(393) Uurimise käigus on kindlaks tehtud, et Indoneesia tootjad müüvad märkimisväärses koguses biodiislikütust liidu turule kunstlikult madalate hindadega. Selle olukorra jätkumisel säilitavad Indoneesia tootjad oma ebaausa konkurentsieelise, jätkates liidu tootmisharu niigi hapra olukorra halvendamist. Selle tulemusena suureneb Indoneesia subsideeritud impordi kaubandust moonutav mõju aja jooksul ja ei võimalda liidu tootmisharule võrdseid tegutsemistingimusi.

7.5. **Järeldus liidu huvide kohta**

(394) Komisjon leidis esialgu, et tollimaksude kehtestamine avaldaks negatiivset mõju ja tõstaks tarbijahindu. Samas tingituna biodiislikütuse piiratud sisaldusest tarbijate ostetavas lõpptootes (tavaliselt vähem kui 10 %) oleks sellel negatiivsel mõjul biodiislikütuse hinnale üksnes väike osakaal võrreldes biodiislikütuse hinna otsese muutumisega liidu turul.

(395) Eespool kirjeldatu põhjal järeldas komisjon esialgu, et puuduvad mõjuvad põhjused arvata, et tasakaalustavate meetmete kehtestamine vastavalt tasakaalustatavate subsiidiumide kogusummale Indoneesiast pärit biodiislikütuse impordi suhtes ei ole Euroopa Liidu huvides.

8. **REGISTREERIMINE**

(396) 22. mail 2019 esitasid kaebuse esitajad alusmääruse artikli 24 lõike 5 alusel taotluse Indoneesiast pärit impordi registreerimiseks.

(397) Kaebuse esitajad taotlesid registreerimist järgmistel põhjustel:

(a) tõendid Indoneesia biodiislikütuse tootmisharu ulatusliku subsideerimise kohta;

(b) tegelik ja märkimisväärne tõsise kahju oht, mida oleks raske kõrvaldada, kui import jätkab sama kasvusuundumust; ning

(c) vajadus registreerida import võimalikult kiiresti, et välistada kahju tekkimise kordumine impordi hooajalisuse tõttu.

(398) Komisjon uuris taotlust ka alusmääruse artikli 16 lõike 4 alusel, milles on sätestatud registreeritud impordilt tollimaksude kogumise tingimused. Komisjon võttis uurimise käigus arvesse ka märkusi, mis laekusid registreerimise taotluse kohta Indoneesia valitsuselt, importijalt Gunvor ja eksportivate tootjate kontsernilt Wilmar.

(399) Alusmääruse artikli 16 lõike 4 punkt c nõuab, et komisjon võtaks arvesse, kas on piisavalt tõendeid kriitiliste asjaolude kohta, kui asjaomase toote puhul on raskesti korvatav kahju tekitatud sellise toote ulatusliku ja suhteliselt lühiajalise impordiga, mis saab kasu tasakaalustatavatest subsiidiumidest.

(400) Lisaks nõutakse alusmääruse artikli 16 lõike 4 punkti d alusel komisjonilt hindamist, kas „niisuguse kahju kordumise vältimiseks peetakse vajalikuks määrata nendele importtoodetele tagasiulatuvalt tasakaalustav tollimaks“.

(401) Nagu selgitatud eespool punktis 4, ei teinud komisjon järeldust, et liidu tootmisharu kandis uurimisperioodil olulist kahju. Komisjon leidis pigem, nagu selgitatud eespool punktides 5 ja 6, et subsideeritud impordi tõttu esineb kahju tekkimise oht.

(402) Komisjonil ei olnud seega võimalik kindlaks teha, et subsideeritud import põhjustab raskesti heastatavat kahju alusmääruse artikli 16 lõike 4 punkti c tähenduses.

(403) Komisjon tegi seetõttu järelduse, et registreerimise tingimused ei ole täidetud.

(404) Kuna komisjonil oli piisavalt tõendeid selle kohta, et artikli 16 lõike 4 punkti c kohane nõue ei ole täidetud, ei registreerinud komisjon biodiisli importi Indoneesiast kolme nädala jooksul enne alusmääruse artikli 24 lõike 5a kohase avalikustamisperioodi lõppu.

9. **AJUTISED TASAKAALUSTAVAD MEETMED**

(405) Võttes arvesse komisjoni järeldusi subsideerimise, kahju, põhjusliku seose ja liidu huvide kohta, ning kooskõlas alusmääruse artikli 15 lõikega 1 tuleks kehtestada esialgne tasakaalustav tollimaks Indoneesiast pärit biodiislikütuse impordi suhtes.

9.1. **Ajutised meetmed**

(406) Ajutised tasakaalustavad meetmed tuleks kehtestada Indoneesiast pärit biodiislikütuse impordi suhtes kooskõlas alusmääruse artikli 12 lõikega 1, milles on sätestatud, et ajutine tollimaks vastab ajutiselt kindlakstehtud tasakaalustatavate subsiidiumide kogusummale.

(407) Eelneva põhjal peaksid ajutise tasakaalustava tollimaksu määrad, väljendatuna protsendimäärana CIF-hinnast liidu piiril ilma tollimakse tasumata, olema järgmised.

Äriühing	Ajutine tasakaalustav tollimaks
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibena Perkasama ja PT Musim Mas (Musim Mas Group)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindusi ja PT Permata Hijau Palma Oleo (Permata Group)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia ja PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar Group)	15,7 %
Kõik muud äriühingud	18,0 %

(408) Käesoleva määrusega äriühingutele kehtestatavad individuaalsed tasakaalustavad tollimaksu määrad määrati kindlaks käesoleva uurimise järelduste põhjal. Seepärast kajastavad need asjaomaste äriühingute käesoleva uurimise ajal kindlaks tehtud olukorda. Nimetatud tollimaksumäärasid kohaldatakse üksnes vaatlusaluse toote impordi suhtes, mis on pärit asjaomasest riigist ja mille on tootnud nimetatud juriidilised isikud. Imporditud vaatlusaluse toote suhtes, mille on tootnud mis tahes muu käesoleva määruse regulatiivosas konkreetselt nimetamata äriühing, kaasa arvatud mõni konkreetselt nimetatud äriühingutega seotud äriühing, tuleks kohaldada tollimaksumäära, mida kohaldatakse „kõigi muude äriühingute“ puhul. Neile ei tohiks rakendada ühtki individuaalset tasakaalustavat tollimaksumäära.

(409) Äriühing, kes muudab oma juriidilise isiku nime, võib seejärel taotleda nende individuaalsete tasakaalustavate tollimaksumäärade kohaldamist. Taotlus tuleb adresseerida komisjonile ([66]). Taotlus peab sisaldama kogu vajalikku teavet, mis võimaldab kindlaks teha, et muudatus ei mõjuta äriühingu õigust tema suhtes kohaldatavale tollimaksumäärale. Kui äriühingu nimemuutus ei mõjuta tema õigust tema suhtes kohaldatavale tollimaksumäärale, avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas* teade nimemuutuse kohta.

10. **ESIALGSES ETAPIS ANTAV TEAVE**

(410) Kooskõlas alusmääruse artikliga 29a teavitas komisjon huvitatud isikuid ajutiste tollimaksude kavandatavast kehtestamisest. See teave tehti teatavaks ka üldsusele kaubanduse peadirektoraadi veebisaidi kaudu. Huvitatud isikutele anti kolm tööpäeva neile konkreetselt avaldatud arvutuste täpsuse kohta märkuste esitamiseks.

(411) Märkusi esitasid Wilmar Group, Permata Group ja P.T. PT Ciliandra Perkasa. Komisjon võttis arvesse märkusi, mida käsitati kirjavigade laadsete parandustena, ja parandas määrasid vastavalt.

11. **LÕPPSÄTTED**

(412) Hea halduse huvides kutsub komisjon huvitatud isikuid esitama kindlaksmääratud tähtaja jooksul kirjalikke märkusi ja/või taotlema, et komisjon ja/või kaubandusmenetlustes ärakuulamise eest vastutav ametnik nad ära kuulaks.

(413) Ajutiste tollimaksude kehtestamist käsitlevad järeldused on esialgsed ja neid võidakse uurimise lõppjärgus muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Käesolevaga kehtestatakse ajutine tasakaalustav tollimaks selliste Indoneesiast pärit mittefossiilse päritoluga sünteesi ja/või hüdrogeenimise teel toodetud rasvhappe monoalküülestrite ja/või parafiinsete gaasiõlide impordi suhtes, mis esinevad puhtal kujul või osana segust ning mis kuuluvad praegu CN-koodide ex 1516 20 98 (TARICi koodid 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 ja 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (TARICi koodid 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 ja 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (TARICi kood 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (TARICi koodid 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 ja 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (TARICi koodid 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 ja 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (TARICi koodid 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 ja 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (TARICi koodid 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 ja 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (TARICi koodid 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 ja 3824 99 92 20), 3826 00 10 ja ex 3826 00 90 (TARICi koodid 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 ja 3826 00 90 30) alla.

2. Ajutise tasakaalustava tollimaksu määrad, mida kohaldatakse lõikes 1 kirjeldatud ja allpool loetletud äriühingutes toodetud toote netohinna suhtes liidu piiril enne tollimaksude tasumist, on järgmised:

Äriühing	Ajutine tasakaalustav tollimaks	TARICi lisakood
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %	B786
PT Intibena Perkasama ja PT Musim Mas (Musim Mas Group)	16,3 %	B787
PT Pelita Agung Agrindusi ja PT Permata Hijau Palma Oleo (Permata Group)	18,0 %	B788
PT Wilmar Nabati Indonesia ja PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar Group)	15,7 %	B789
Kõik muud äriühingud	18,0 %	C999

3. Lõikes 1 nimetatud toode lubatakse liidus vabasse ringlusse ajutise tollimaksu summa suuruse tagatise tasumisel.

4. Kui ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse kehtivaid tollimaksusätteid.

([66]) Euroopa Komisjon, kaubanduse peadirektoraat, direktoraat H, Rue de la Loi 170, 1040 Brüssel, Belgia.

Artikkel 2

1. Huvitatud isikud esitavad oma kirjalikud märkused käesoleva määruse kohta komisjonile 15 kalendripäeva jooksul alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast.

2. Huvitatud isikud, kes soovivad, et komisjon nad ära kuulaks, taotlevad seda viie kalendripäeva jooksul alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast.

3. Huvitatud isikud, kes soovivad, et kaubandusmenetluses ärakuulamise eest vastutav ametnik nad ära kuulaks, taotlevad seda viie kalendripäeva jooksul alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast. Ärakuulamise eest vastutav ametnik uurib esitatud taotlusi väljaspool tähtaega ja võib vajaduse korral otsustada, kas need vastu võtta või mitte.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artiklit 1 kohaldatakse neli kuud.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 12. august 2019

Komisjoni nimel

president

Jean-Claude JUNCKER